

GUUST FLATER

DOOR

Fransquin

ARCHIEF
ZORGVULDIG BEHANDELEN

GUUST FLATER

DOOR

Fransquin

In dit boek:

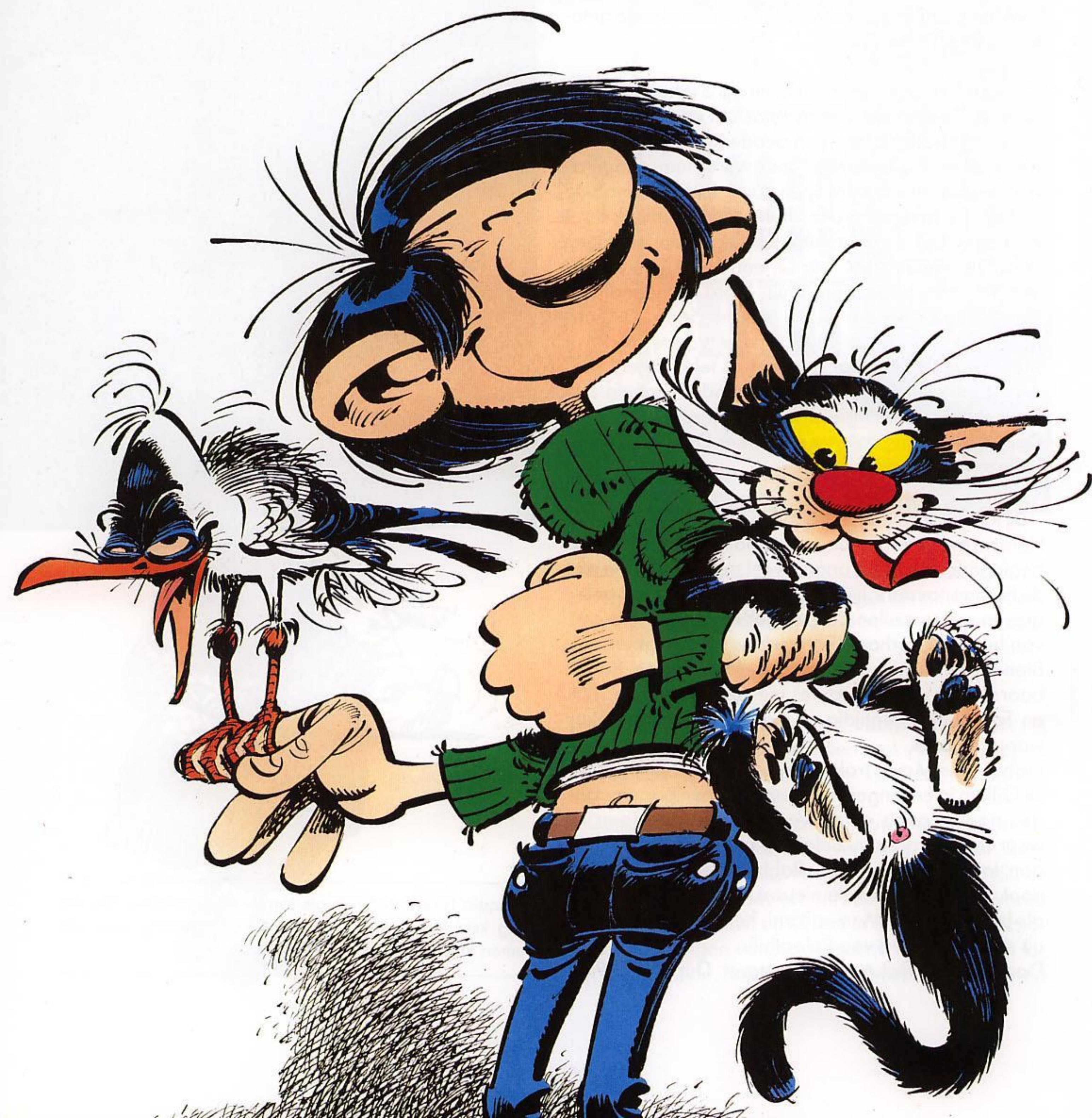
Een interview met	
André Franquin	4
Gadgets en gags	11

Rechten van vertaling en reproductie voor alle landen voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgevers.

© MCMXCII by Franquin/Uitgeverij DUPUIS NV - België
© MCMXCVI Royalties & Licentie Maatschappij (RIM) Willemstad
© MCMXCII Lekturama bv, uitgave X450-01

ISBN: 90-5141-510-9.
Printed in Italy by N.I.I.A.G. - Bergamo

Een interview met André Franquin

door Frits van der Heide
(Brussel, 25 maart 1992)

De tijd dat hij het ene interview na het andere toestond, ligt al een poosje achter hem. Hij doet het iets rustiger aan. Maar dat mag ook wel na zo'n vijftig albums en talloze illustraties. Voor deze uitgave maakt hij graag een uitzondering. Hij is nog steeds dol op Guust. Desondanks praten we niet veel over zijn bekendste schepping. Maar dat is ook niet nodig als je met deze luxe-verzamelbanden al z'n pagina's onder handbereik hebt. Eén plaatje zegt meer dan duizend woorden. Om maar te zwijgen over een plaatje getekend door Franquin.

André Franquin werd geboren op 3 januari 1924 in Brussel. Hij doorliep het gymnasium en ging vervolgens naar het St. Lucas, een academie voor beeldende kunsten. Na anderhalf jaar werd hem aangeraden de illustratieve kant op te gaan. In die tijd maakte hij al tekeningen voor het padvinderstijdschrift *Plein-Jeu*. Een van zijn medeleerlingen op Saint Luc, Eddy Paape (Flip Flink, Luc Oriënt) beval hem aan bij een tekenfilmstudio. Franquin werd aangenomen. Zijn collega's op die studio waren Pierre Culliford (Peyo) en een zekere Maurice De Bevere (Morris). Morris maakte op dat moment al tekeningen voor een stripblad, *Robbedoes* genaamd. Franquin besloot eens met de uitgever van dat tijdschrift, Charles Dupuis, te gaan praten. En de heer Dupuis had een feilloze neus voor talent...

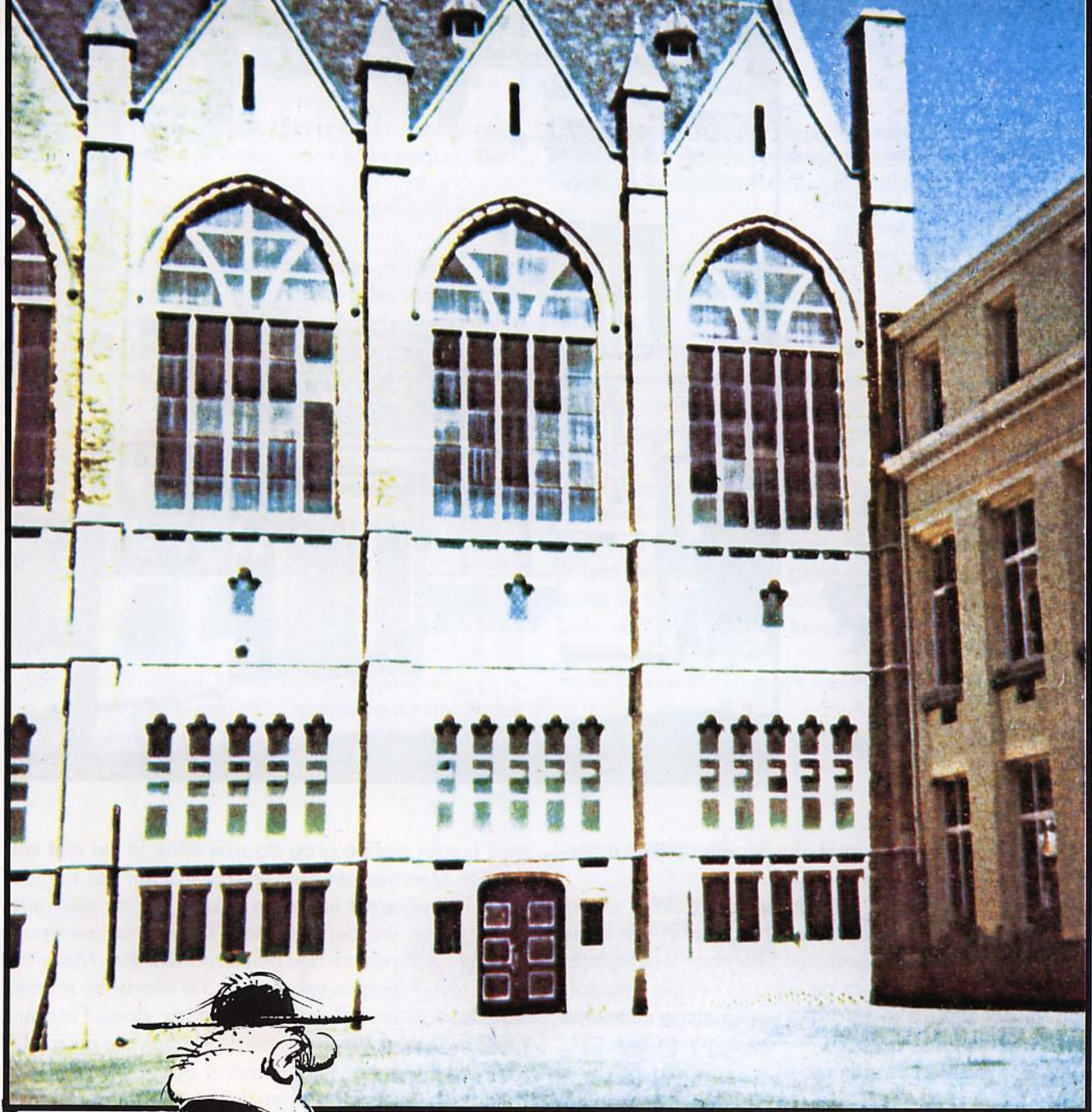
Bij *Robbedoes* nam Franquin de toen al succesvolle titelstrip over van Jijé (Joseph Gillain). In die moeilijke beginperiode heeft Franquin veel steun gekregen van de tien jaar oudere Jijé. Het is waarschijnlijk niet overdreven om te stellen dat zonder deze grootmeester van het beeldverhaal (*Robbedoes* en *Kwabbernoot*, *Blondie* en *Blinkie*, *Jan Kordaat*, *Jerry Spring*, *Roodbaard*, *Tangy & Laverdure*) mensen als Morris, Will en Franquin vroegtijdig uit het vak van stripmaker waren gestapt.

Franquin en Morris trokken zelfs een tijdje bij de familie Gillain in en gingen met hem voor een paar maanden naar Mexico en de Verenigde Staten. Toen ze weer terug waren in België, ging Franquin werken aan lange verhalen van *Robbedoes* en *Kwabbernoot*. Hij voegde er vele nieuwe figuren aan toe, met als bekendste de *Marsupilami*, het watervlugge dier uit de oerwouden van Palombië.

Door een conflict met zijn uitgever Dupuis in 1955,

Franquin tekent zichzelf als lamlendige scholier. Op de brug kon hij 's avonds na schooltijd urenlang naar de treinen staan staren.

Dit is het schoolgebouw waar Franquin zijn tijd doorbracht. De schoolbanken waren zwaar bewerkt door een paar generaties messenhelden.

ging Franquin voor concurrent Lombard werken. Hij maakte voor het blad *Kuifje* een reeks korte grappen van steeds één pagina: Ton en Tineke.

De ruzie met Dupuis was al gauw bijgelegd, maar Franquin was contractueel verplicht vijf jaar lang gags van Ton en Tineke te maken. De vrijheid die hij bij deze reeks had, beviel hem zeer. De figuren waren door hem verzonnen en hij kon er binnen deredactionele beperkingen van het tijdschrift mee doen en laten wat hij wilde. Robbedoes en Kwabbernoot waren

Franquin als scholier voor het huis waar hij vroeger woonde en waar hij zijn buurmeisje leerde kennen dat later zijn vrouw werd.

niet zijn eigen creaties, met alle immateriële en materiële beperkingen van dien.

Op 28 februari 1957, in Robbedoes nr. 985, stapte Guust letterlijk het blad binnen. Nog niet in een echte strip, maar als losse illustratie. Een paar weken later werd Kwabbernoot voor de eerste keer het slachtoffer van het laconieke optreden van Guust in een echte strip over twee stroken.

Op een gegeven moment werkte Franquin aan drie strips tegelijk: Robbedoes, Ton en Tineke en Guust. Dat resulteerde uiteindelijk in een instorting en hij moest een tijdje rust houden. In 1968 kon hij zich uitsluitend aan Guust gaan wijden. Ton en Tineke waren al in 1959 overgenomen door Attanasio en Fournier had zich op de strip Robbedoes gestort. Op dat moment verdween Kwabbernoot uit Guust en werd zijn plaats ingenomen door Pruimpit. De reden was simpel: de strip Robbedoes en Kwabbernoot werd nu getekend door iemand anders en de lezers zouden in verwarring kunnen raken door twee verschillend getekende Kwabbernooten. Want hoe knap Fournier ook kon tekenen, zijn Kwabbernoot zou nooit Franquins Kwabbernoot kunnen worden. Het kwam Franquin overigens goed uit dat hij Kwabbernoot moest laten vallen. Op die manier werd Guust helemaal van hem.

Mensen die denken dat een strip valt en staat met de tekst, de clou, hebben het mis. Het werk van Franquin helpt ze al snel uit de droom. In zijn tekeningen zit zo-

veel humor dat de grap daarbij vaak in het niet valt. Als De Mesmaeker met zijn contracten het kantoor binnenstapt, weet iedereen allang dat ze niet getekend zullen worden. Je weet zelfs al na een paar plaatjes waarom ze niet getekend worden. Maar dat geeft niet. Franquin tekent op zo'n hilarische manier, dat de clou er niet meer zoveel toe doet. Franquin heeft het talent van een geniale komiek die de zaal al plat krijgt voordat hij zijn mond opendoet. Hij heeft het talent van een meesterpianist die zijn gehoor net zo zeer in verrukking brengt met Für Elise als met een onbekend werk van Schönberg. Zo'n talent komt maar zelden voor. Het is daarom een geruststellende gedachte dat zijn werk voor het nageslacht bewaard zal blijven.

In wat voor milieu bent u opgegroeid?

Mijn vader werkte bij een bank. Niet als directeur, hoor, maar gewoon als employé. Ik was enig kind en groeide op zoals alle jongens in Brussel. Ik ging naar school bij de broeders. En daarna naar de tekenacademie St. Luc.

Ik heb begrepen dat u een klassieke schoolopleiding hebt gehad.

Ja, na de lagere school ben ik naar het Atheneum gegaan waar ook Grieks en Latijn werd gedoceerd.

Dat was geen verloren tijd. Om je eigen taal goed te kunnen leren, moet je weten waar ze vandaan komt.

Hadden uw ouders bepaalde verwachtingen van u?

Mijn moeder wilde wat haar zoon wilde. Zo zijn moeders nu eenmaal. Maar mijn vader wilde dat ik de carrière zou maken die hij nooit had gemaakt. Hij kwam uit een provinciestadje in een landbouwgebied en hij had graag gewild dat zijn zoon een landbouwkundige studie zou volgen om werk te vinden op zijn geliefde platteland. Daar voelde ik absoluut niets voor en hij heeft er niet vreselijk op aangedrongen. Maar hij had het fantastisch gevonden en ik moet hem erg teleurgesteld hebben.

Dus u bent uw eigen weg gegaan.

Je doet wat in je mogelijkheden ligt. Als klein kind tekende ik al. Al vanaf m'n vierde jaar, geloof ik. Ik tekende ook op school. Ik was een goede leerling en ik had verder kunnen gaan studeren, maar mijn vader was zo teleurgesteld dat hij geen pogingen meer heeft gedaan me daartoe over te halen. Daarom

kreeg ik de kans iets te doen wat mij goed lag. Het was er een goede tijd voor, want vlak na de oorlog verkeerde iedereen in een soort euforie en men wilde graag lachen.

Toen de oorlog uitbrak was u zestien jaar. Was dat niet een gevaarlijke leeftijd?

Ja, het was een hele exodus, want toen de Duitsers België binnenvielen in 1940, werd alle jongens van 16 jaar en ouder aangeraden te vluchten. Ik ben toen naar Frankrijk gegaan en later weer teruggekomen. Het was een heel avontuur. Ik heb geluk gehad, want veel mensen zijn toen niet teruggekomen... En verder natuurlijk de bekende problemen van de oorlog... Hoe aan voedsel te komen en zo. De zwarte markt... Ik ben zelf nooit actief geweest op de zwarte markt, maar ik heb er wel gekocht. Mijn ouders kochten er ook, voorzover ze het konden betalen.

Hebt u voor de Duitsers moeten onderduiken?

Nee, daarbij heb ik ook geluk gehad. Het was gedurende een bepaalde periode heel moeilijk om on-

Een grap, uit de realiteit gegrepen: ooit haalde Franquin dit zelf thuis uit. Nu laat hij het Flater overkomen, wat verder in dit boek.

der tewerkstelling in Duitsland uit te komen. Sommige vrienden van me moesten in België voor de Duitsers in fabrieken werken. Maar ik geloof dat het feit dat ik op St. Luc was geweest mij daarvoor heeft behoed. Misschien werd een kunstacademie met andere ogen bekeken, dat weet ik niet. Bovendien hield Léon Degrelles, de bekende Belgische nazi, wel eens besprekingen in het St. Luc. Misschien ging daarvan een zekere bescherming uit, maar dat weet ik niet zeker. Ik heb geluk gehad.

Was er bij u thuis belangstelling voor muziek of andere vormen van cultuur?

Nee, mijn vader tekende een beetje. Hij had twee of drie boeken over kunst die ik vaak inkeek, maar er was geen bepaalde culturele traditie bij ons thuis. Mijn vader was een vogelliefhebber en daar had hij ook wat boeken over. Maar ik heb in mijn jeugd bijvoorbeeld nooit een opera gezien!

Bent u franstalig opgegroeid?

Ik ben geboren in Etterbeek, een tweetalig district van Brussel, maar mijn ouders verhuisden toen ik vijf

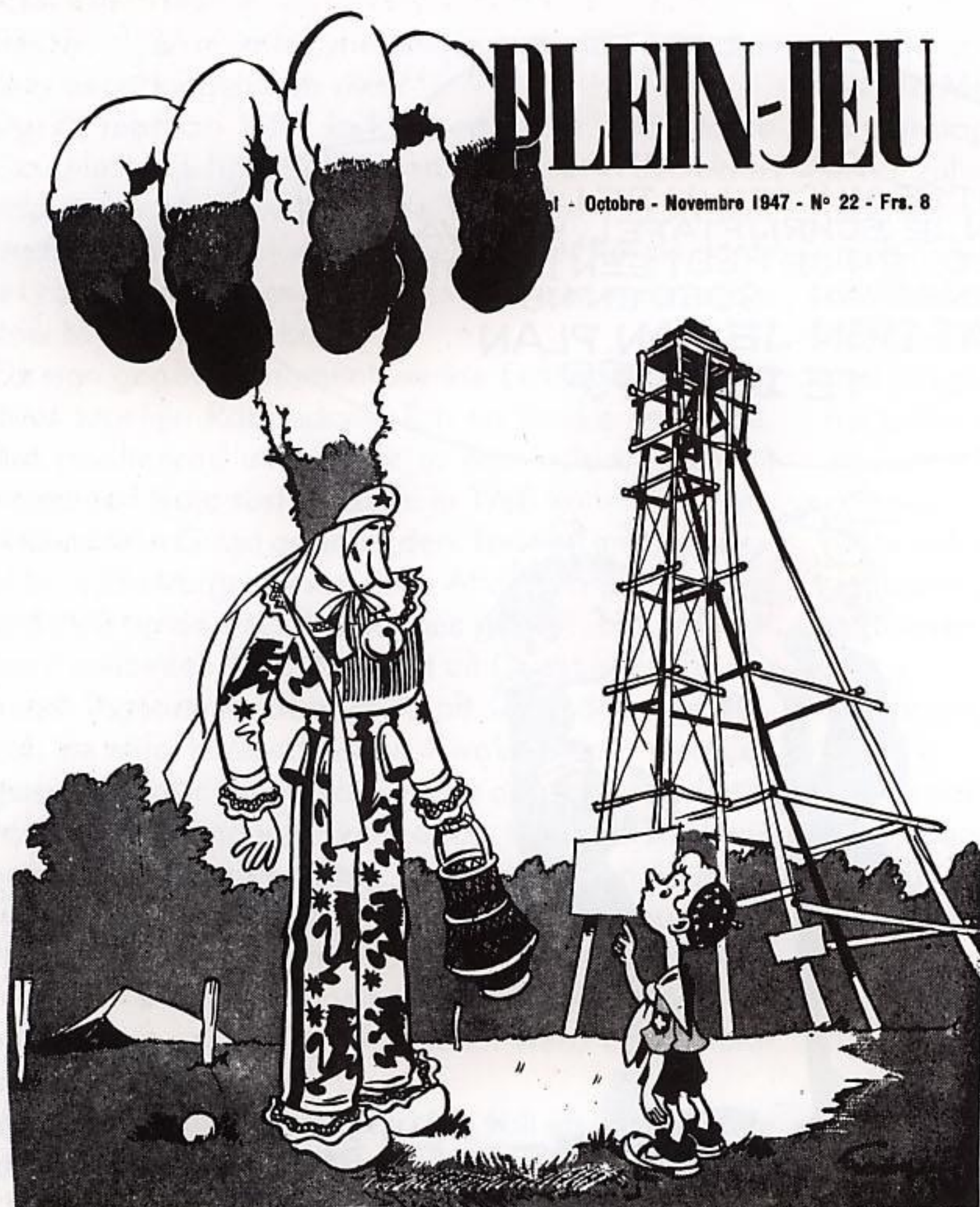
jaar was naar Ixelles en dat was het meest franstalige district van Brussel. Roba (Bollie & Billie) en Hergé (Kuifje) waren opgegroeid in een tweetalig district en ze konden Brussels spreken. Heel schilderachtig en heel grappig. Ik herinner me dat op een dag Hergé mijn schoonmoeder ontmoette. Ze spraken Brussels met elkaar en ze hadden veel lol.

Er zijn heel wat bekende Belgische striptekenaars op de St. Luc-tekenacademie geweest, nietwaar?

Ja, maar dat was vooral vóór en na mijn tijd. Toen ik op St. Luc kwam, was Eddy Paape er net af. Hij kwam een keer langs en zag op het atelier tekeningen van me liggen. Hij vond ze heel geschikt voor de tekenfilm. Later stuurde hij iemand naar me toe die me vroeg op zijn studio te komen werken. Hij maakte tekenfilms in de trant van Disney en het was duidelijk dat het gedoemd was te mislukken.

Op dat moment had u al tekeningen gemaakt voor het padvinderstijdschrift Plein-Jeu?

Ja, het was ongeveer tegelijkertijd. Later hebben ze ook werk van andere striptekenaars gepubliceerd.

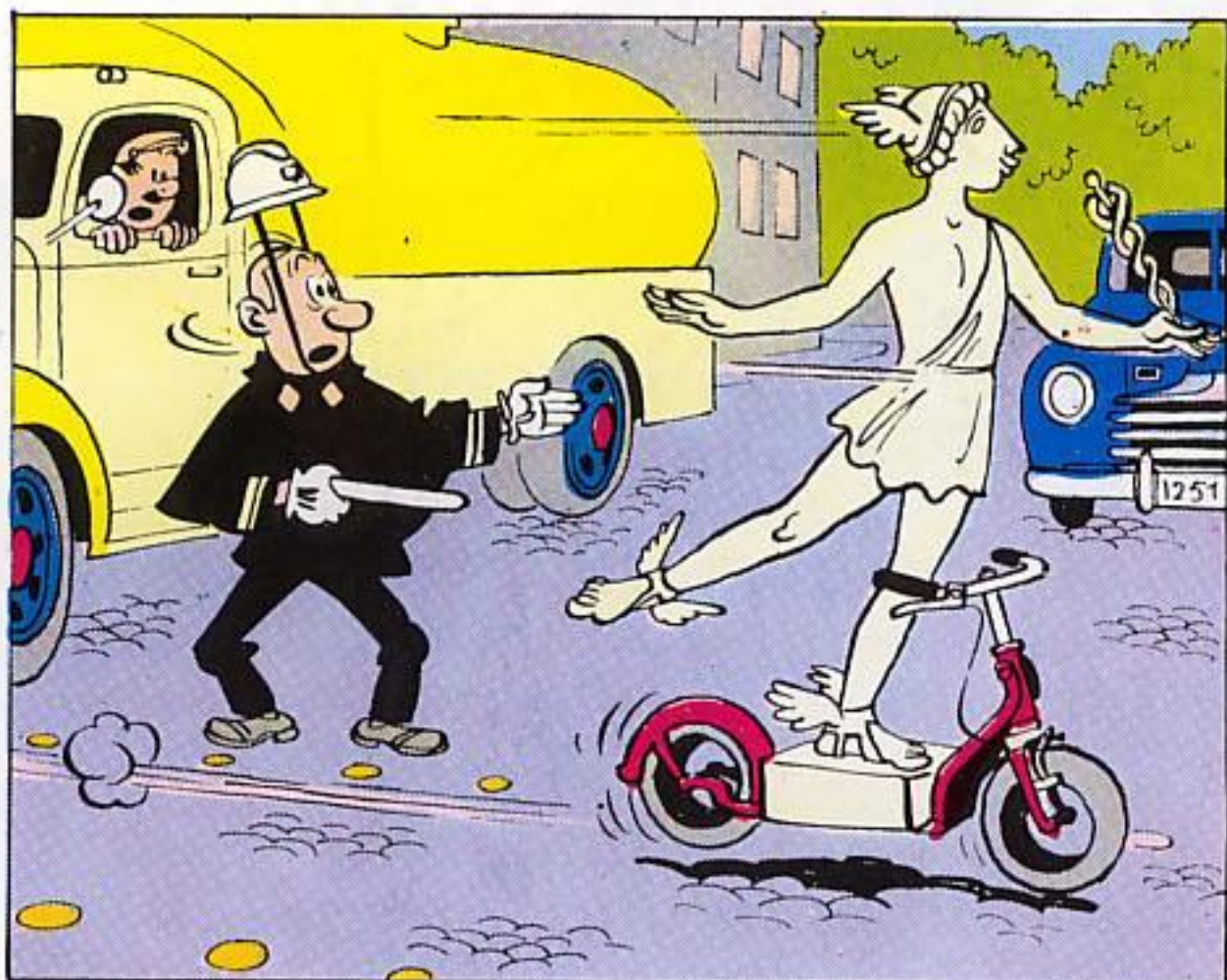

Links en onder: Deze tekeningen maakte Franquin ondermeer voor het Franse padvinderstijdschrift *Plein-Jeu*.

Werd er in de tijd dat u voor Dupuis werkte wel eens tegen u gezegd dat iets niet door de beugel kon?

Nee. De Dupuis kwamen uit een keurig nette katholieke familie uit de provincie, dus er waren dingen die je gewoon niet deed. Ze hebben weinig censuur toegepast... iedereen paste een zekere mate van zelfcensuur toe. In die tijd waren er geen gemengde scholen en aan liefdesgeschiedenissen begonnen we

maar niet eens. Soms gebeurde er wel iets belachelijks, zoals in een oud verhaal van Robbedoes. Ik had een standbeeld van Mercurius getekend, op een autoped, want Kwabbernoot was er met z'n autoped tegenop gereden. Ik had in de geïllustreerde *Larousse* een antiek beeld gevonden, voorzien van een vijgeblad. Ik kreeg de tekening terug met het verzoek het beeld aan te kleden. Maar dat soort dingen gebeurde zelden.

Door welke strips bent u beïnvloed?

Ik ben sterk beïnvloed door de Amerikaanse strips. Er bestond ook in feite niets anders op dat gebied. Tarzan, Prins Valiant, MacManus (Bringing up Father), Walt Disney. Van hen leer je het vak. Dat leer je niet bij de broeders of op het St. Luc!... En natuurlijk door Hergé, die ook al voor de oorlog een enorm succes had.

U hebt lang samengewerkt met de toenmalige hoofdredacteur van het weekblad Robbedoes, Yvan Delporte. Had de hoofdredacteur alles te zeggen over de inhoud van het blad?

Een hoofdredacteur heeft altijd wel enige rechten, hij kan een serie weigeren. Maar de belangrijke beslissingen werden altijd genomen door Charles

Dupuis. Hij was de Dupuis die het dichtst bij het weekblad stond en er zich het meest mee bemoeide. Maar Delporte had altijd heel onverwachte ideeën. Hij maakte speciale nummers. Nummers op een bepaald thema. Hij heeft een keer in de tijd van de Marsupilami van Robbedoes het eerste tijdschrift met een staart gemaakt. Uit elk exemplaar hing een Marsupilamistaart. Dat waren geweldige dingen. Zoals de postzegels van alle figuren van Robbedoes. Ze leken precies op postzegels, met perforatie en al. We hebben ze een tijd lang gebruikt en de posterijen hadden niets in de gaten. We hebben ook bankbiljetten gemaakt... Ja, dat was een heel leuke tijd.

Hebt u een klankbord nodig bij uw werk?

Je laat je tekeningen aan je vrouw zien of je moeder. Wat mijn moeder betreft, gebeurde dat niet vaak, want ik ben al vrij snel uit huis gegaan. Maar later aan m'n vrouw. Wat heel goed is, is het werken in een groepje. Ik heb ooit gewerkt bij Jijé, samen met Morris en Will en dat was heel interessant, want we gaven elkaar kritiek. Op een vriendelijke manier. In die jaren hebben we heel veel van het vak geleerd. Morris en ik zijn precies even oud en we pratten veel over ons werk. Morris kwam ook van de tekenfilmstudio en hij was nog steeds bezeten van de tekenfilm. Maar hij was ook dol op strips. In die tijd ontstond Lucky Luke. Ik geloof dat een tijdje in studioverband werken absoluut noodzakelijk is. Ik heb er heel wat van opgestoken, want Jijé was een groot kunstenaar. Hij was schilder, beeldhouwer, tekenaar, striptekenaar. Hij heeft helaas niet veel kunnen schilderen, want hij moest zijn gezin onderhouden, ook al werden strips tijdens de oorlog door Dupuis belachelijk laag gehonoreerd. En de prijs van een pakje boter was in die tijd astronomisch! Hij had het toen niet makkelijk. Maar na de oorlog ging het iets beter met hem toen hij succes kreeg met zijn biografie van Don Bosco.

Hoe keek men in die tijd tegen de strip aan?

Ah, strips werden in België altijd beter geaccepteerd dan in Frankrijk. Want Frankrijk is een erg literair land. En aangezien strips voor kinderen waren, was men bang dat de kinderen geen literatuur meer zouden lezen. Dat is een typisch Franse houding. In België lag dat anders, maar er waren wel degelijk serieuze mensen die het allemaal maar onzin en rotzooi vonden. Dat tref je ook nu nog aan. Maar de acceptatie in België kwam voor een groot deel door het enorme succes van Hergé. Ik ben op dezelfde school geweest als Hergé, alleen tien jaar later, en daar kon je rustig zijn albums lezen, want dat was werk van een oud-leerling die geslaagd was. En met Hergé kon je

Karikatuur uit de tijd van Will, Jean Doisy (hoofd-redakteur), Morris en z'n pijp, Franquin en Paape.

Kunt u zich voorstellen dat u wel eens wordt vergeleken met Carl Barks, de man die rond Donald Duck een heel eigen wereld heeft opgebouwd, met figuren als Oom Dagobert en Magica? U hebt per slot van rekening iets dergelijks gedaan rond de figuren Robbedoes en Kwabbernoot.

geen kwaad aanrichten, want hij kwam uit een goed katholiek nest, haha! Dus daar werd er niet vreemd gekeken als je strips maakte, maar wij wisten dat het niet algemeen aanvaard was. Mijn vader wist dat ik graag tekende, maar als ik hem had verteld dat ik later strips wilde gaan tekenen, dan had hij me voor gek verklaard!

Wanneer je klein bent, trek je je daar niets van aan. Als je iets leuk vindt om te doen, dan doe je dat. Ik neem aan dat er op dit moment mensen zijn die het leuk vinden om fotoromannetjes te maken, iets wat beschouwd wordt als het absolute dieptepunt op het gebied van de literatuur. Maar als je daar een echt talent voor hebt, kan je dat niets schelen. En wanneer er op een dag een prachtige fotoroman verschijnt, krijgt hij misschien nog waardering ook. Nee, wij trokken ons van dat alles niets aan. Het enige dat telt, is dat je met plezier aan iets werkt. Wanneer iemand ertoe is voorbestemd om te tekenen, is hij pas gelukkig als hij tekent.

Als je te maken hebt met figuren die niet door jezelf zijn gecreëerd, is dat altijd een probleem. In het begin zei ik tegen mezelf dat ik ze niet te veel moest veranderen, omdat de lezers aan ze gewend waren, maar omdat je jong bent vergeet je dat al gauw. De figuren worden van jou en dan ga je er dingen aan toevoegen en nieuwe personages verzinnen. Robbedoes was een probleem, want in die tijd mocht hij geen slechte eigenschappen hebben. Naast de feilloze Kuifje had je kapitein Haddock die voortdurend dronken was. Kuifje was volmaakt, geen geldzorgen, je ziet hem nooit een plas doen en zo... Maar nu kun je strips maken met echte menselijke problemen op allerlei niveaus voor alle leeftijdsgroepen. Toen ging het uitsluitend om kinderen, het moest opvoedkundig zijn. Kuifje was een voortbrengsel van de katholieke school. In Frankrijk had je toen een heel bekende strip: Les Pieds Nickelés. Die strip werd toen als zeer vulgair beschouwd.

GUTTST

GADGETS EN GAGS

DOOR
Franklin

GADGETS EN GAGS

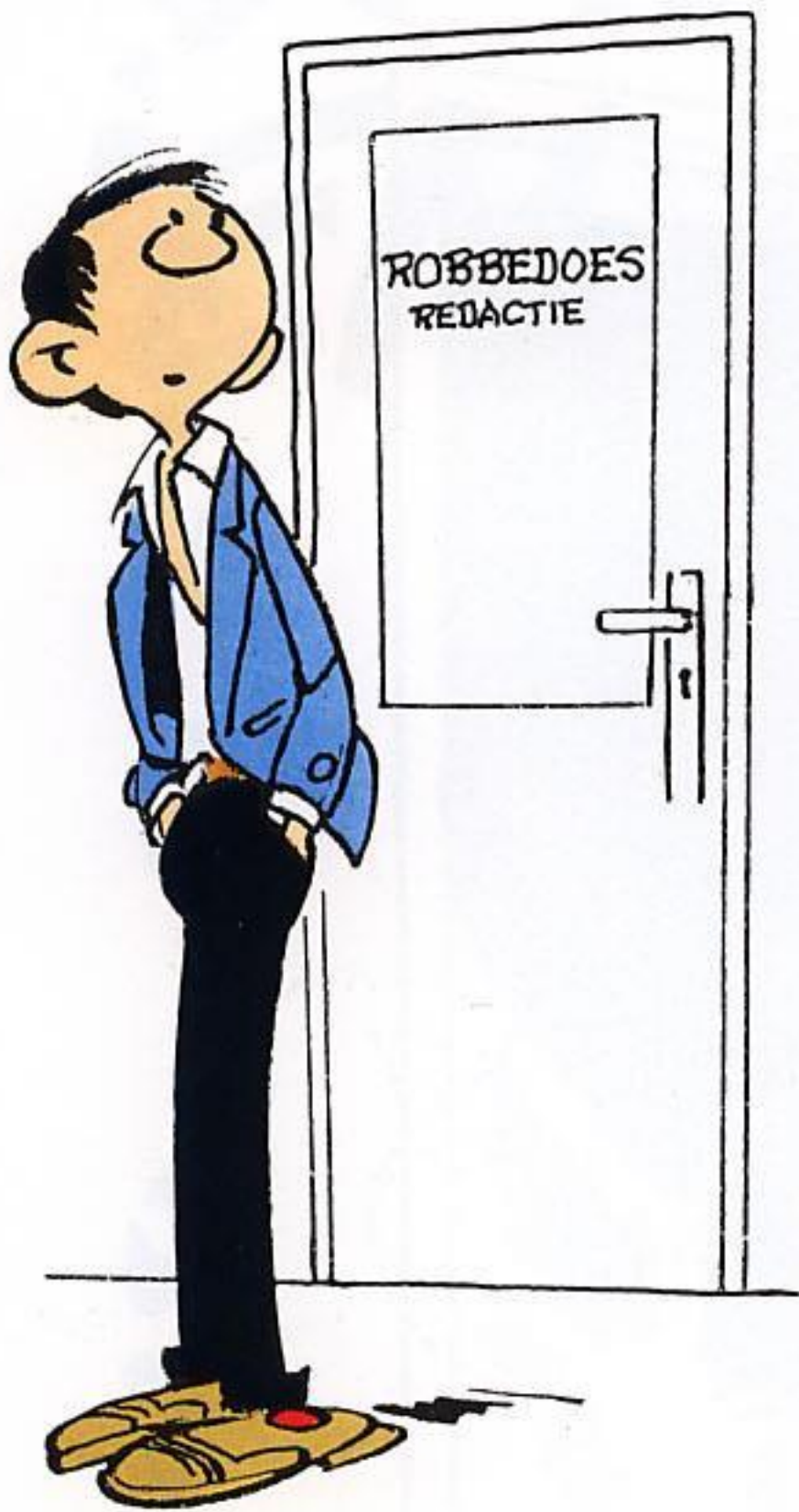
door *Franquin*
Jidéhem en Delporte

Zo verscheen Guust voor de eerste keer in Robbedoes. Veel kleiner, zonder een woordje uitleg, zonder titel, zonder wat dan ook.

En ook de volgende drie weken geen woordje uitleg.
Blauwe voetstappen om hem heen, maar niets meer.

Kwabbernoot reageerde als eerste met een brief aan de lezers. En daarna volgde de historische dialoog tussen Guust en Robbedoes, die hieronder staat.

OPLETTEN!
AL ENKELE WEKEN
ZWERFT EEN RARE
SNIJBOON DOOR
DE BLADZIJDEN
VAN ROBBEDOES.
WE KENNEN HEM
NIET! WE WETEN
ALLEEN, DAT HIJ
GUUST HEET.
HOUDT HEM IN DE
GATEN!
GEVAARLIJK!

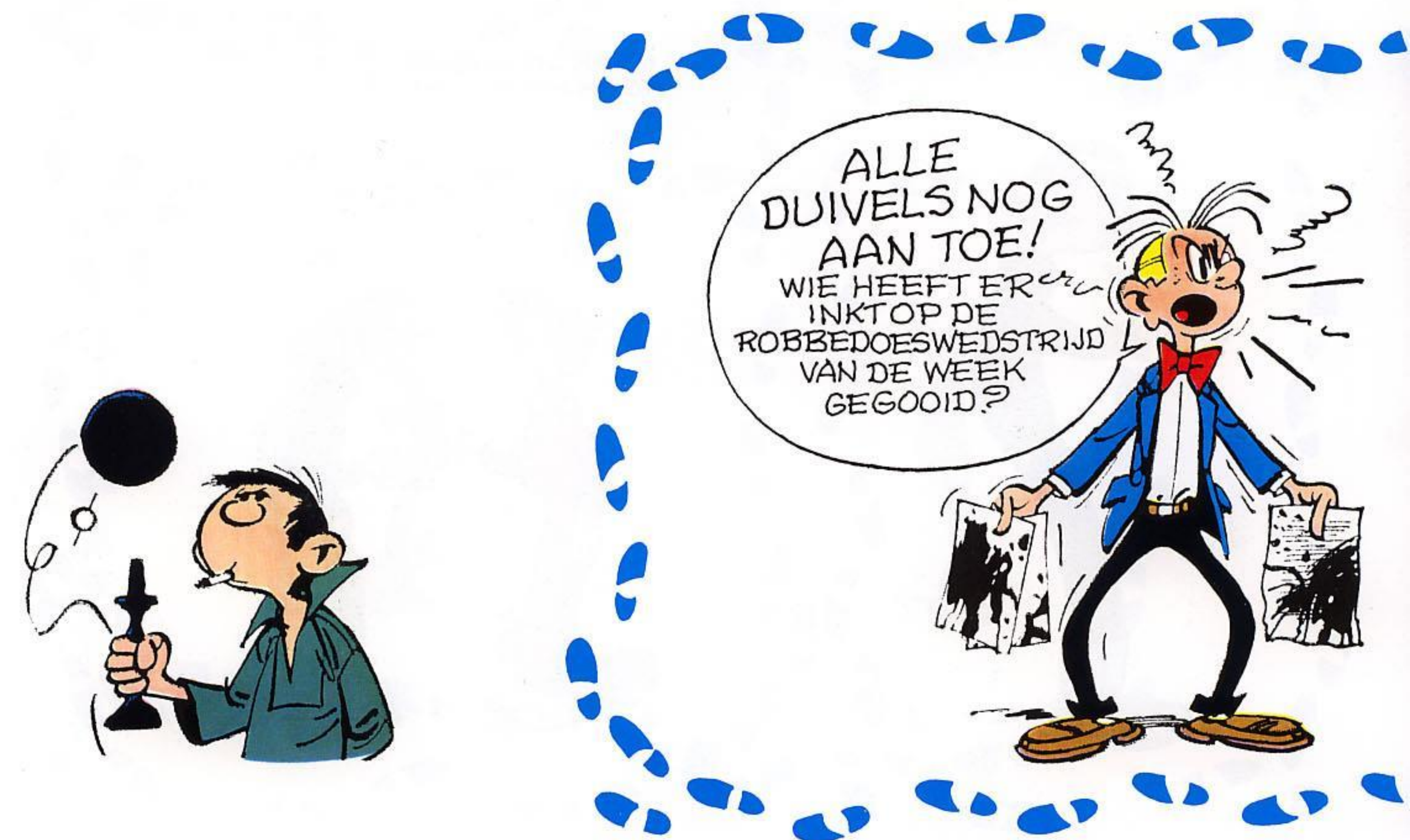
WIE BEN JE?
|
WAT DOE JE
HIER?
|
WAAROP? OP WIE?
|
WIE HEEFT JE GESTUURD?/
|
WIE ZEI DAT?
|
WAARVOOR MOEST
JE KOMEN?
|
HOE TE WERKEN?
|
MAAR JE MOEST
TOCH HIER KOMEN?
|
BEUH...

GUUST.
/
IK WACHT.
/
WEET IK NIET...
/
IK MOEST KOMEN...
/
WEET IK NIET MEER...
/
OM TE WERKEN...
/
WEET IK NIET...

Kwabbernoot werd al gauw gegrepen door een onberedeneerde vijandigheid tegenover dit lakse personage, met reacties die even snel waren als die van een dinosaurus, en die onheil stichtte of, in het beste geval, alleen zijn tijd verloor.

Belangrijke mededeling van onze medewerker **KWABBERNOOT**

Onze lezers hebben natuurlijk wel gemerkt, dat er al gedurende enkele weken een zonderling jongmens door de bladzijden van Robbedoes slentert. Een jongmens, die overal zijn neus wil insteken, van alles wil proberen en niets goeds of nuttigs tot stand brengt. Denken we bijvoorbeeld alleen maar aan het feit, dat hij een inkt-pot omkieperde over een bladzijde keurig tijpwerk: moeizaam uitgezochte albums voor de wekelijkse Robbedoeswedstrijd.

Ook als loopjongen heeft hij al geprobeerd zich verdienstelijk te maken. Resultaat: hij reed onze enige fiets aan diggelen. Over de schrammen en blauwe plekken op zijn armen en benen zullen we dan nog maar niet spreken.

Deze jongeman, die naar de naam "Guust" luistert, is voor de Robbedoes-redactie een waar probleem.

We hebben geprobeerd hem uit te vragen. Hij weet alleen maar te antwoorden: «Weet ik 't?» Meer komen we niet te weten.

Eén ding weten we zeker: dat die Guust zeker weet... Ja, wat weet hij zeker? Wel, dat hij de "held van ons blad is".

Dat neemt hij ons nu precies kwalijk: hij is — zo meent hij tenminste — de held van ons blad, en er is geen plaats voor hem. Altijd komt hij in een verloren hoekje. Hoe kan het ook anders. Guust kan niets. Hij doet alles verkeerd. Hoe wil hij nu een plaatsje krijgen naast een Buck Danny of een Jerry Spring?

Guust is op die manier op het ogenblik zonder werk. Hij is dus werkloos. Hij is een steuntrekker. Zo nu en dan geven we hem een klein karweitje op te knappen, zoals postzegels plakken of iets dergelijks. Maar dat bevalt hem helemaal niet. Hij is immers de held!

ROBBEDOES IS OP HET OGENBLIK DE ENIGE KRANT TER WERELD, DIE EEN HELD TE VEEL BEZIT! We hebben onder ons een werkloze held! Wat moeten wij met hem doen?

In elk geval moeten we hem nog eens de kans geven, te laten zien wat hij kan en wat hij waard is.

Wat denken jullie er van?

Antwoord ons zo snel mogelijk... we zijn bang, dat hij anders nog een of andere domme streek zal uithalen!

KWABBERNOOT.

STA

„Jullie
rakke
kuns
Gee
„er
de men
de ee
plan
is
de
0

op
dat
niet o
niet verg
ken tussen

ners » en « is » Mars
Een aardworm komt bijvoorbeeld
met veel minder zuurstof toe dan 'n
mens en kan veel grotere tempera-
tuurverschillen verdragen. Zo is het
best mogelijk, dat er op Mars be-
paalde wormsoorten leven, maar geen
wezens, die iets van ons mensen weg
hebben.

Het hoeft helemaal niet waar te
zijn, dat de zogenaamde Vllegende
Schotels van Mars komen. Nu zal je
misschien zeggen : maar Meneer X
beweert het toch en die is geen dom-
me jongen! Maar dan antwoordt
Snuffel : Meneer Y beweert 't tegen-

De zwaarte is die kracht, die
de voorwerpen naar het middelpunt
van de aarde trekt. Diezelfde kracht
vinden we ook op de andere hem-
ellichamen en hangt niet af van
grootte, maar van de zwaarte
hemellichaam. De Aarde is
zwaarder dan de Maan. De
zwaartekracht op de Aarde is
ter. En bijgevolg : daar
op de Maan veel licht
niet zo hard worden
Op zekere hoogte

VSON

HEB JE DAT GEZIEN?
NEE MAAR! HEB JE DAT GEZIEN?
ZE HADDEN EEN BAANTJE VOOR HEM
GEVONDEN AAN DE ROTATIEPERS EN
NU IS DIE SNUGGERE GUUST MET ZIJN
VINGERS TUSSEN DE CYLINDERS
GENOMEN! DIE SNUITER IS EEN
NIETSNUT!!!

BERICHT AAN ALLE LEZERS

We willen ons bij alle lezers verontschuldigen voor de blunder die we pas nu, bij het ter perse gaan van het nummer, hebben gemerkt...

Op de pagina hiernaast was de rubriek van Starter voorzien, die het zou hebben over leven en reizen in de ruimte. Terwijl de pagina werd gefotografeerd, om daarna meteen op de pers te gaan, heeft een bediende van onze uitgeverij (de heer G. Flatter, manusje-van-alles, en nietsnut) zijn kop voor de lens van de camera gehouden. We hebben dit pas gemerkt toen de cylinders al aan het warmdraaien waren. Het spreekt vanzelf dat we hierdoor totaal verbouwereerd zijn, en dat we al het mogelijke doen om zulke flaters in de toekomst te vermijden...

Wie herinnert zich nog Kwabbernoot zoals hij er in het begin bijliep? Slordig, ongeschoren, verstrooid en afwezig, met een oude kapotte en vuile kamerjas. Het is toch logisch dat Kwabbernoot, die nu rijp en intelligent is geworden en de verantwoordelijkheid van de redactie op zijn schouders draagt, alle dagen rondloopt met pak en das, niet meer de stomiteiten kan tolereren die hij, Kwabbernoot, vijftien jaar eerder zelf zou hebben uitgehaald.

IN DRIE DAGEN
HEEFT HIJ HONDERD
ZEVENENZESTIG
KEER GEFAALD...MAAR
IK HEB ZIJN
SCHOPPEN AAS!

JULLIE KENNEN ALLEN GUUST

DIE RARE KWIBUS DIE ELKE WEEK IN ROBBEDOES EEN FLATER BEGAAT. WE VERTELLEN ZE NIET EENS ALLEMAAL. GUUST DE BOKKENSCHIETER, GUUST DE STUNTEL, WILLEN JULLIE DE NIEUWSTE SLIMHEID VAN DAT GENIE HOREN?

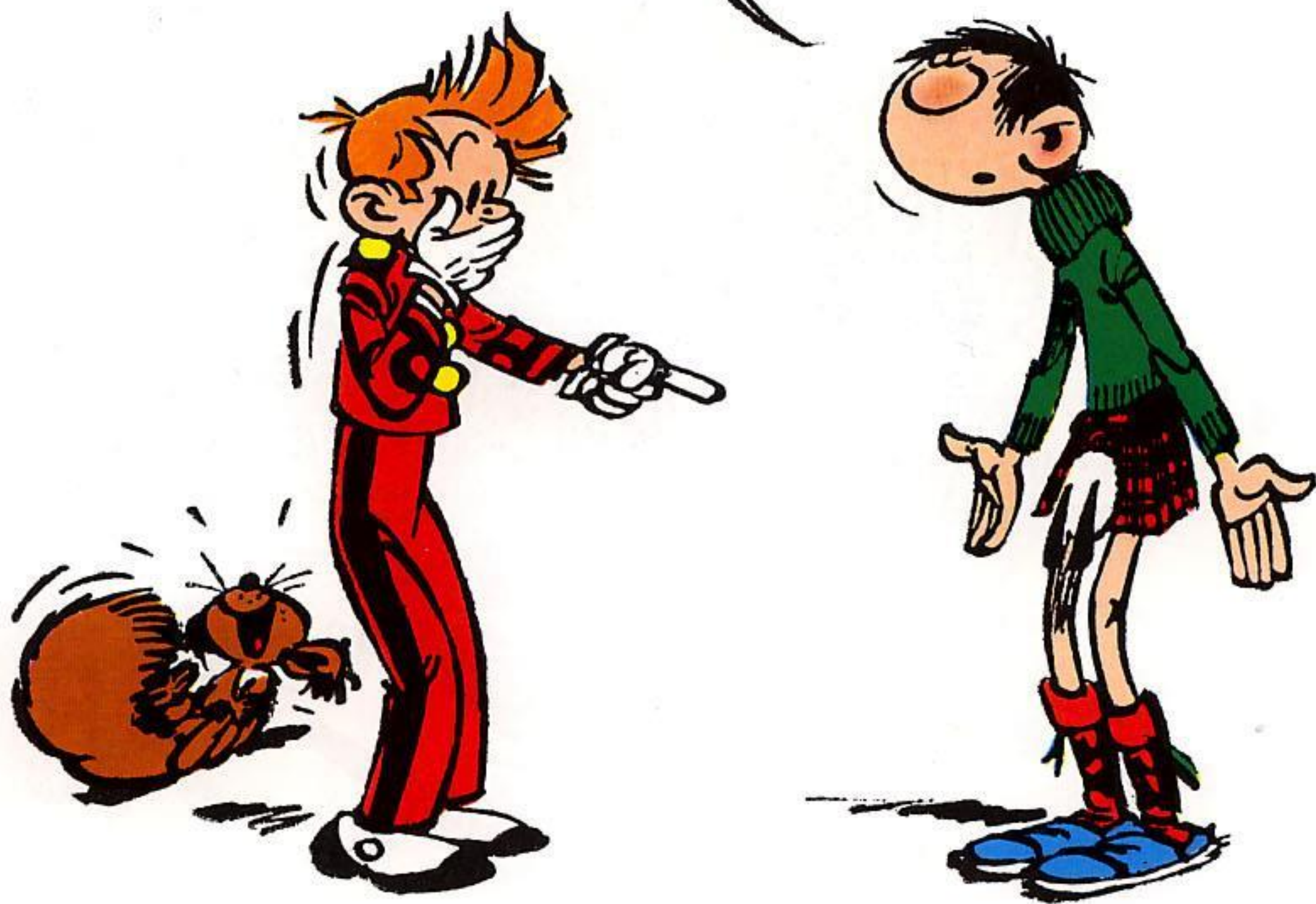
Er mag gezegd worden dat Guust dingen op de redactie binnenloodte die niet meer door de beugel kunnen, bijvoorbeeld een motor of een flipperkast.

**LAAT DAT
GEJENGEL TOCH
OPHOUDEN!!!**

IK ZIE NIET IN,
WAT DAAR NU VOOR
BELACHELIJKS AAN IS. ER ZIJN
VIJF MILJOEN SCHOTTEN, DIE ZO'N
ROK DRAGEN EN NIEMAND
LACHT HEN UIT...

GEEF MI MAAR AMSTERKUK

GEEF MI MAAR AMSTERKLIK

GEEF MI MAAR AMSTERKLIK

GEEF MI MAAR AMSTERKLIK

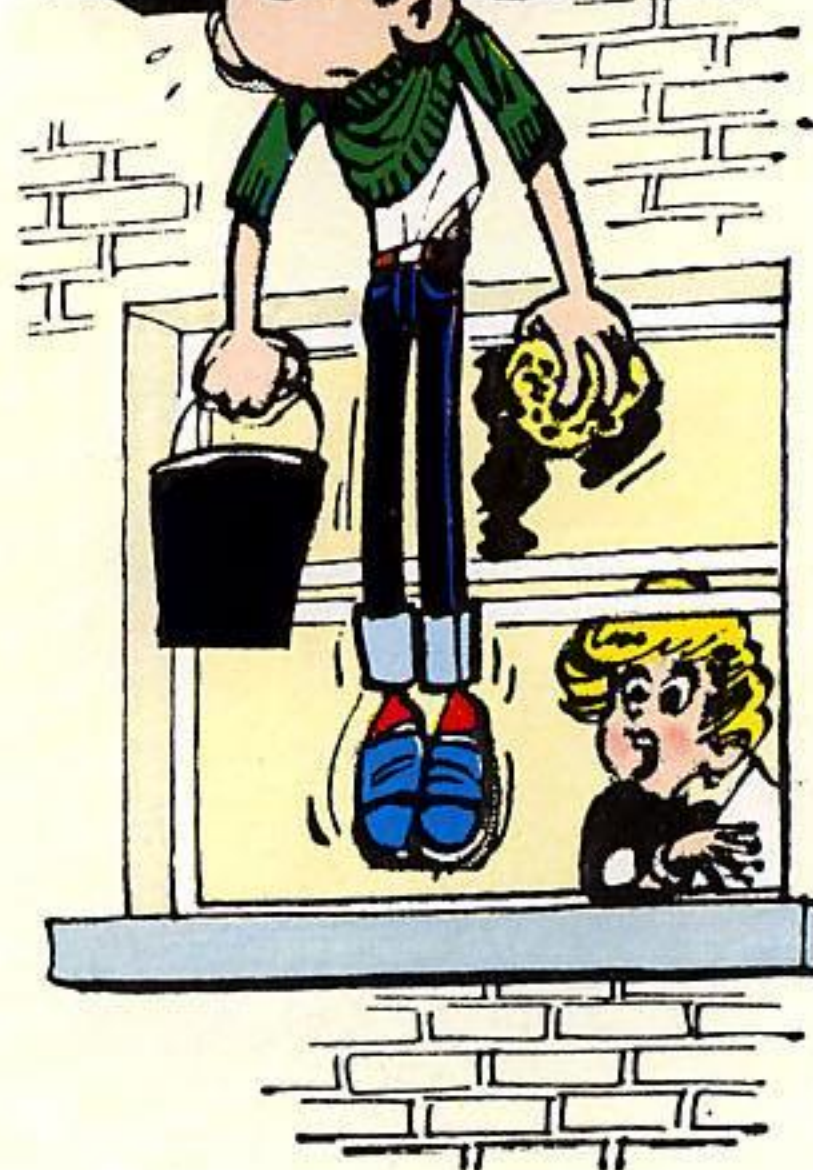
De randen van alle weekbladen zaten vol met piepkleine muisjes (Jamic heeft ze hier nagetekend). Hoe die daar kwamen staat hieronder.

GUUST HAD ME
BELOOFD DE
RAMEN TE LAPPEN.
NATUURLIJK
VOERT IE WEER
NIETS UIT!...

ANT

IES

ZEG, JIJ FOKT
WITTE MUIZEN IN DE
LADEN VAN JE SCHRIJFTAFEL,
NIETWAAR? GOED... EN JE HEBT
EEN LA LATEN OPENSTAAN...
GOED EN NU,
WAT BEN JE VAN PLAN
TE DOEN???

Snuffeltje vertelt over...

ROCK 'N' ROLL

Snuffeltje vraagt zich af, wat er is gebeurd. In één week zo maar vijf brieven van rakkers, die uitleg vragen over Rock 'n' Roll.

Nu moet je weten, dat nu — dus op het ogenblik, dat Snuffeltje dit Snuffeltje schrijft — het verschrikkelijk warm is. Snuffeltje durft zich bijna niet te bewegen en... hij zweet als een paard alleen al bij de gedachte aan een rock 'n' roll.

Joop van der Peet uit Amsterdam schrijft: « Iedereen praat over rock 'n' roll. Als ik vraag, wat het is, lachen ze me uit en zeggen ze, dat ik dom ben. Wilt u me het niet eens vertellen? ».

Wel, Joop, je bent heus niet dom, als je 't niet weet. En geloof me maar: die lachers weten het waarschijnlijk zelf niet. Bovendien is het niet beleefd om zo maar te zeggen, dat iemand dom is.

Rock 'n' roll is een soort dansmuziek. Jazz kenners zijn het over de rock 'n' roll niet eens sommigen beweren, dat het echte jazz is, anderen, dat het een namaak, een ersatz is. De eerstgenoemden houden vol, dat de rock 'n' roll al zo oud is als de muziek van Duke Ellington of Louis Armstrong, met slechts heel lichte wijzigingen. Snuffeltje zelf zal er zich wel voor wachten hier stelling te nemen. Als de grote jazzkenners het al met elkaar niet eens zijn, hoe zullen wij het dan aandurven om de rock 'n' roll te beoordelen?

De rock 'n' roll is een zeer ritmische muziek, die...

over het algemeen uit een eenvoudige muzikale zin, die telkens met lichte wijzigingen wordt herhaald (wat in vaktermen een « riff » wordt genoemd). Snuffeltje kan jullie zelfs zeggen, dat een rock 'n' roll dikwijls dezelfde bouw heeft als een blues.

Rock 'n' roll is dus op de eerste plaats muziek. Op de tweede plaats is het een dans, die weg heeft van de be-bop uit 1933 en de jitterbug uit 1946. Een dans... waarbij de paartjes de gekste toertjes uithalen.

Lanny Wering uit Arnhem vroeg, of het juist is, dat de rock 'n' roll niet helemaal iets nieuws en ook niet iets revolutionairs is.

Wel, Lanny, de naam is in elk geval iets nieuws. Wat of rock 'n' roll betekent? Luster

Rock betekent wiegen, schommelen; roll betekent rollen. Wat 'n' betreft: dat is 'n afkorting van and (en).

De naam is tamelijk nieuw, maar de muziek. We zeiden het al: grote jazzkenners beweren, dat deze muziek zo oud is als de jazz van Louis Armstrong.

In elk geval bestond deze muziek al in 1940 maar heette toen jazz hot. Musici, zoals bij voorbeeld een Lionel Hampton, spelen die muziek al jaren. En menigeen, die 'n oud 't stuk nu pas voor de eerste keer zal horen, zal genigd zijn het o/

kampioenschappen rock 'n' roll bestaan. En als er zijn... Elvis Presley zal er zeker niet aan meedoen.

Nee, Elvis Presley is een Amerikaans zanger, die « zingt » en niet danst. Hij heeft wel heel veel bijgedragen om de rock 'n' roll tot iets heel populairs te maken.

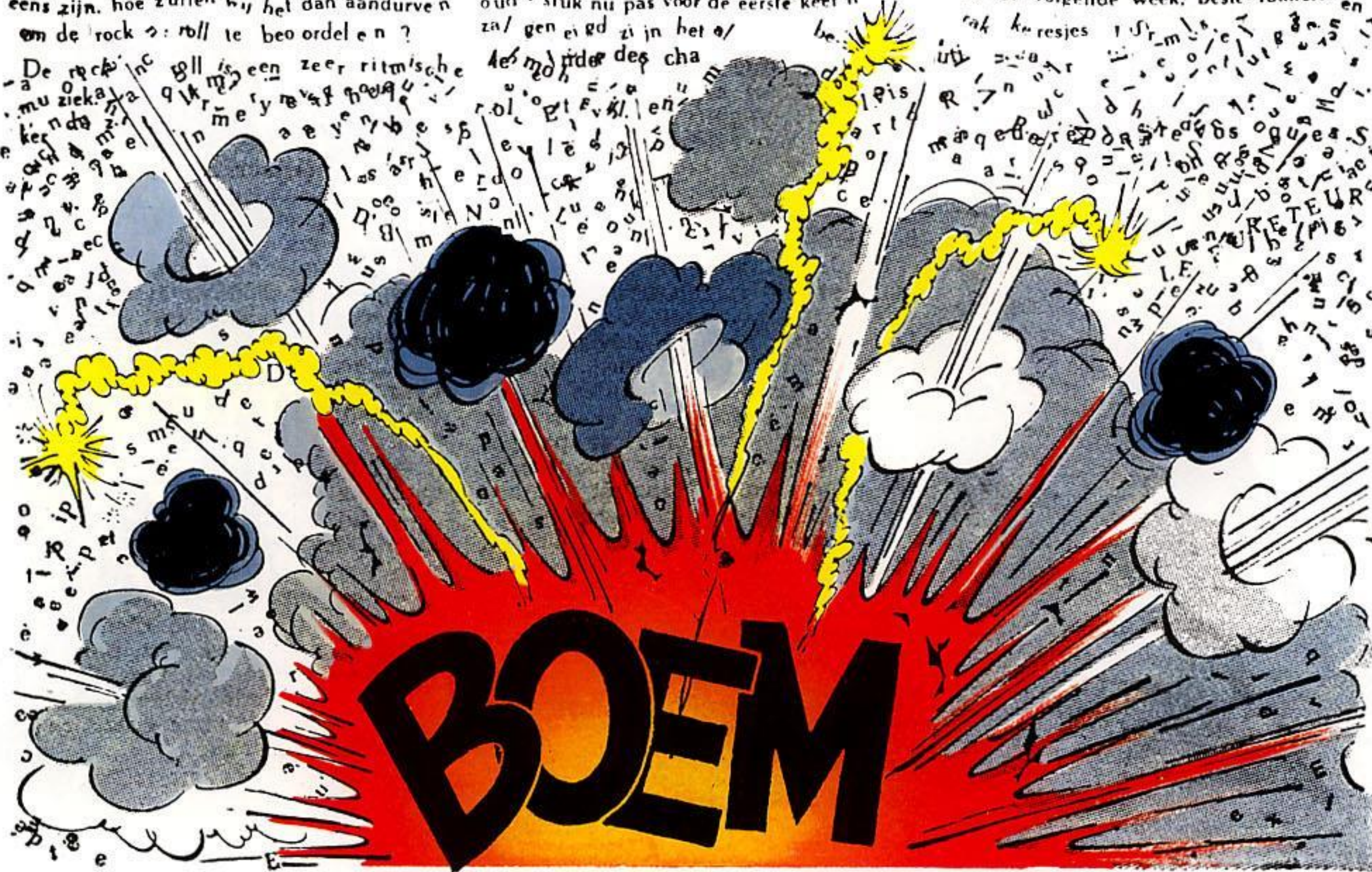
Ios Bruns en Leida Mort uit Rotterdam vragen, of het mogelijk is, dat de calypso de rock 'n' roll uit de baan zal ruimen.

De calypso's zijn folkloristische dansen uit de Antillen. De negerzangers herhalen steeds het eenvoudige refrein in een even eenvoudig maar zeer strak ritme.

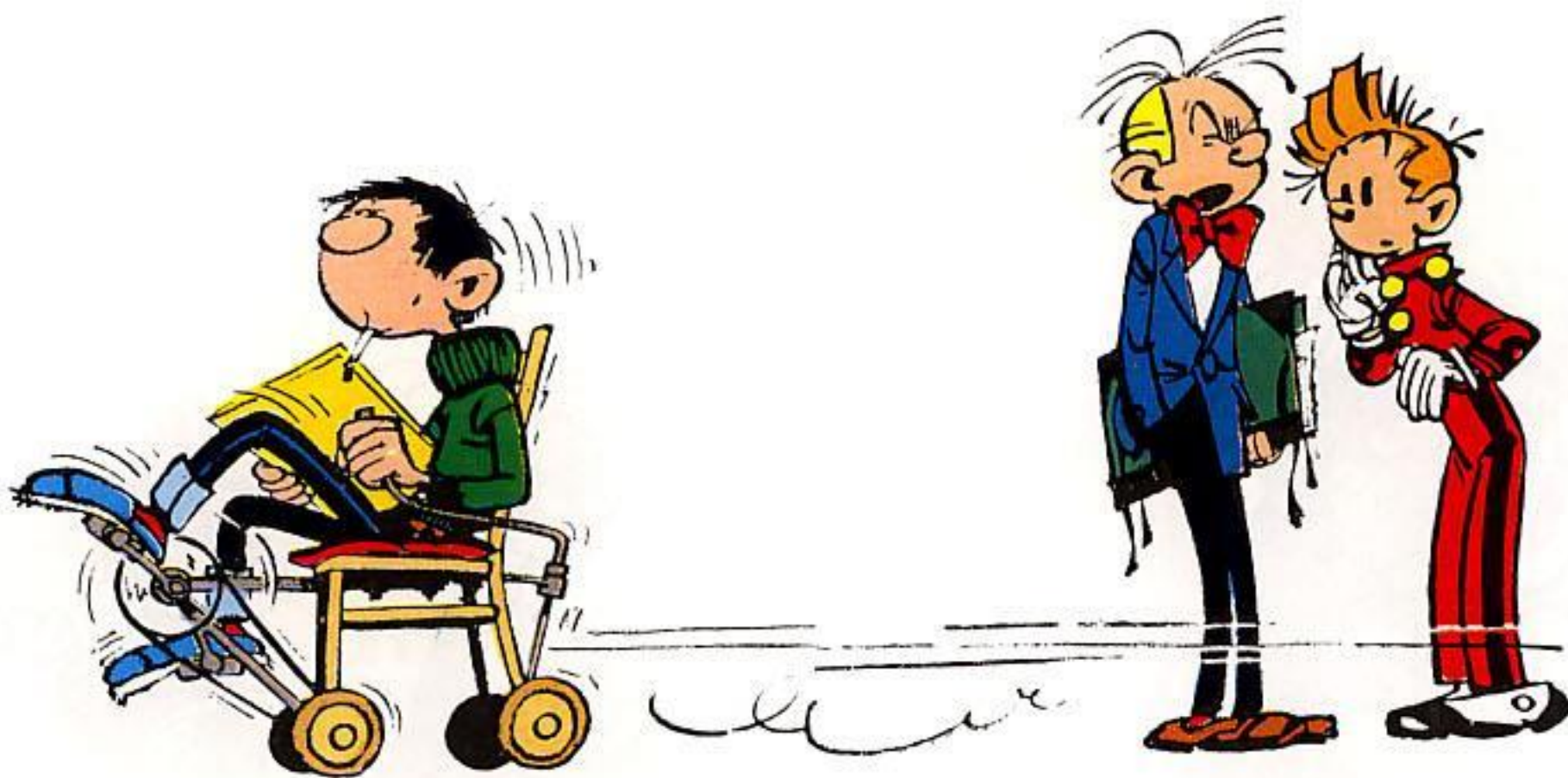
Maar de calypso's zijn helemaal niet nieuw en zullen ook de rock 'n' roll niet verdringen. In de Verenigde Staten zijn de calypso's heel bekend, maar hier maken ze niet veel opgang. Nu ja, je kan per slot van rekening nooit weten. Elvis Presley maakte de rock 'n' roll populair. Misschien komt er nog wel eens een Elvis Presley voor de calypso's.

Wel, zijn jullie tevreden? En als je ooit de rock 'n' roll wil dansen... wacht maar, tot het niet zo warm meer is en dan zal je het waarschijnlijk nog niet doen. De rock 'n' roll liefhebbers zijn heus zo talrijk niet als jullie denken. Het lijkt zo, omdat het opvalt.

Tot de volgende week: beste rakkers en rakkeresjes!

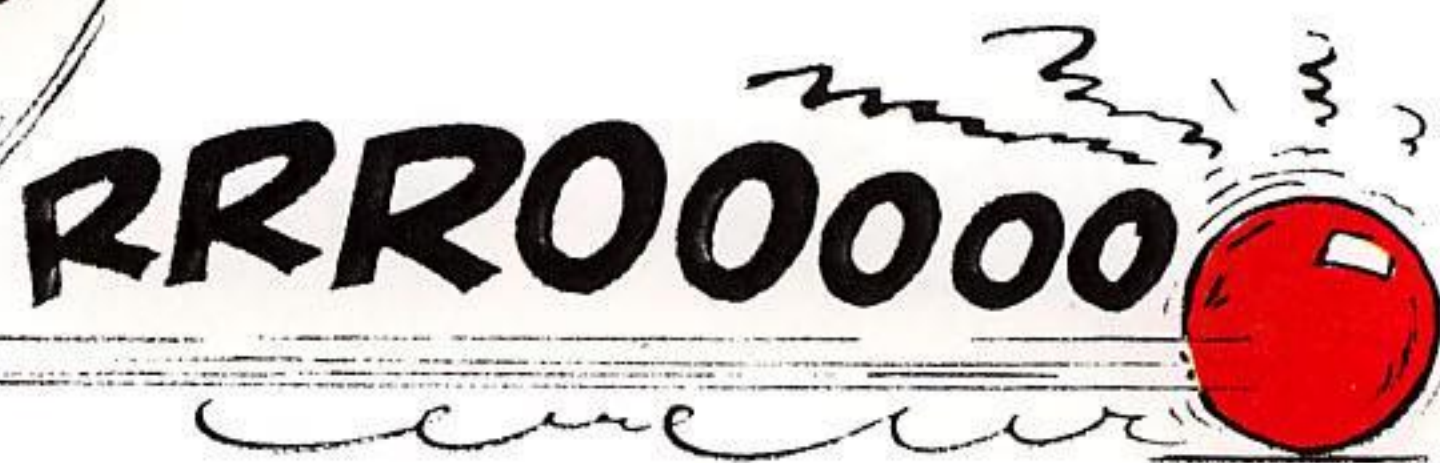
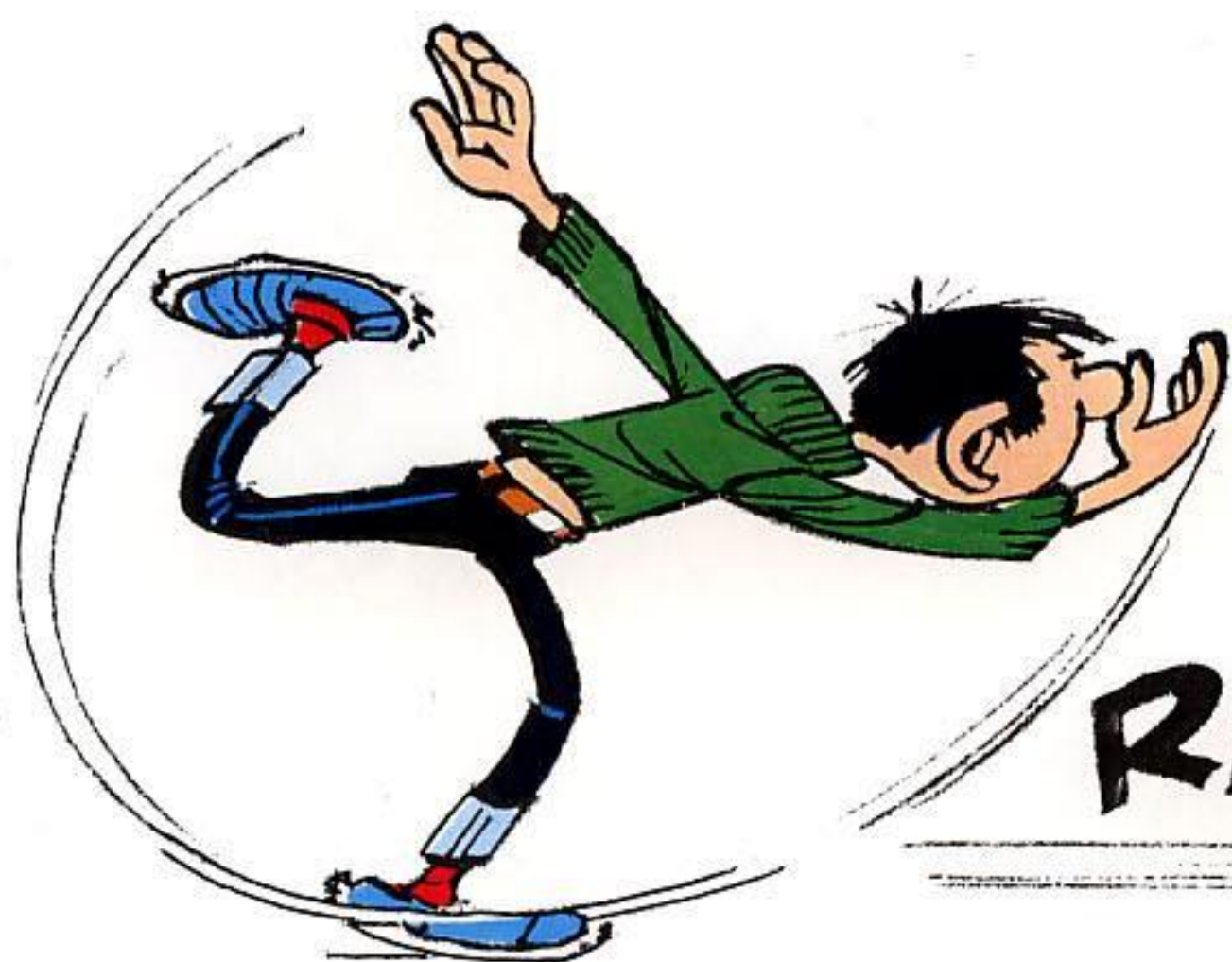
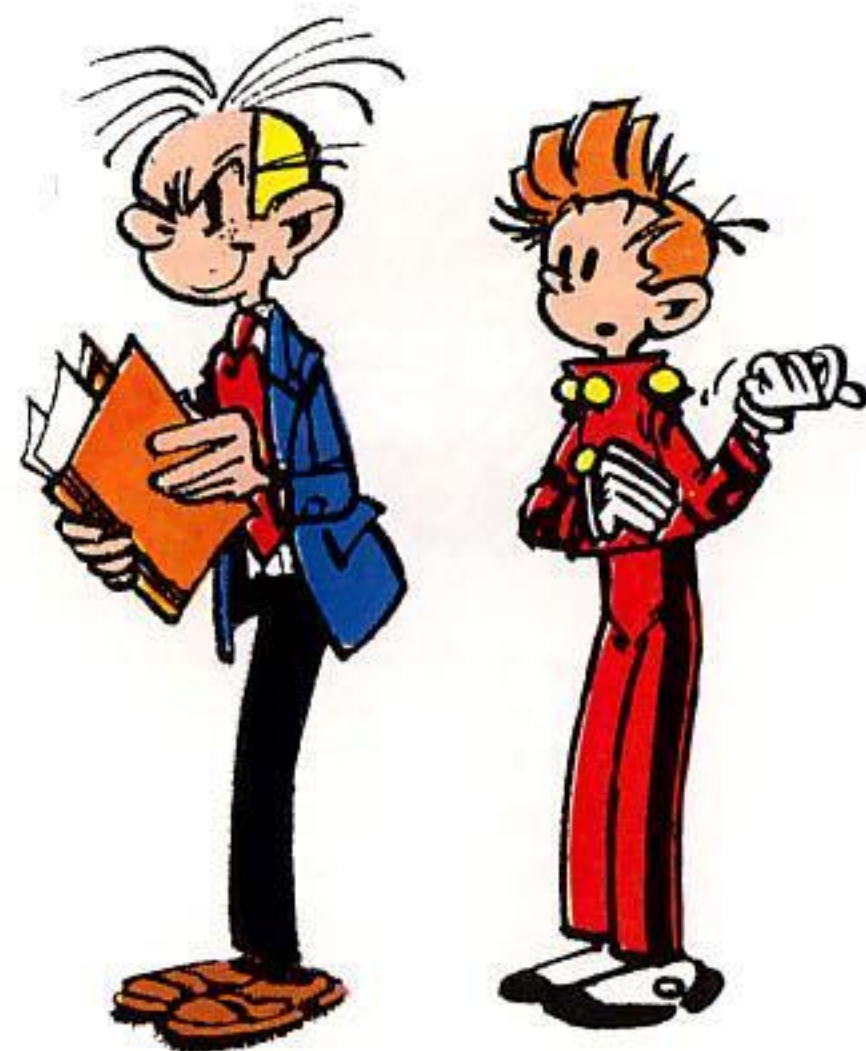

DAT NOEMT
HIJ EEN
GUUSTOMOBIEL.
DAARMEE KAN HIJ
ZITTEND VAN KAN-
TOOR TOT KANTOOR
RIJDEN!!!

Vaak gebeurde er wat zonder dat iemand de oorzaak kende.
De ontploffing van de vorige bladzijde vindt haar oorzaak
hieronder.

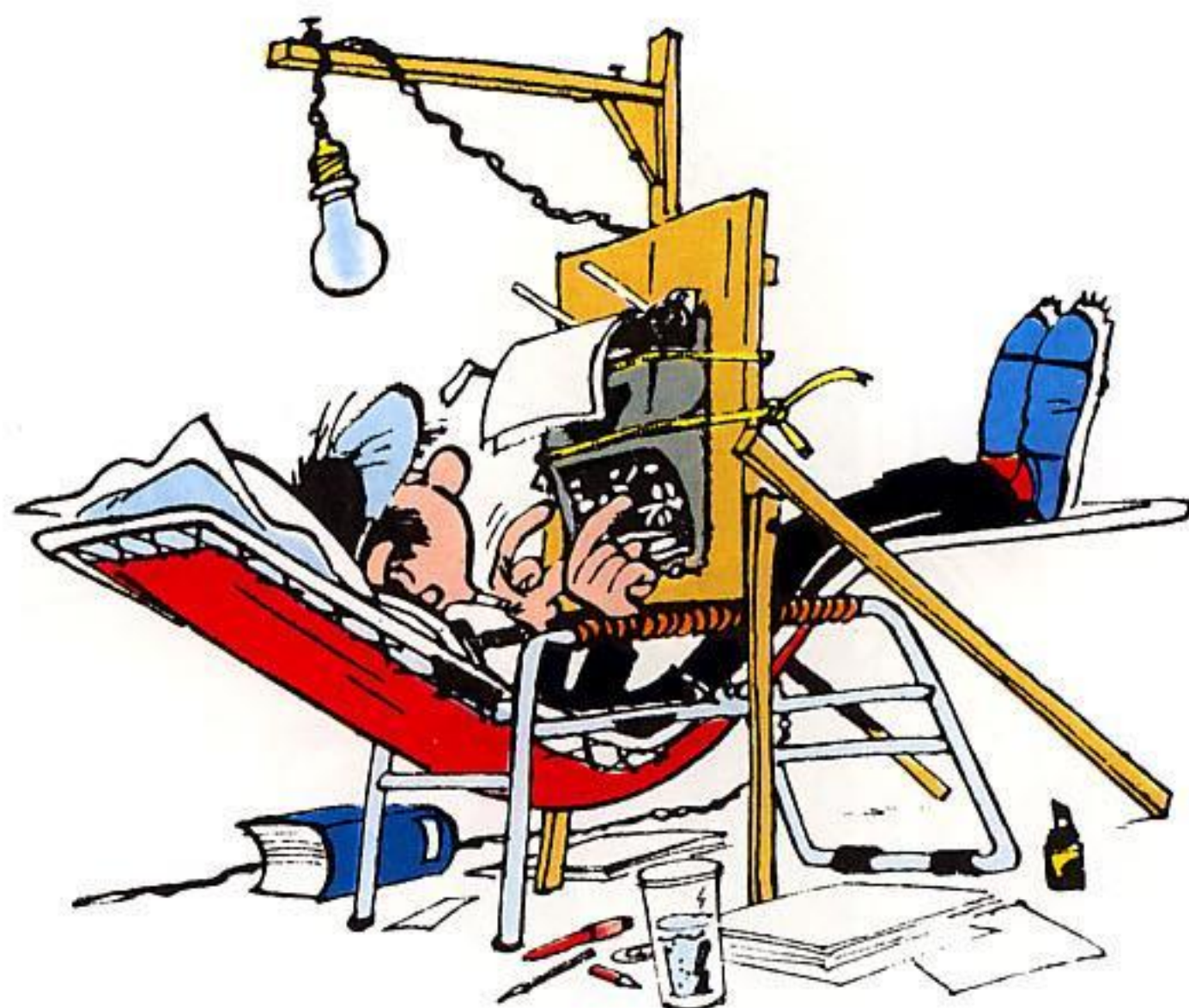
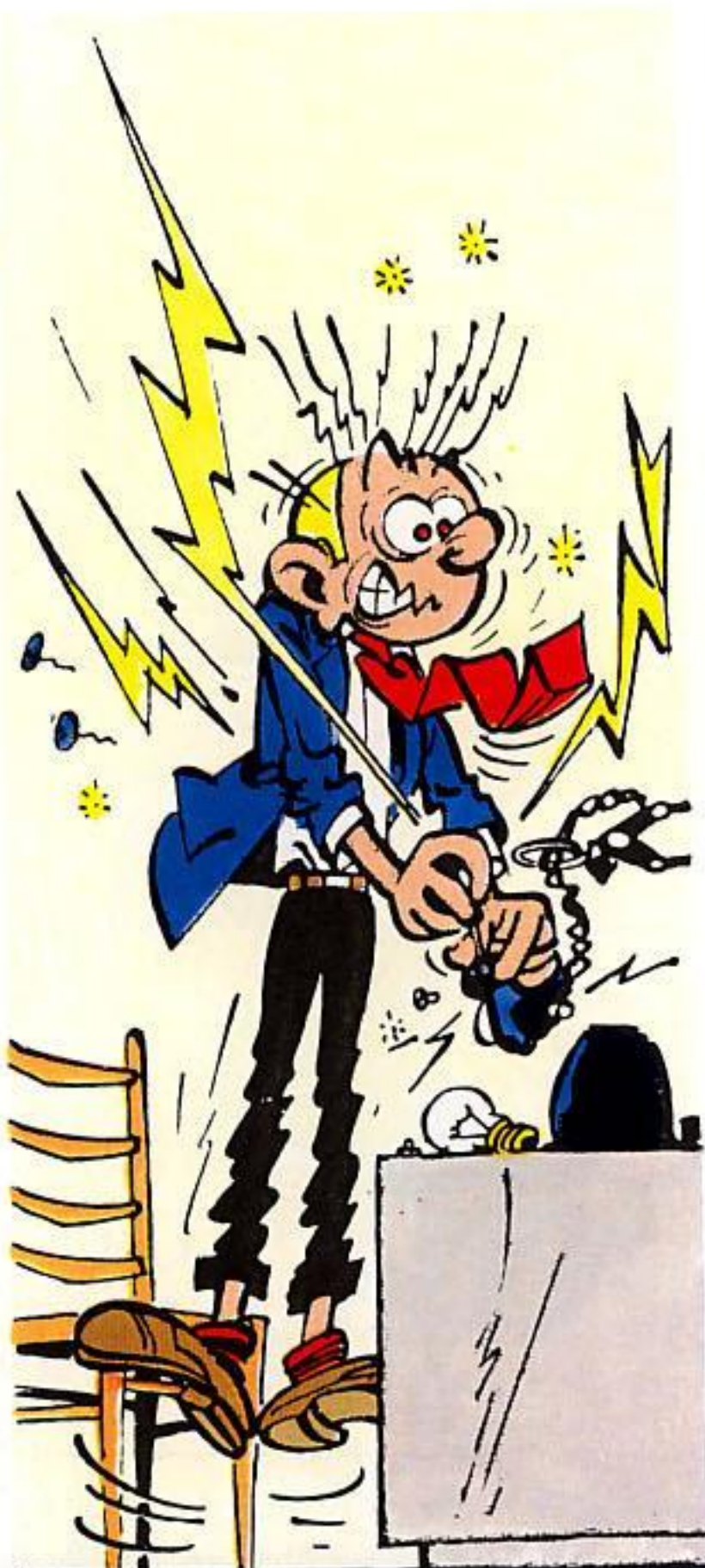

De gevolgen van de onhandigheid van Guust konden soms wekenlang uitlopen. Zoals met het Afrikaanse masker...

JA,
EN IK HEB HEM
GEZEGD: "GLUIST,
WAAROM PROBEER
JE NIET DE GROOTSTE
VLIEGER TER WERELD
TE BOUWEN?"
...

HIJ BEWEERT,
DAT NIEMAND HEM
VERBODEN HEEFT OP
ZIJN GEMAK
TE WERKEN...

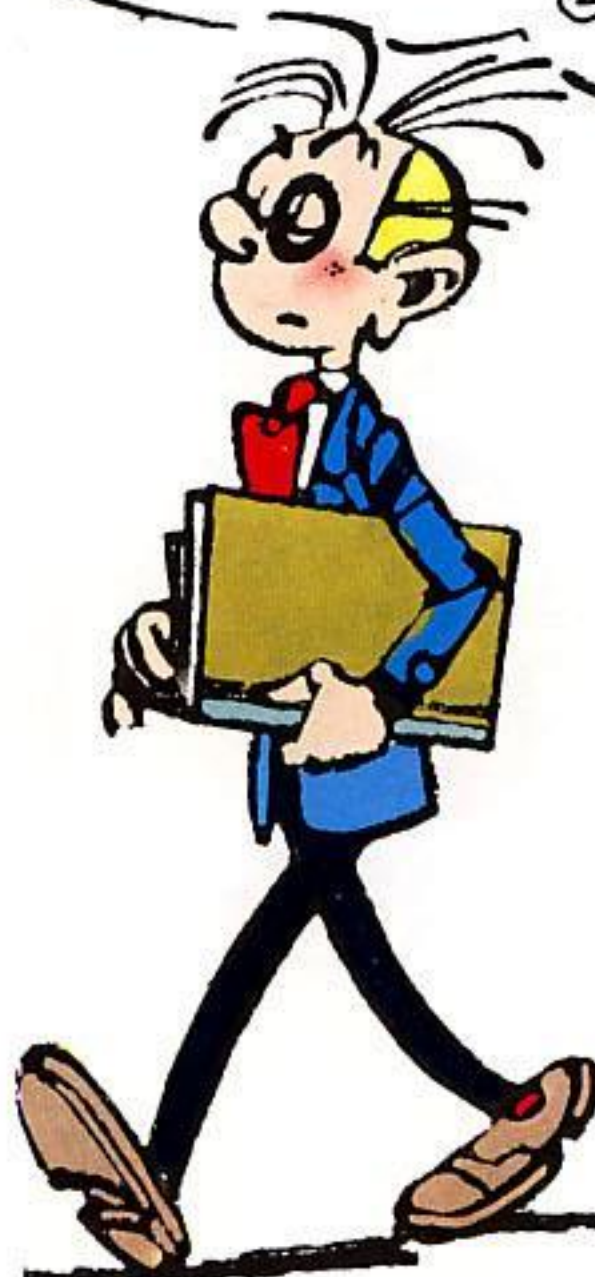
JA, JA, HEEL AARDIG,
DIE KUNSTMAAN
VAN JOU
GUUST!

ACH, ZIE JE,
IK KON GEEN
ANDERE BOR-
STEL VINDEN...

NEE MAAR,
KWABBERNOOT HEEFT
GEVOCHTEN...IK DACT NOG-
WEL, DAT HET ZO'N NETTE MAN
WAS. MISSCHIEN IS HIJ
DAAROM WEL IN STAKING
GEGAAN...

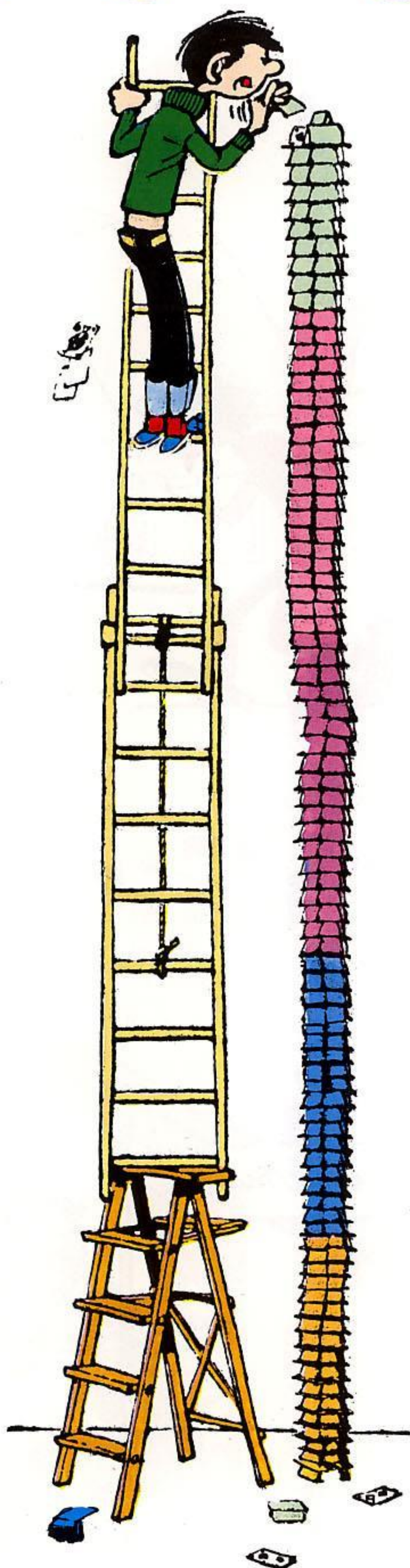

... ZOU HIJ DENKEN
DAT WE HEM
DAARVOOR
BETALEN?!

NATUURLIJK
ZIE JE GEEN
STÉÉK DOOR
DAT DING!

HIJ GAAT TE VER!

ZOALS WE KWABBERNOOT NOG NOOIT GEHOORD HEBBEN

Nu is het genoeg. We houden het gewoonweg niet meer uit. Ik wil niet meer over hem horen spreken. Hij is zo dom, zo verschrikkelijk dom!

Jullie weten natuurlijk wel over wie ik het heb. Natuurlijk over die Guust? Die eeuwige nietsnut.

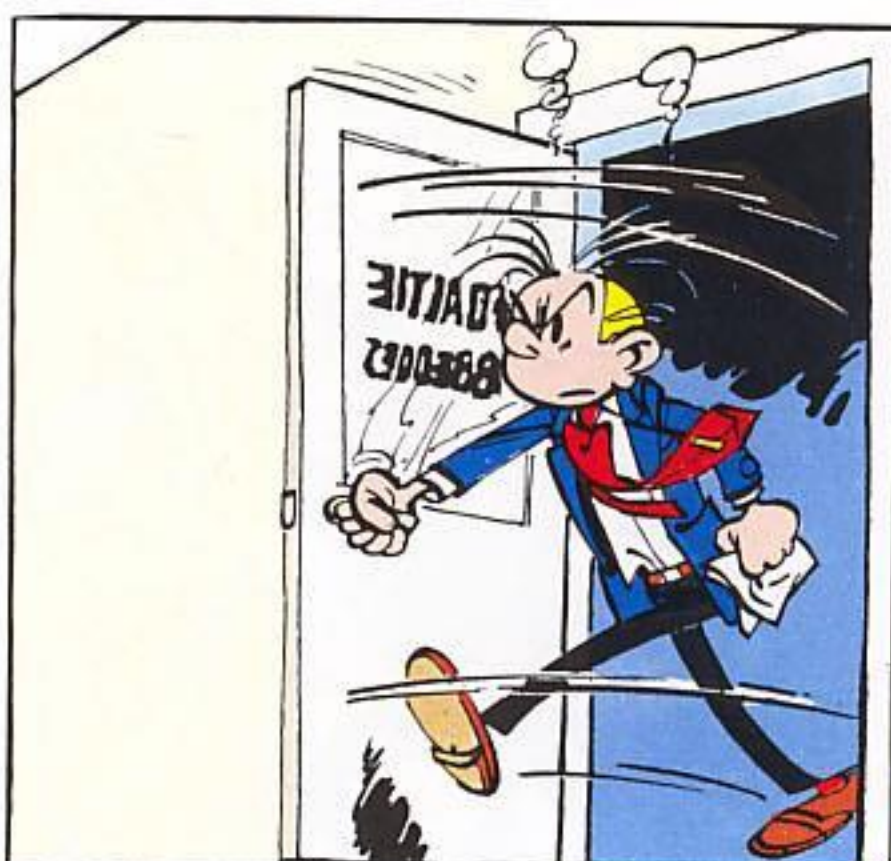
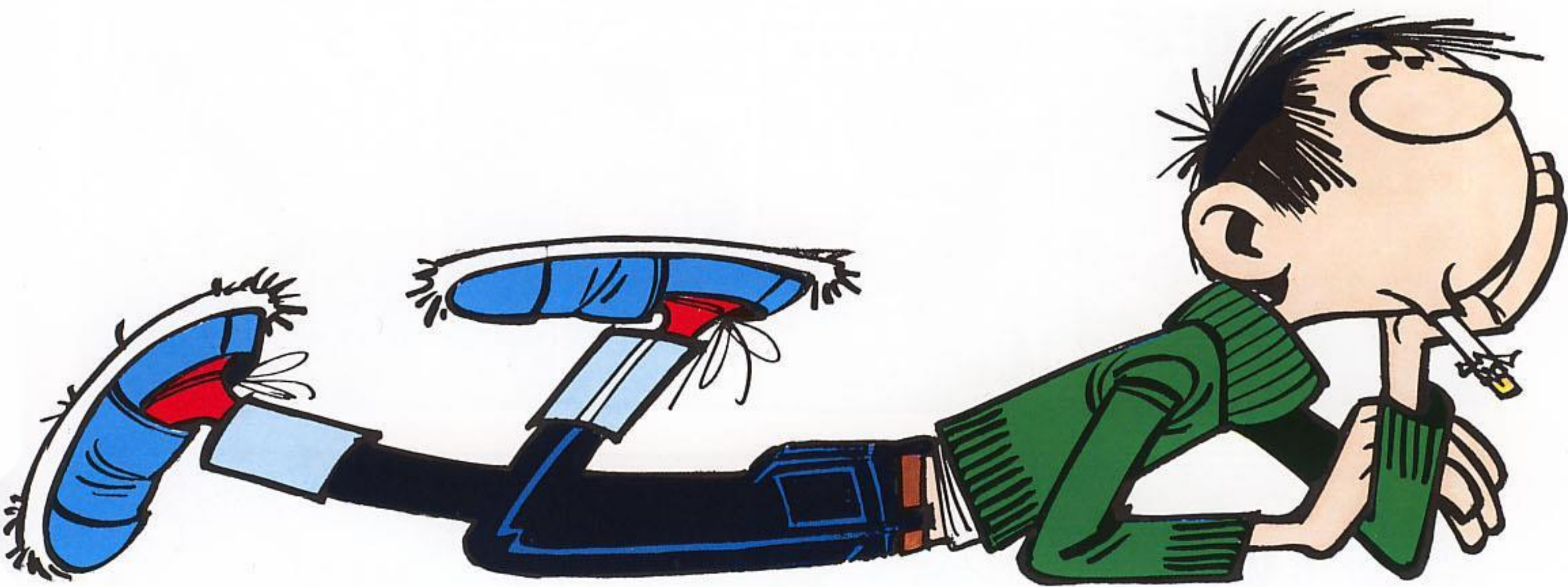
Vorige week hadden we hem opgedragen om voor de brandblusapparaten te zorgen. Nu heeft hij kans gezien om die dingen... in brand te steken!

Nu heeft hier ook werkelijk iedereen hem gesmeekt om zich kalm te houden, om **NERGENS** meer aan te komen, om... **NIET MEER TE WERKEN!**

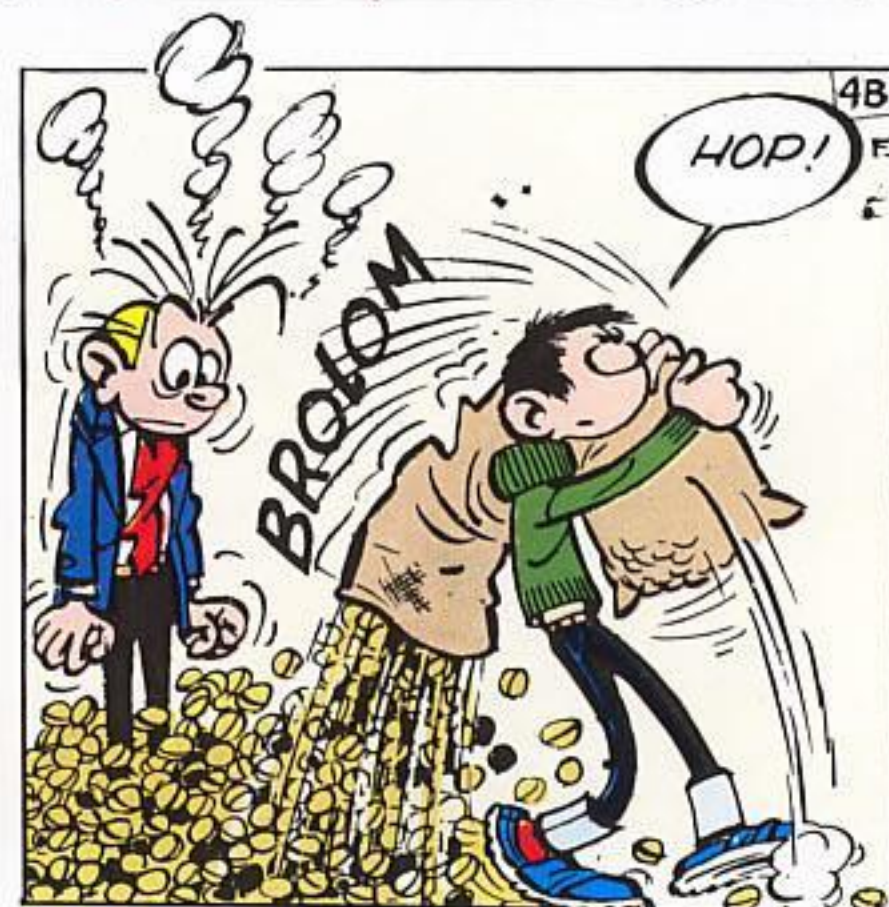
Het wonderlijkste van alles is, dat hij nu zo opgeruimd is. Hij speelt. Hij maakt huisjes van speelkaarten, loopt met een toetertje rond... Om wanhopig van te worden.

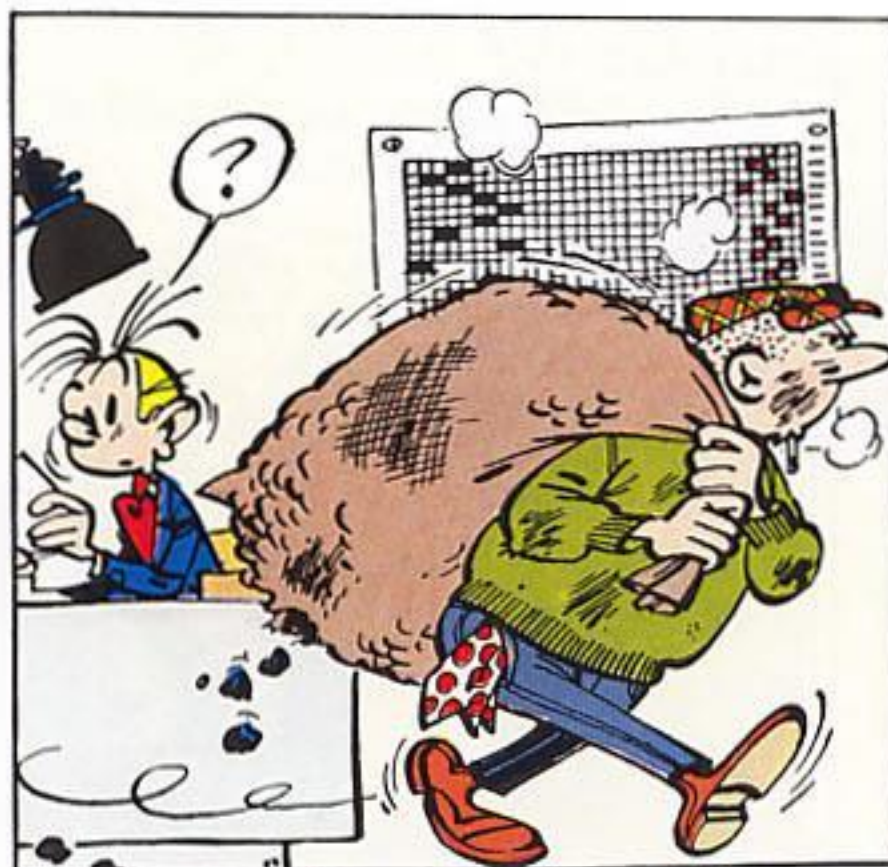
Als hij ons nu eindelijk maar eens met rust liet!

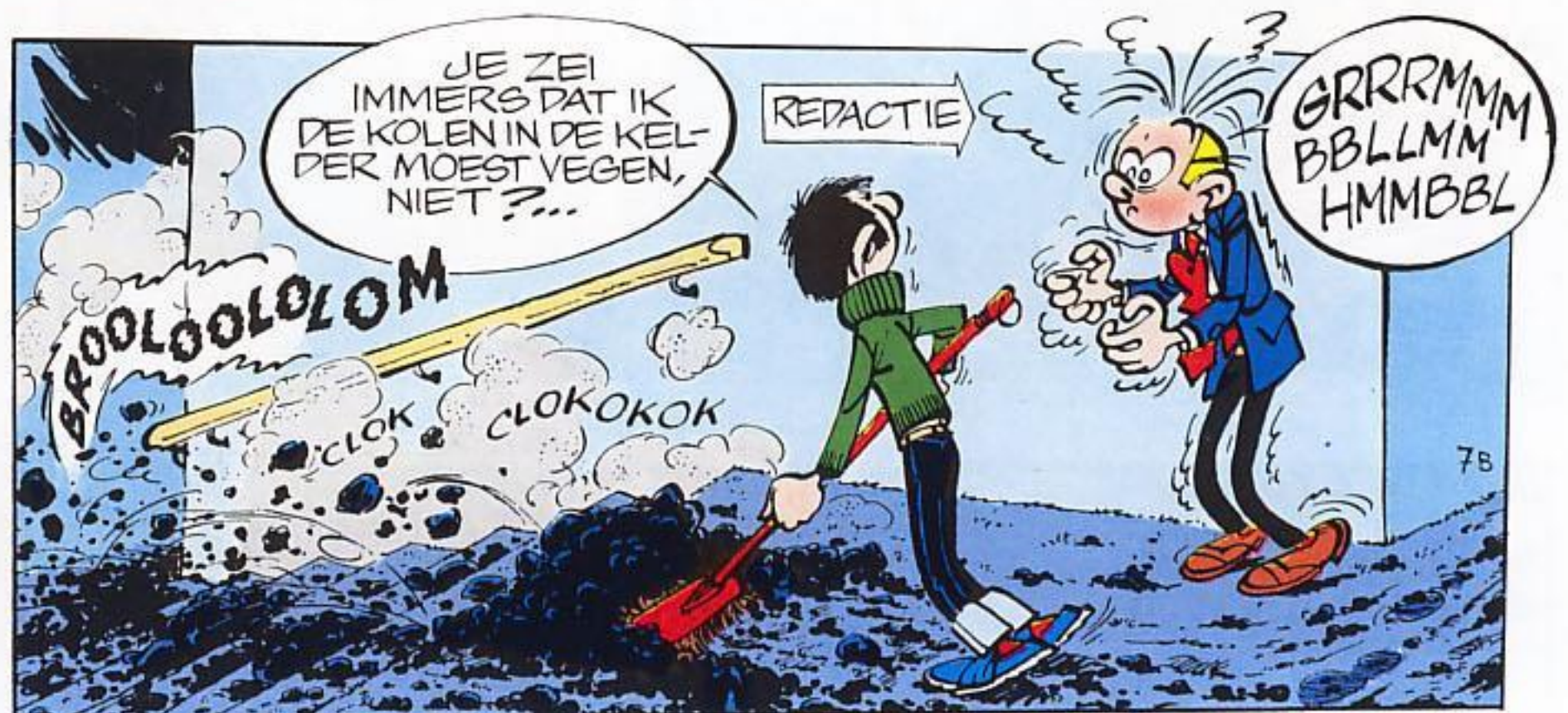
KWABBERNOOT.

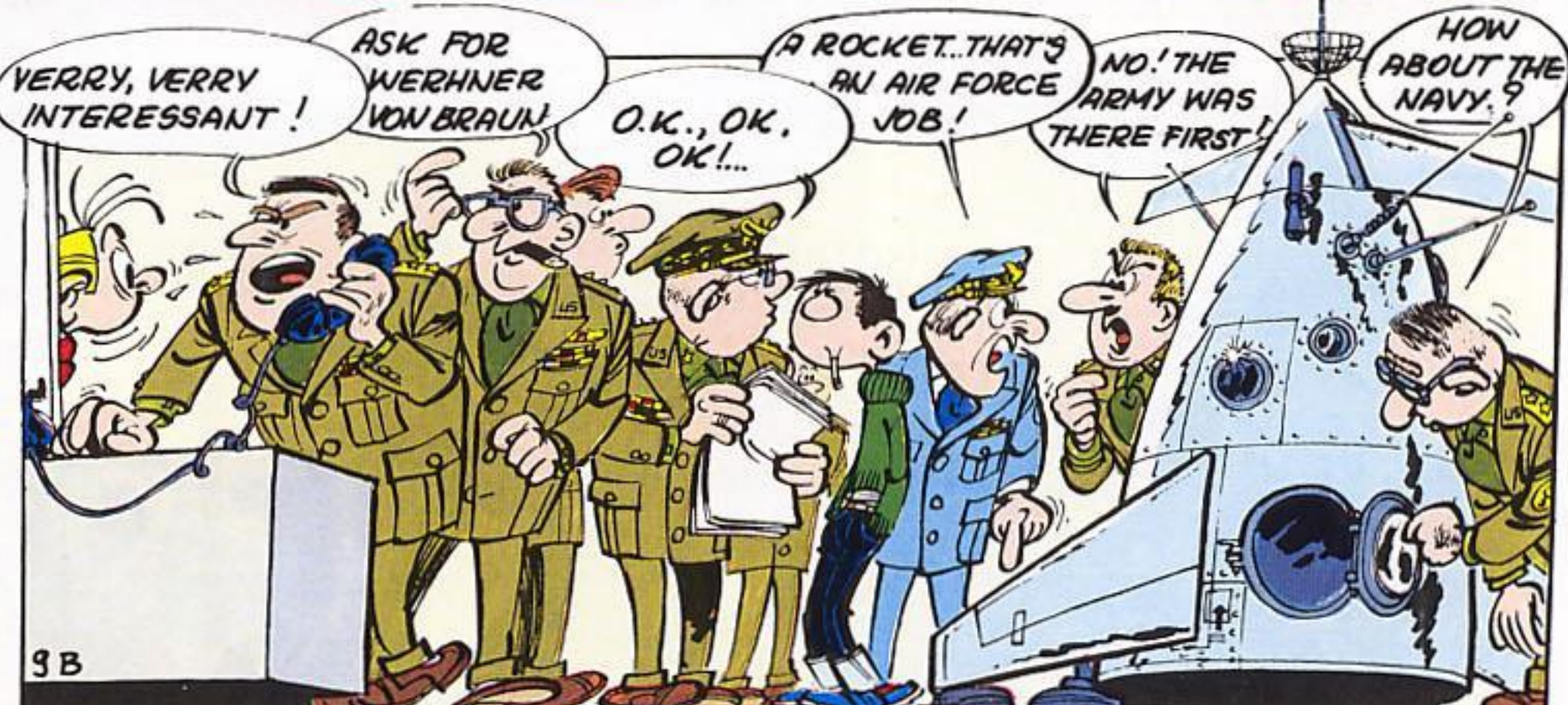
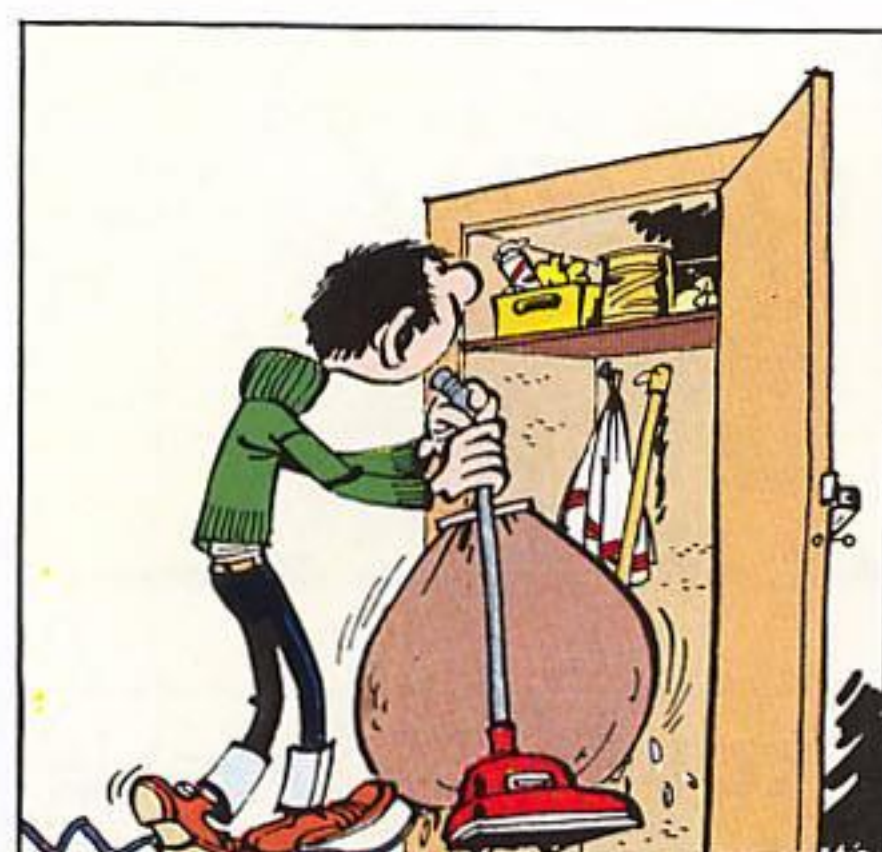
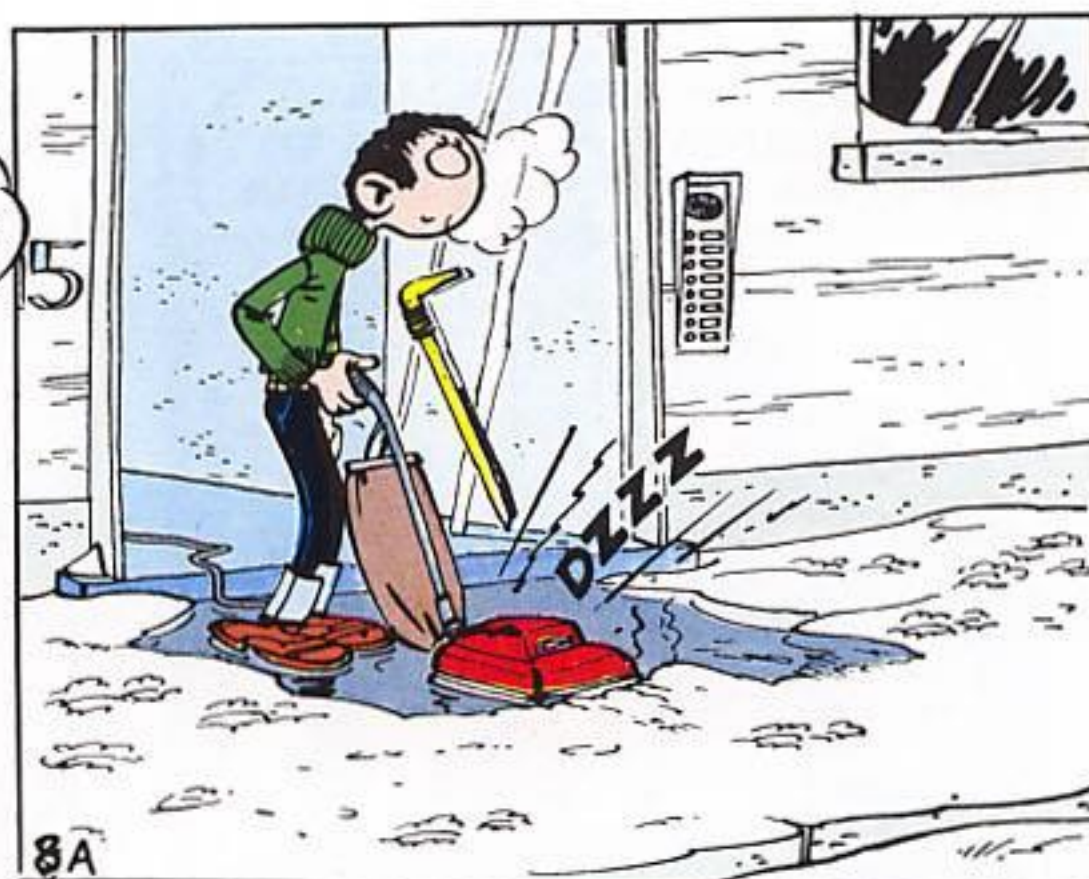

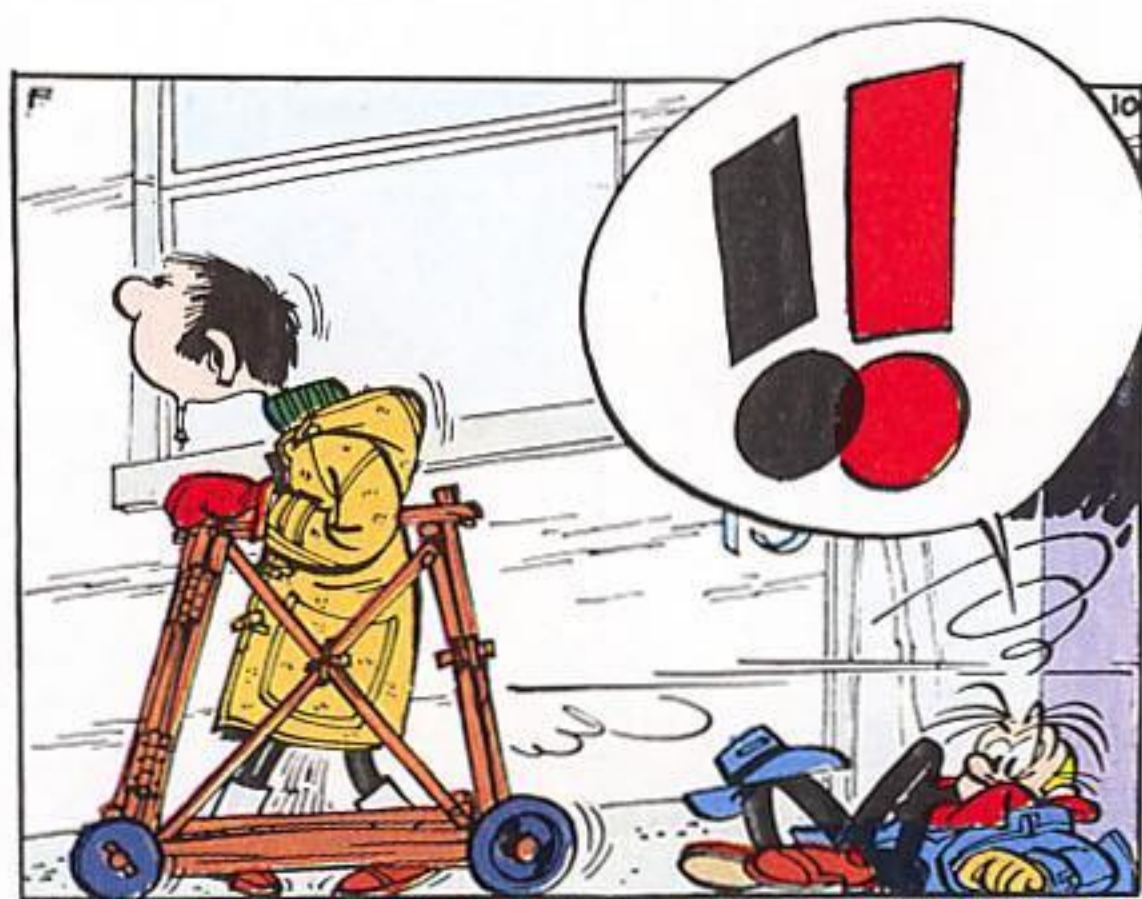
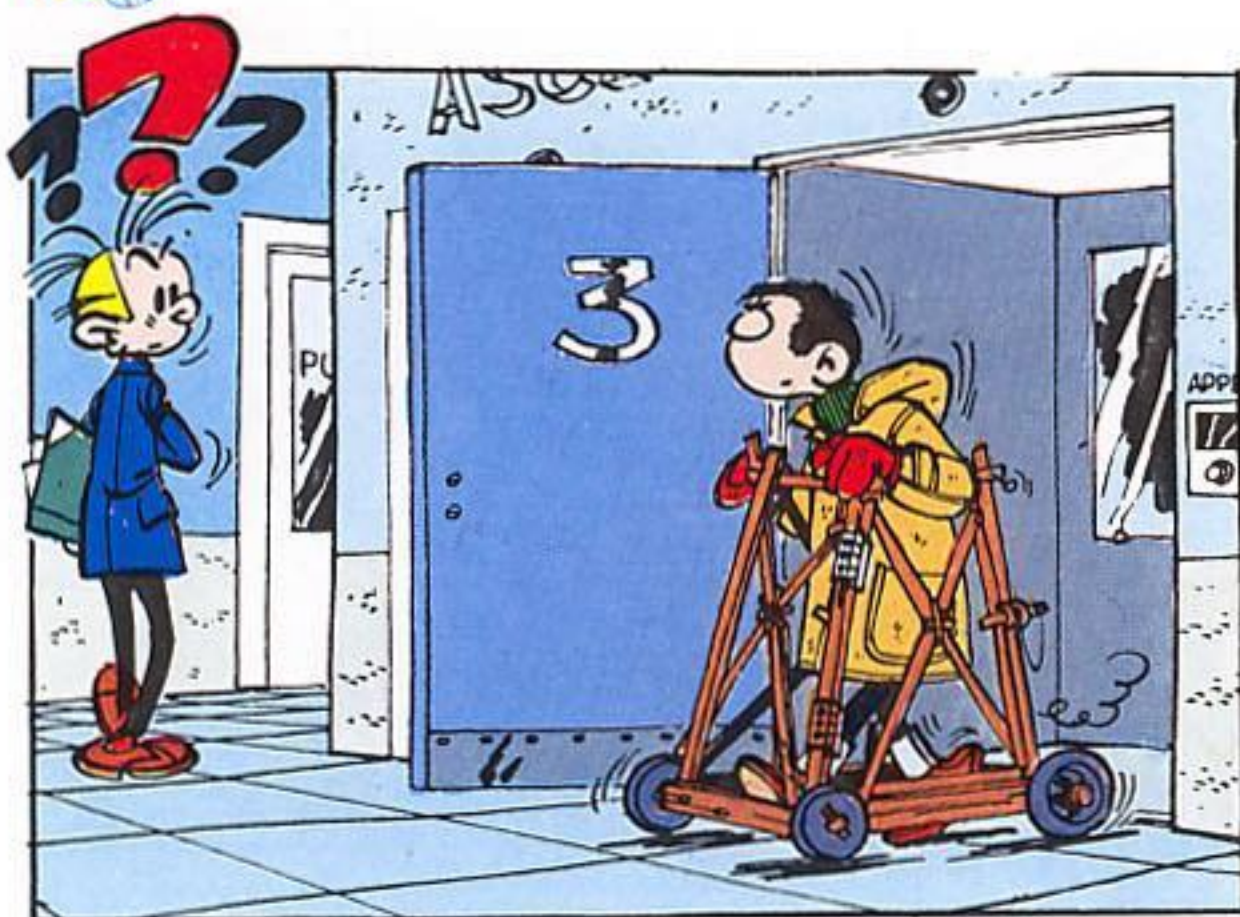

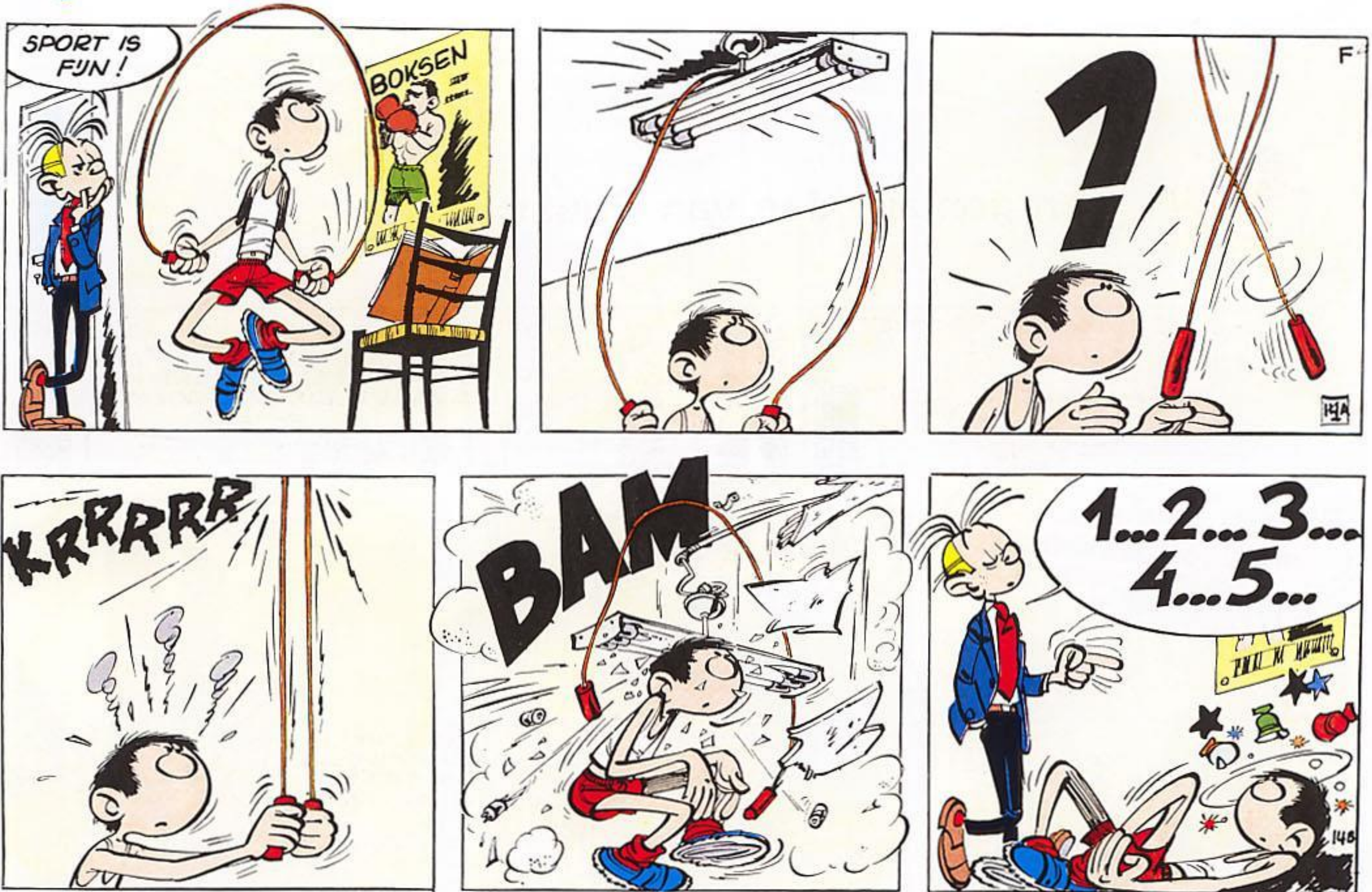

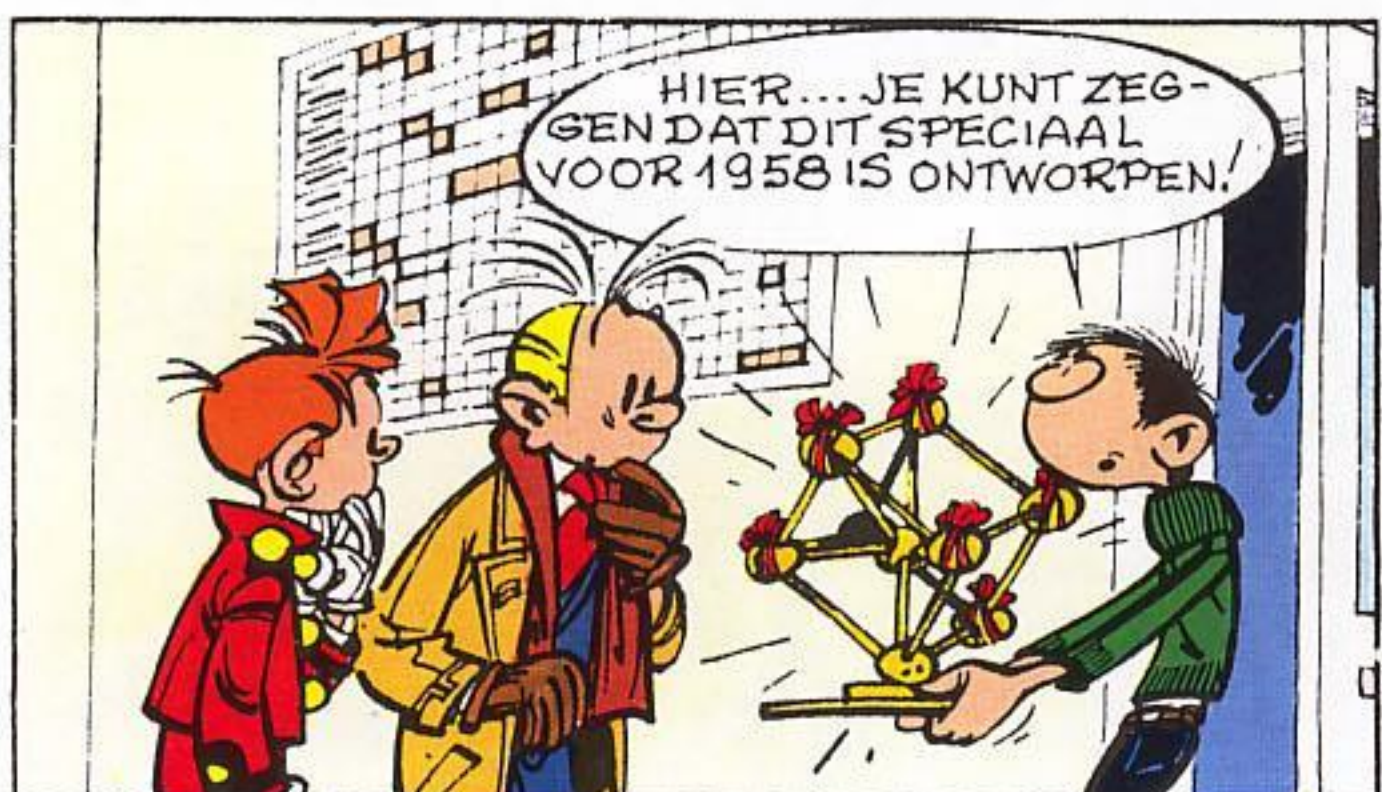

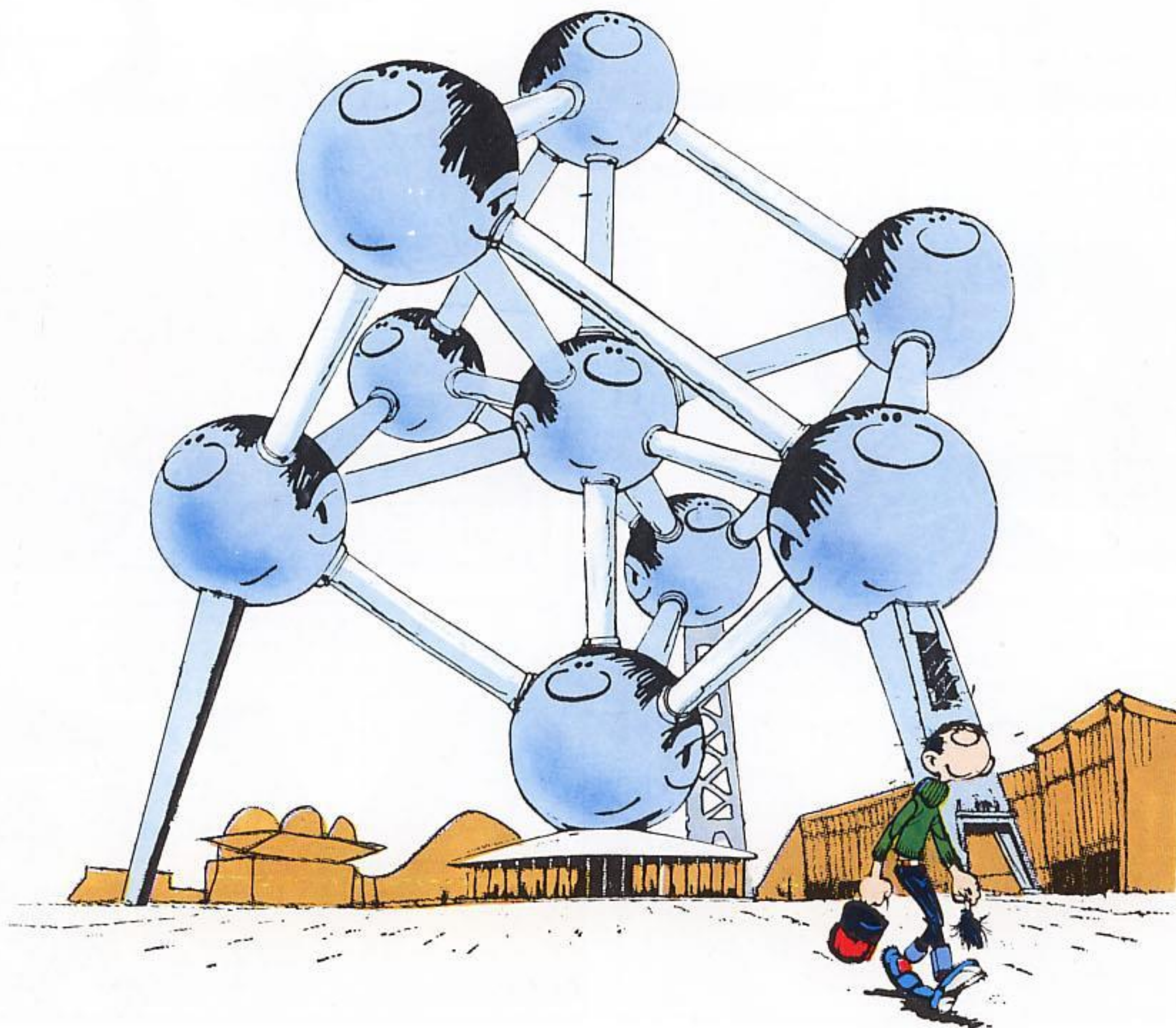

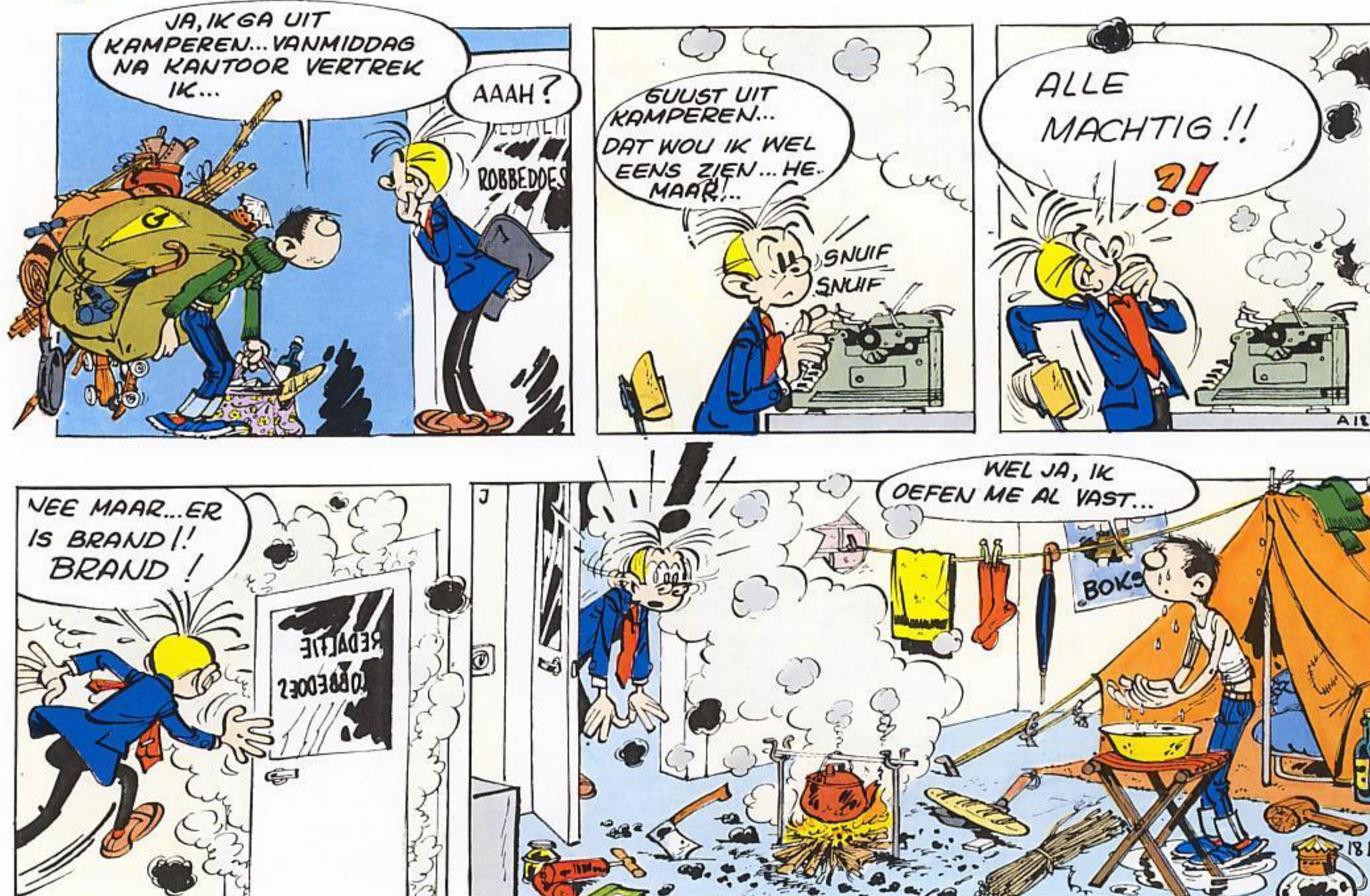
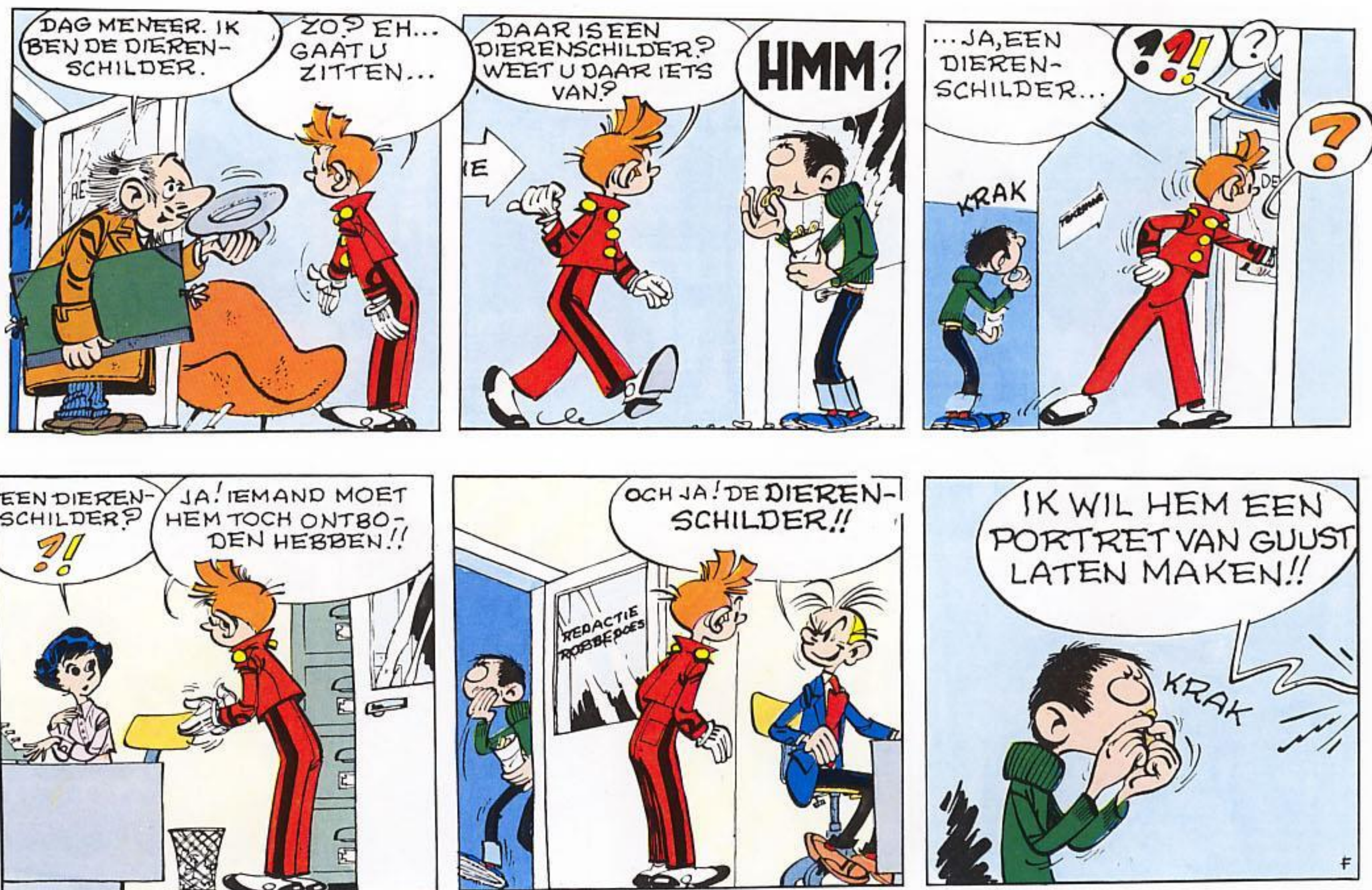

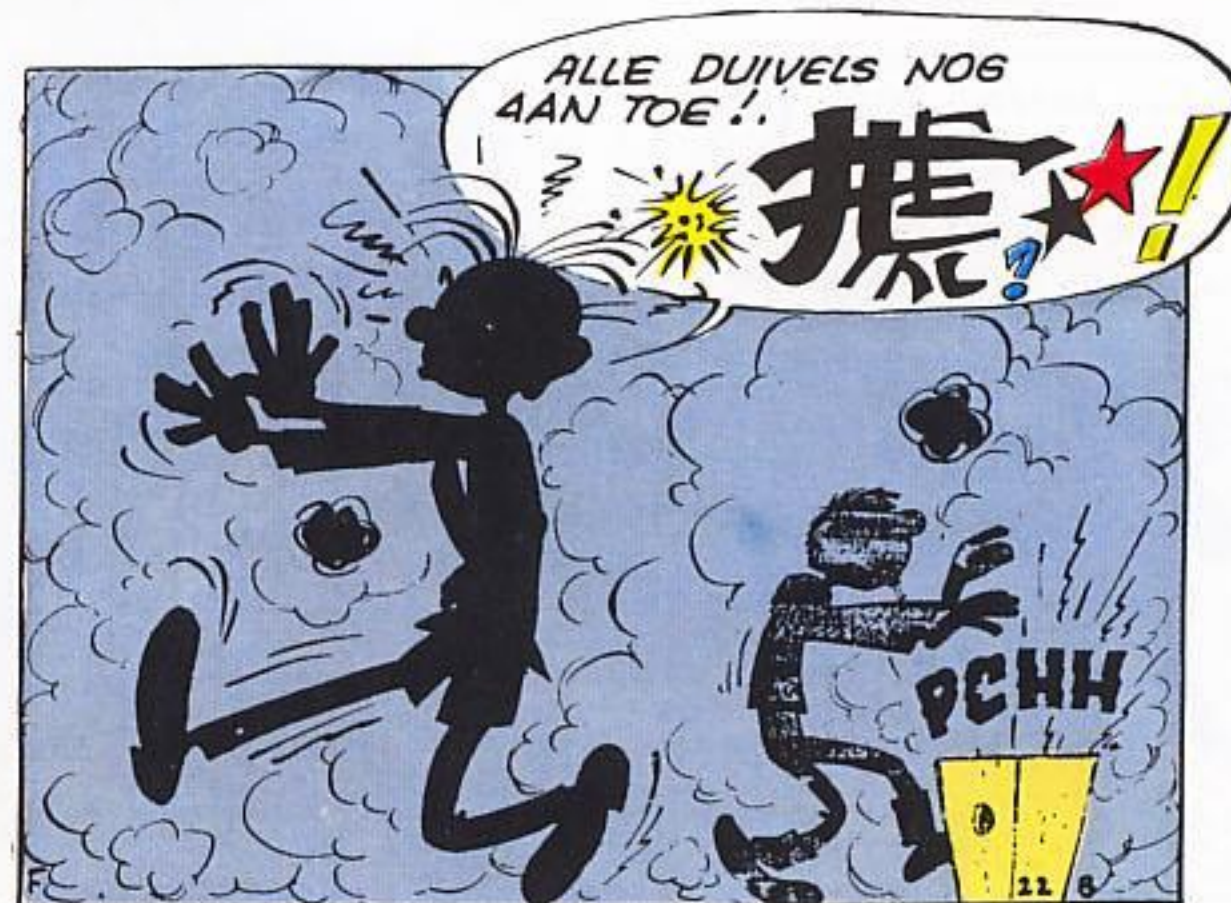
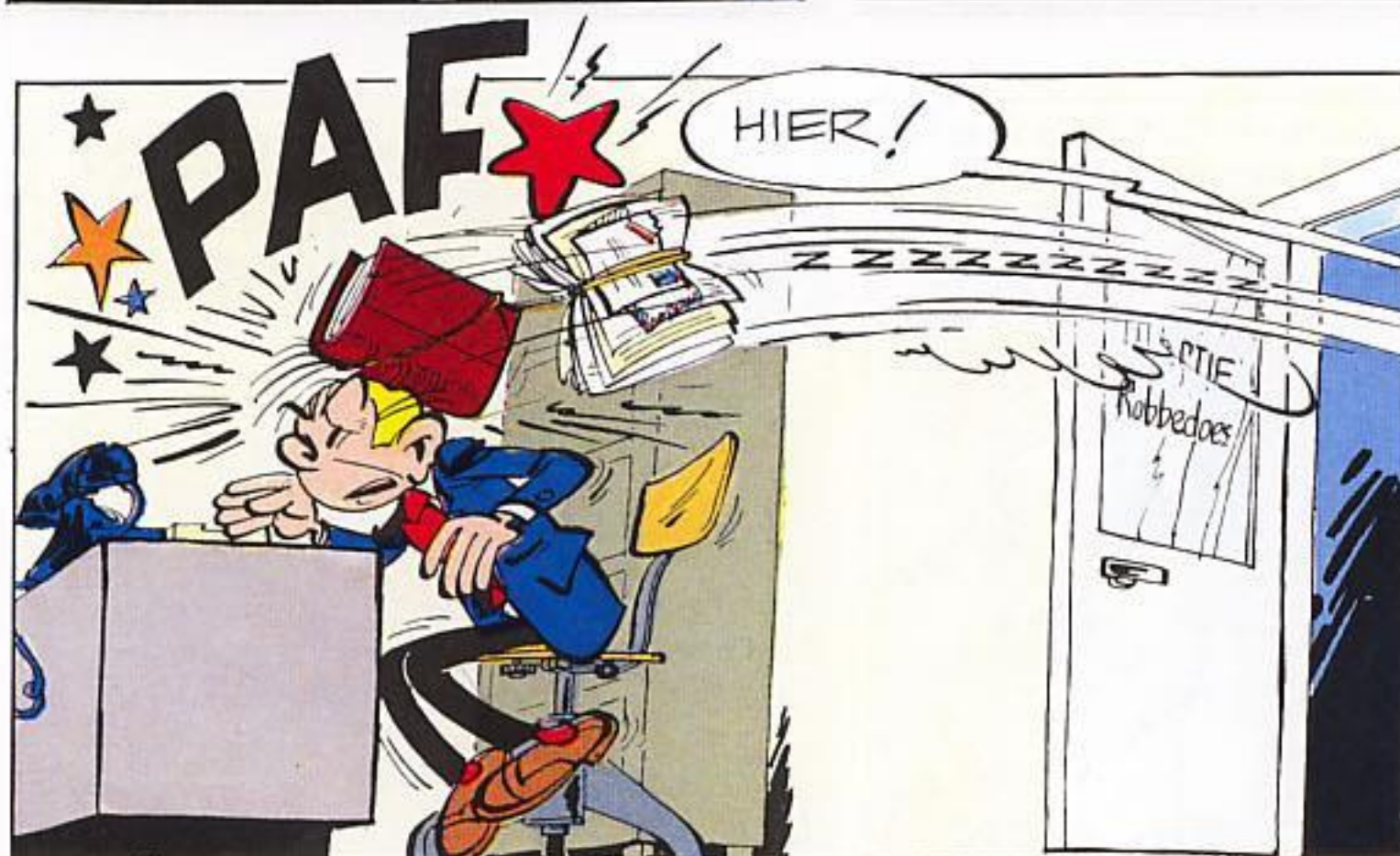

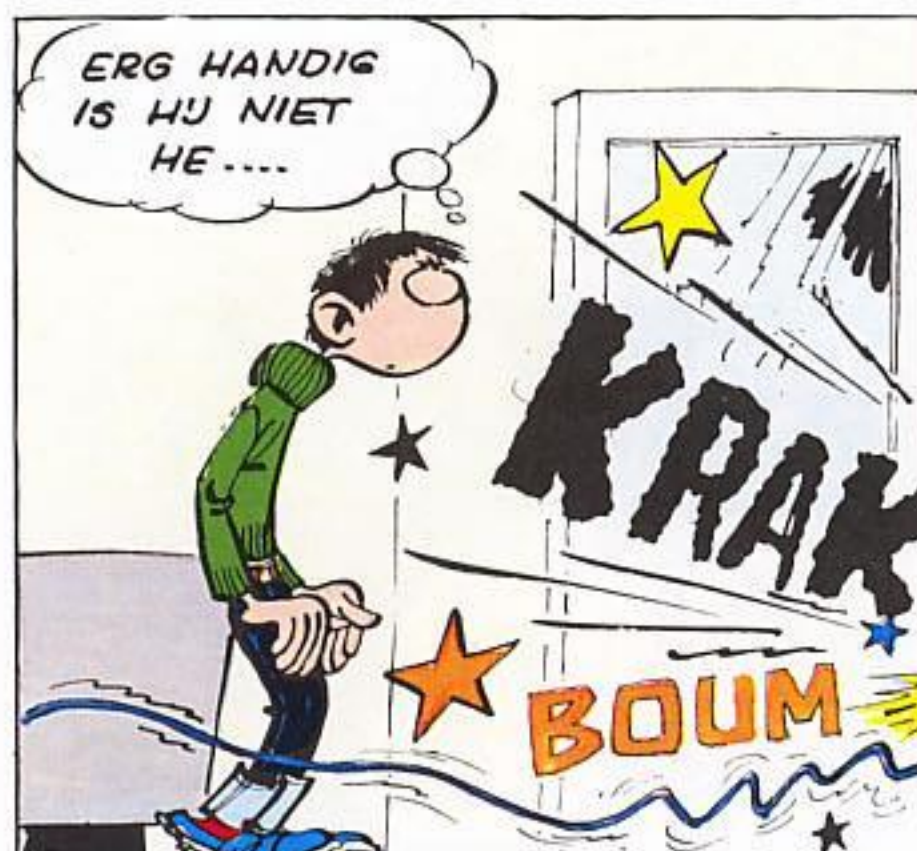
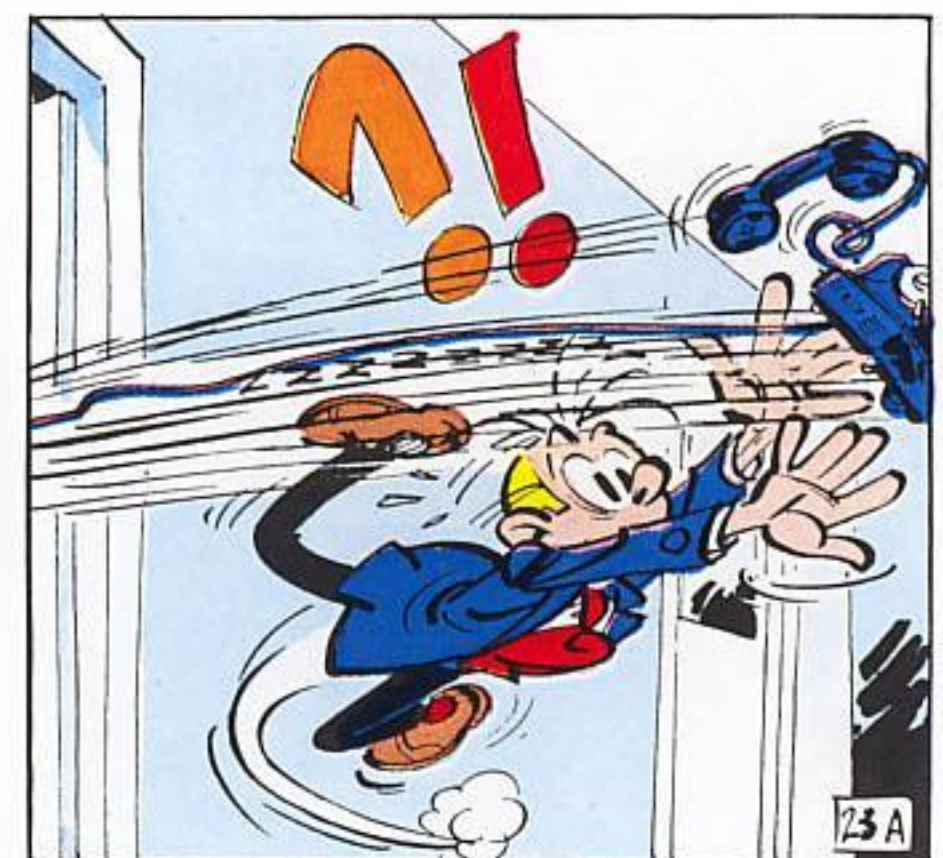
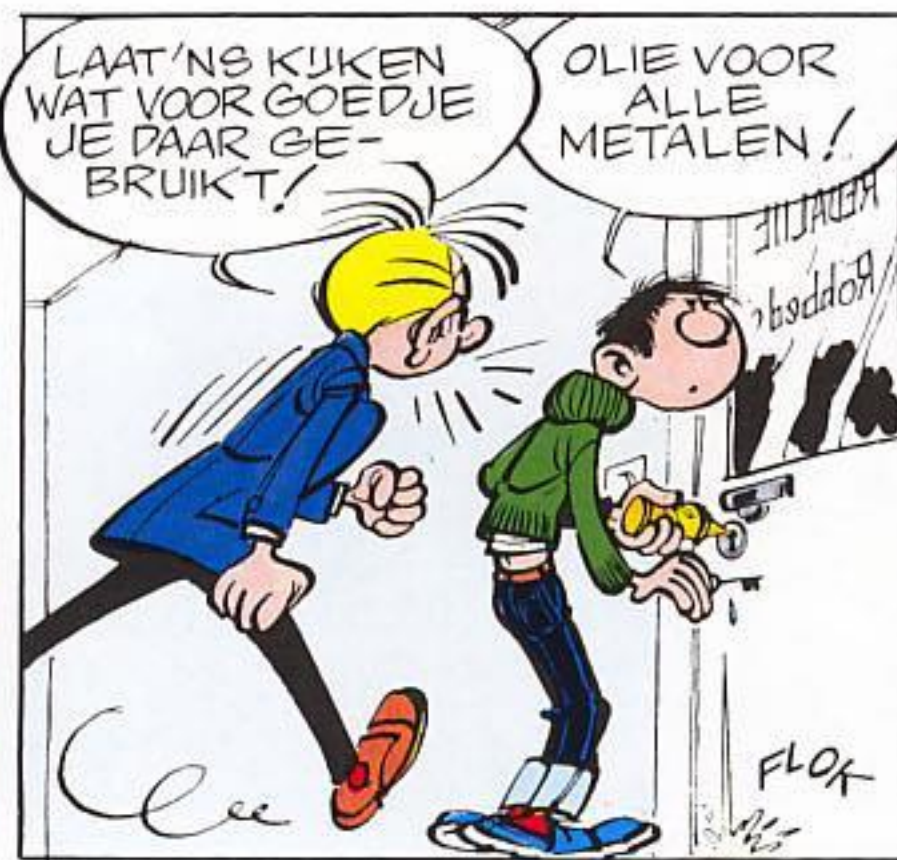
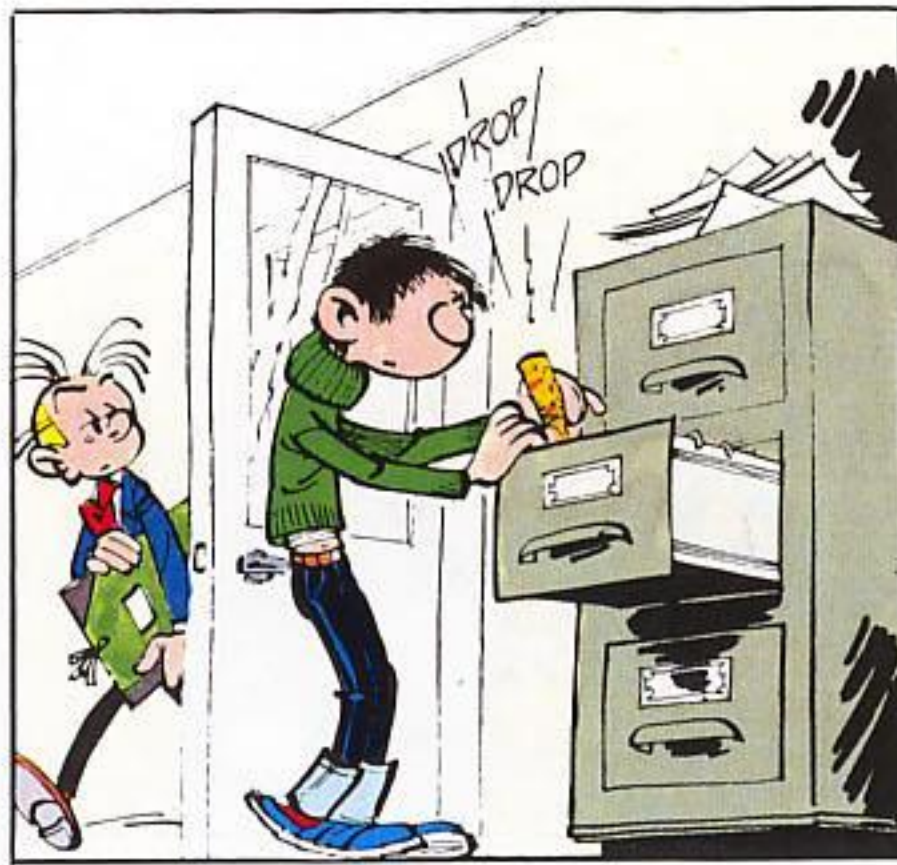
een geniaal idee van Guust

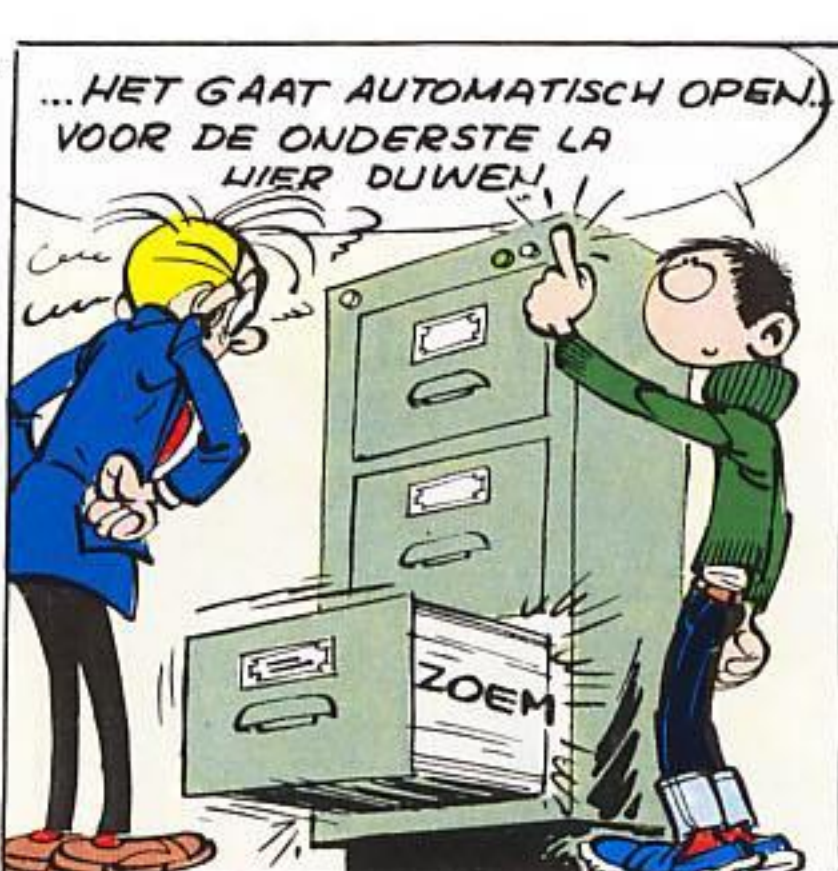
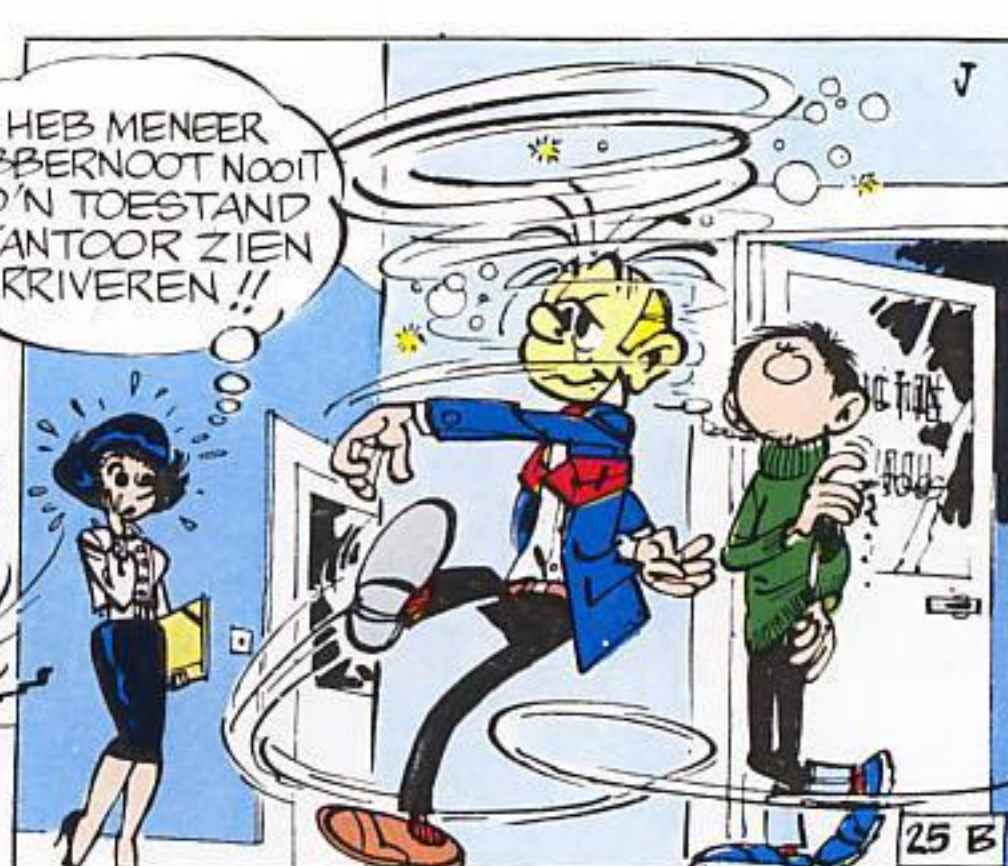

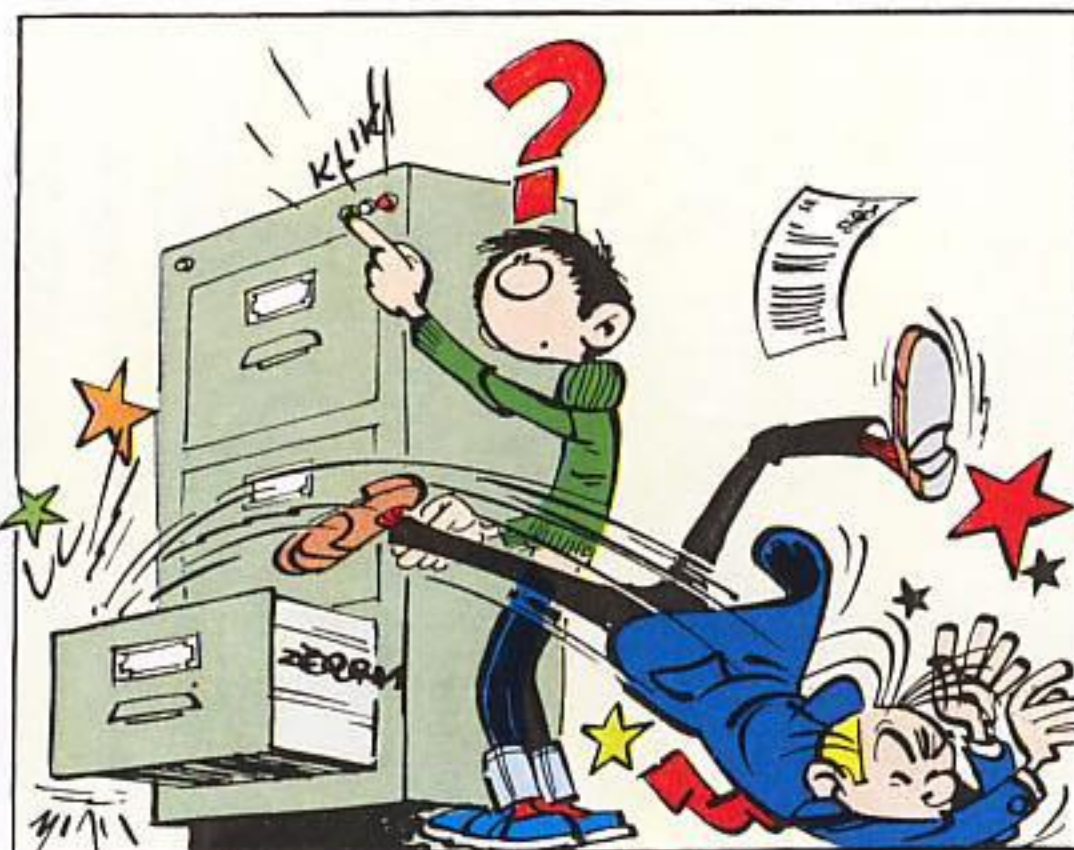
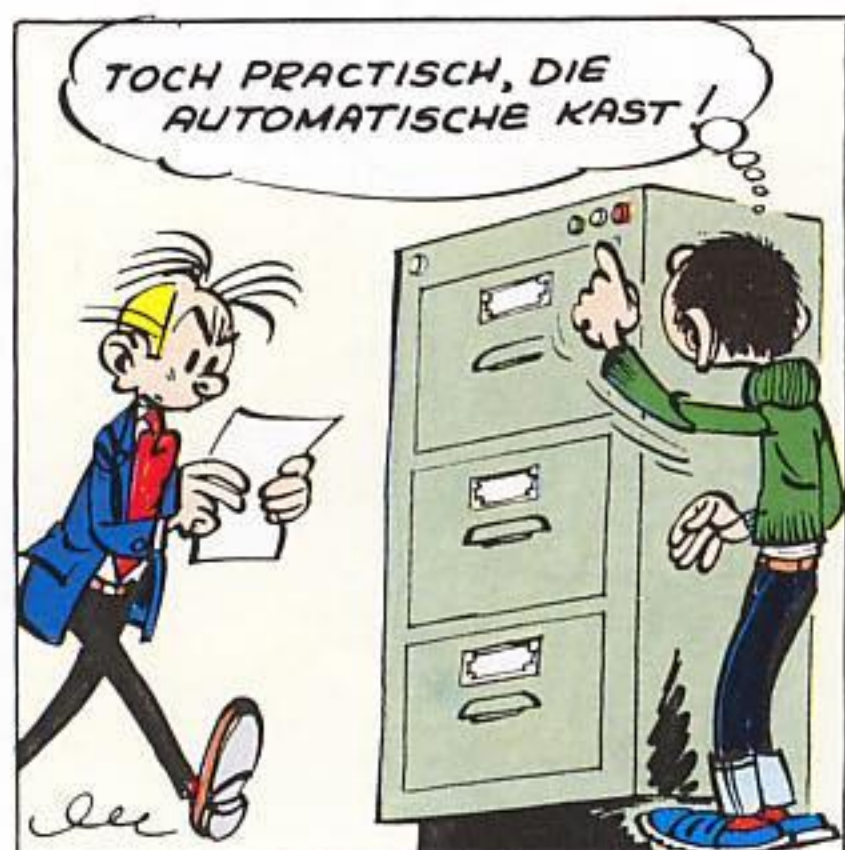

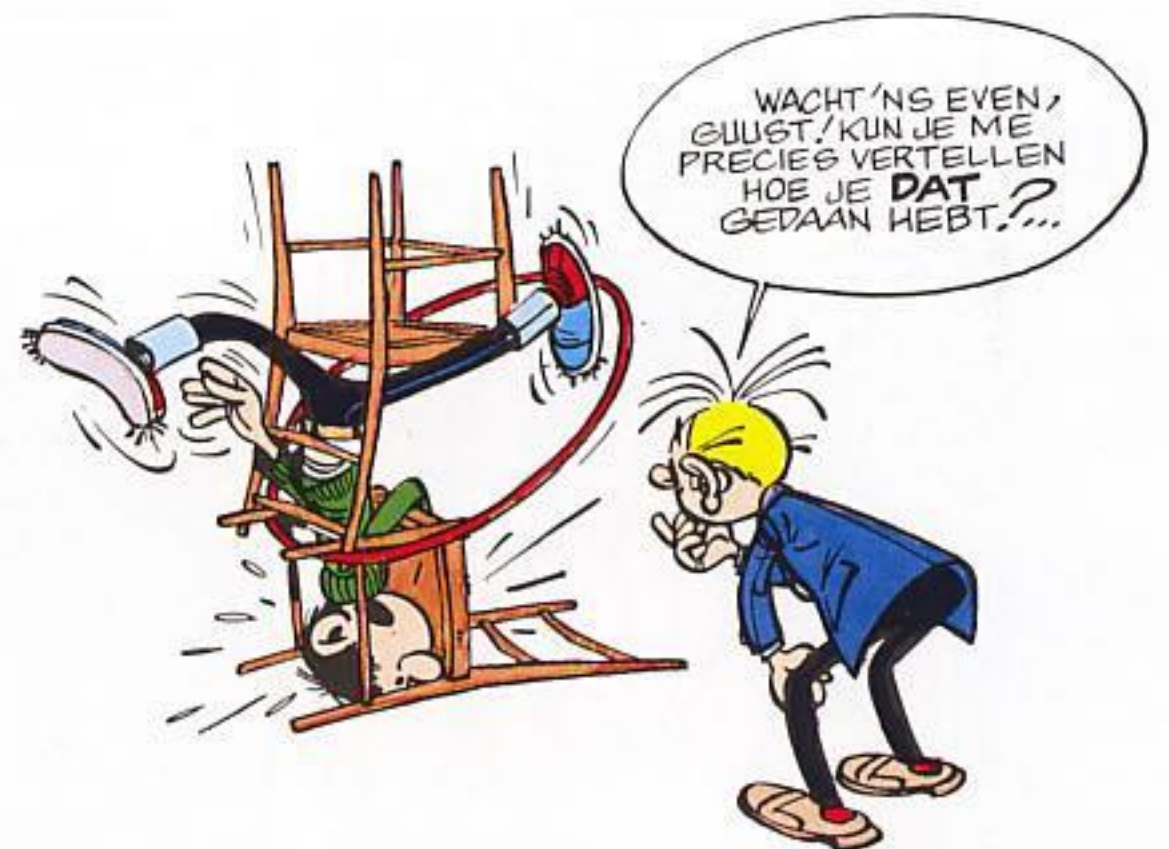

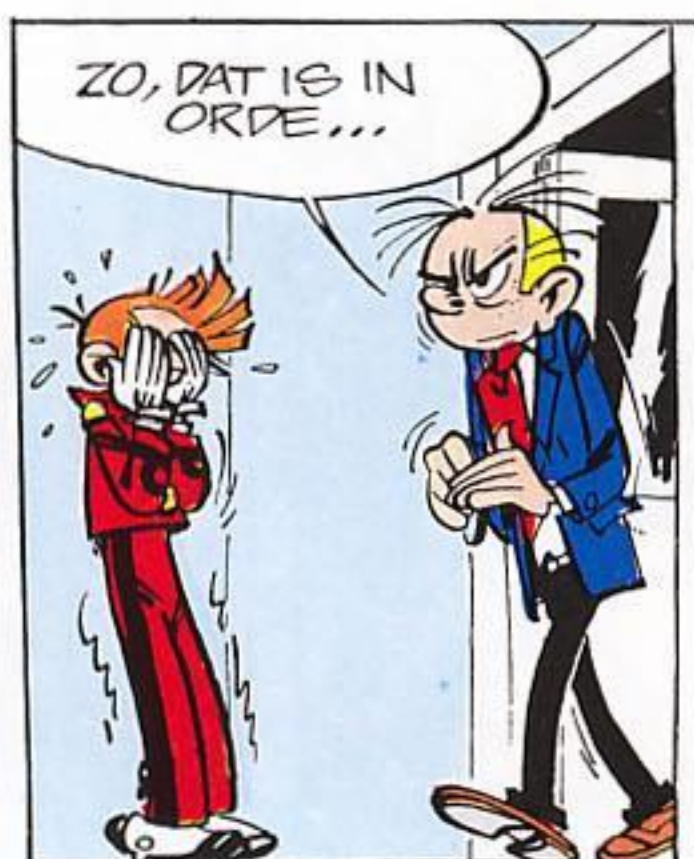
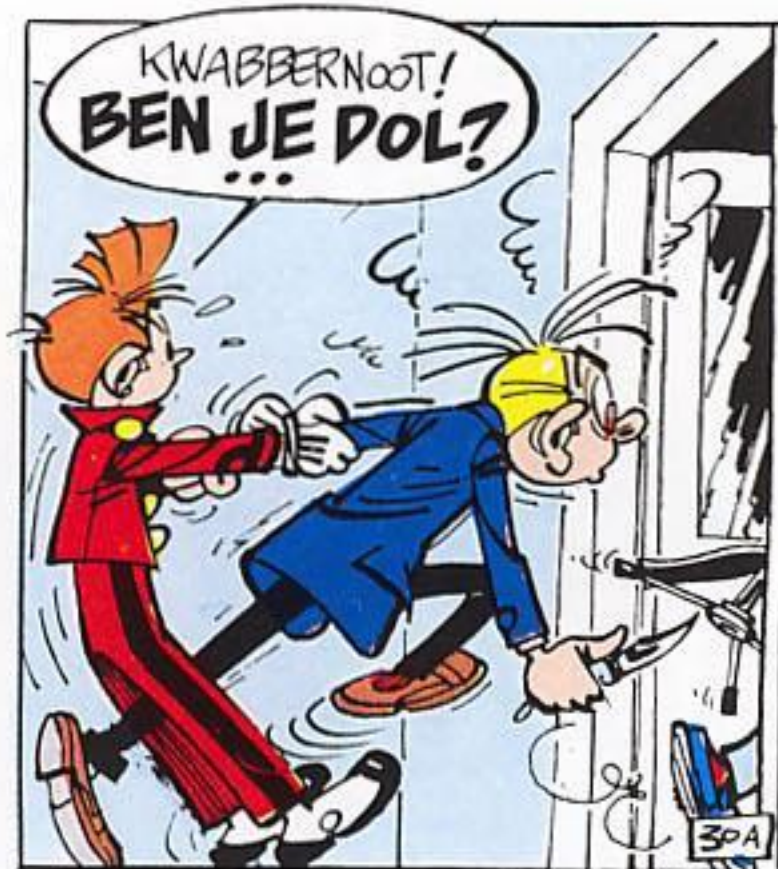
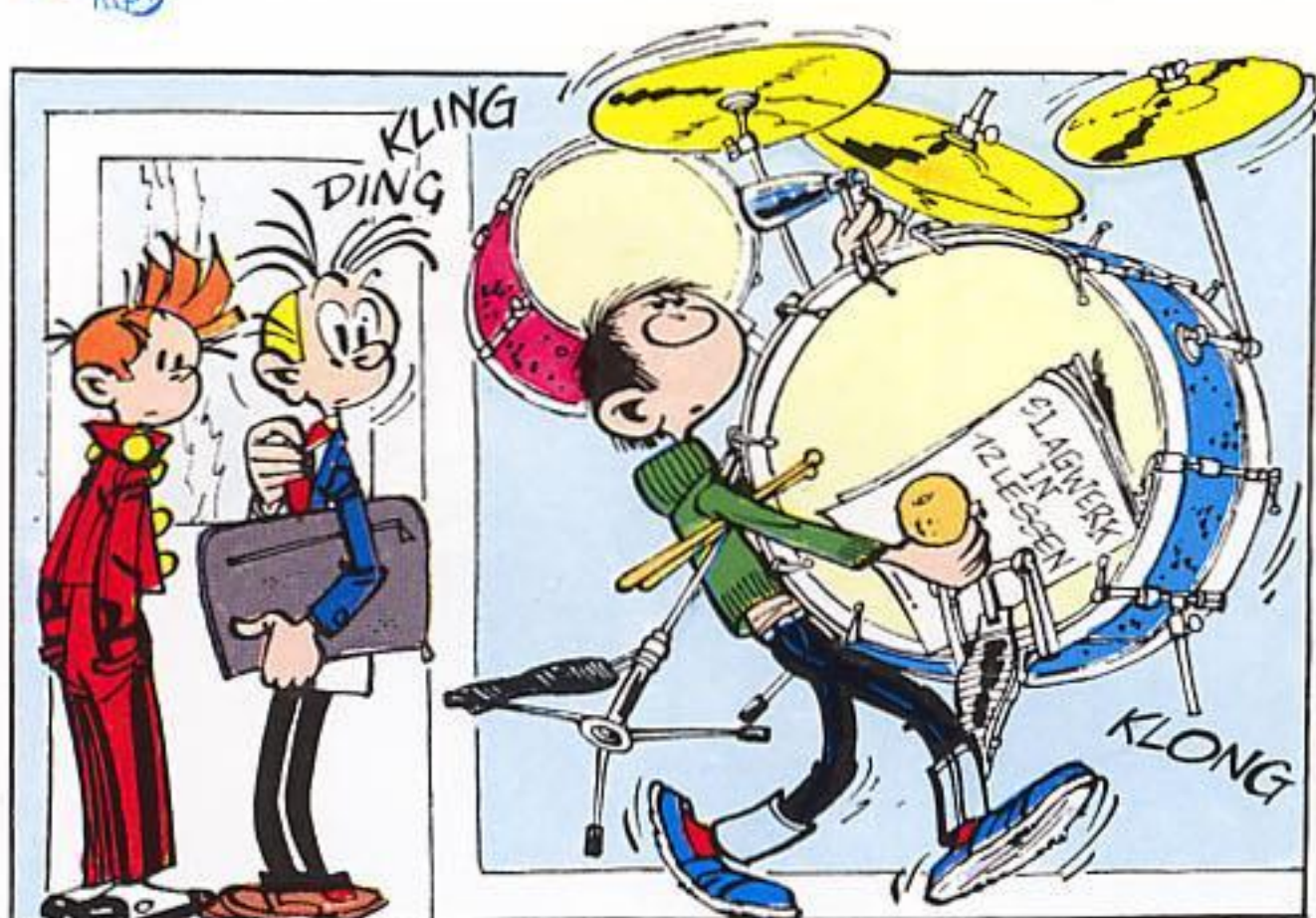
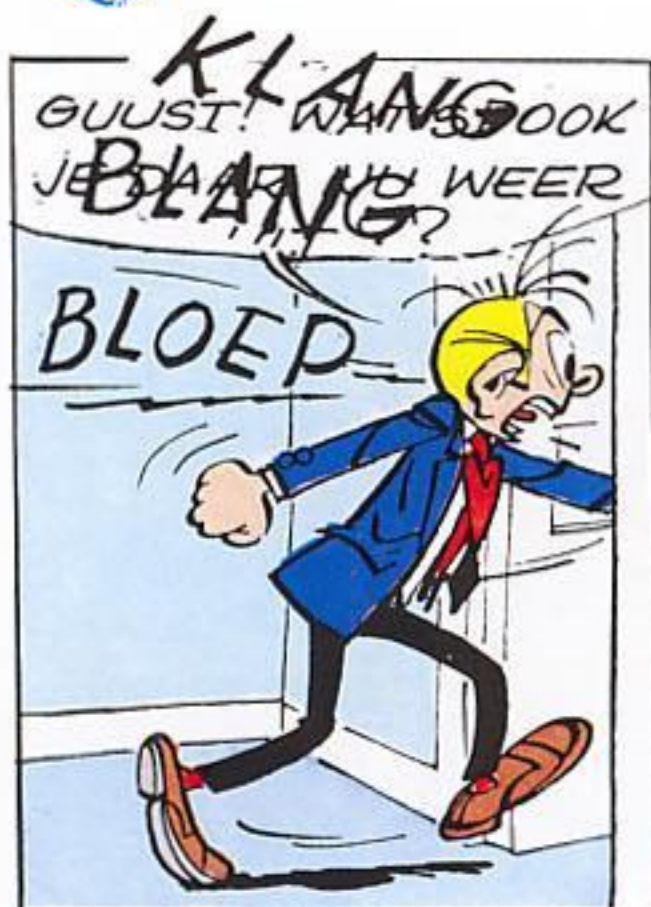

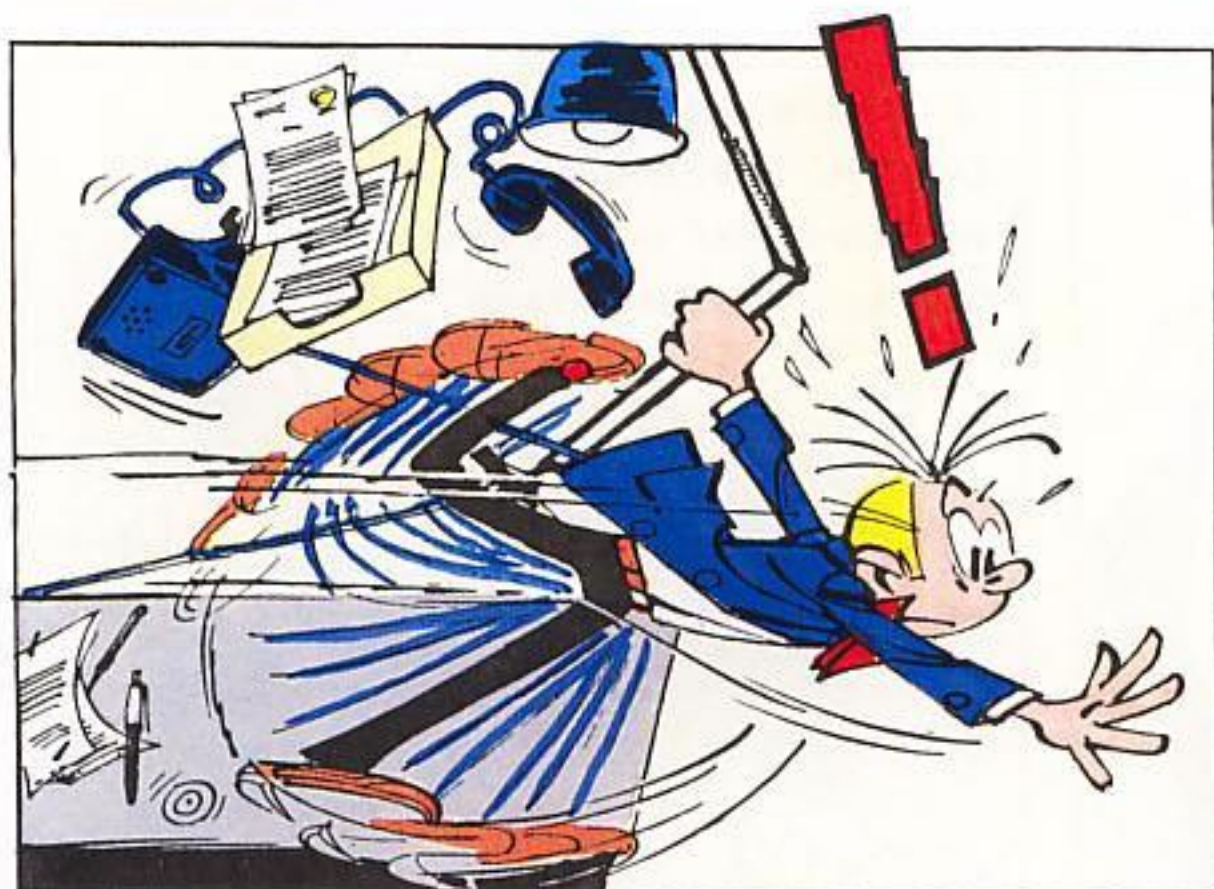
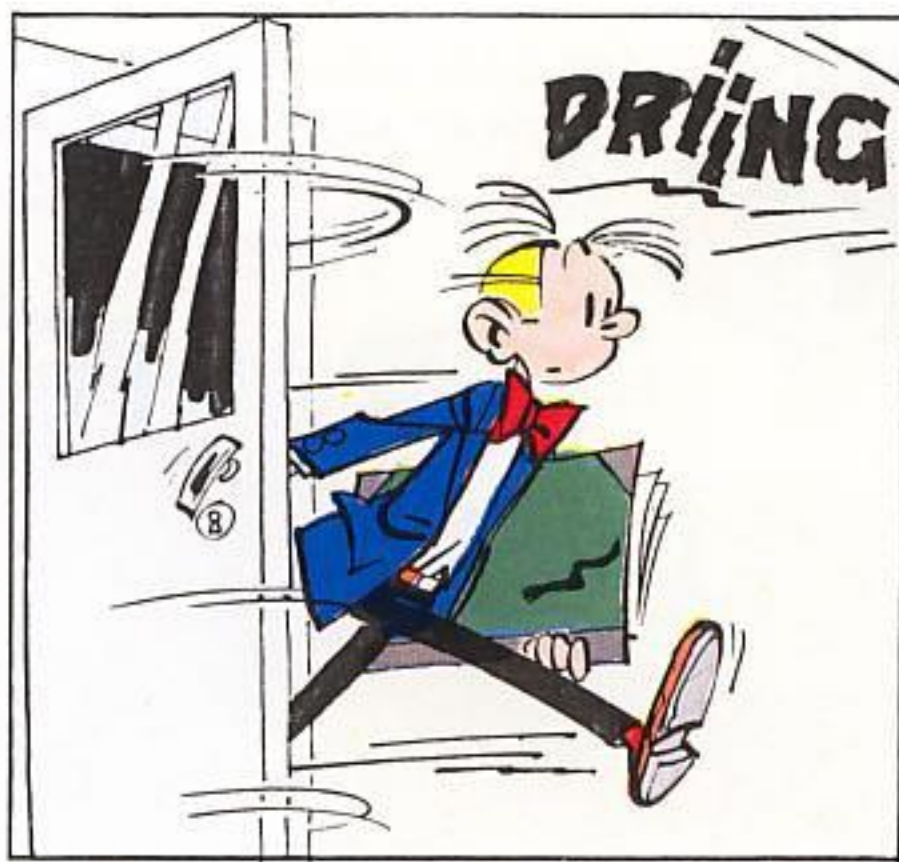

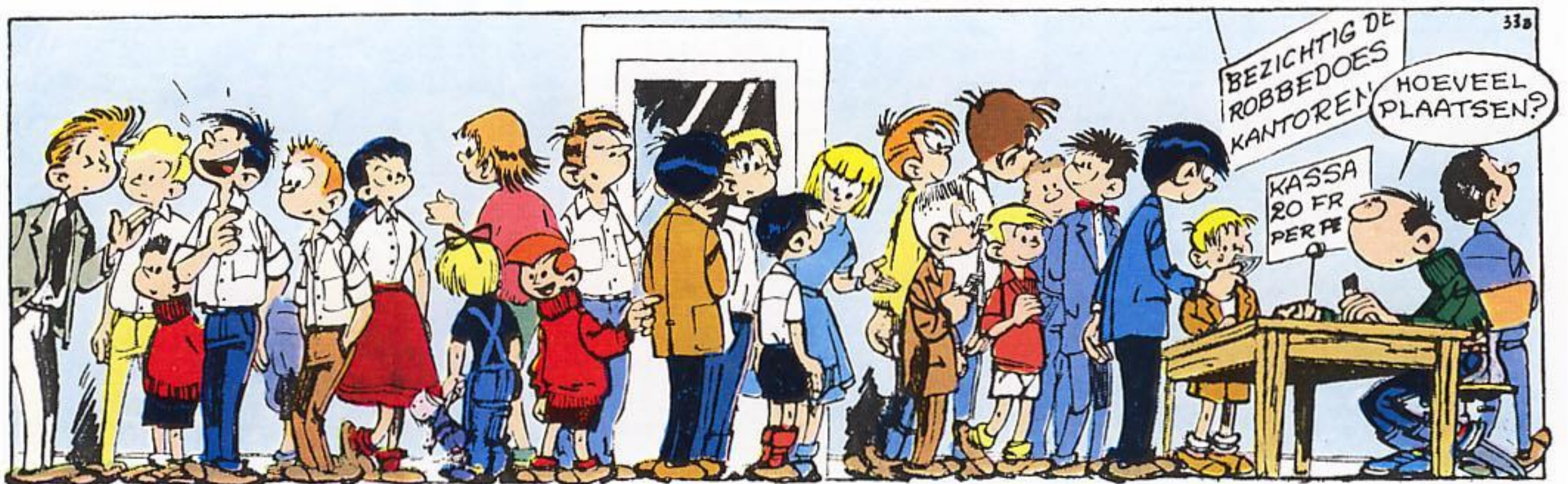
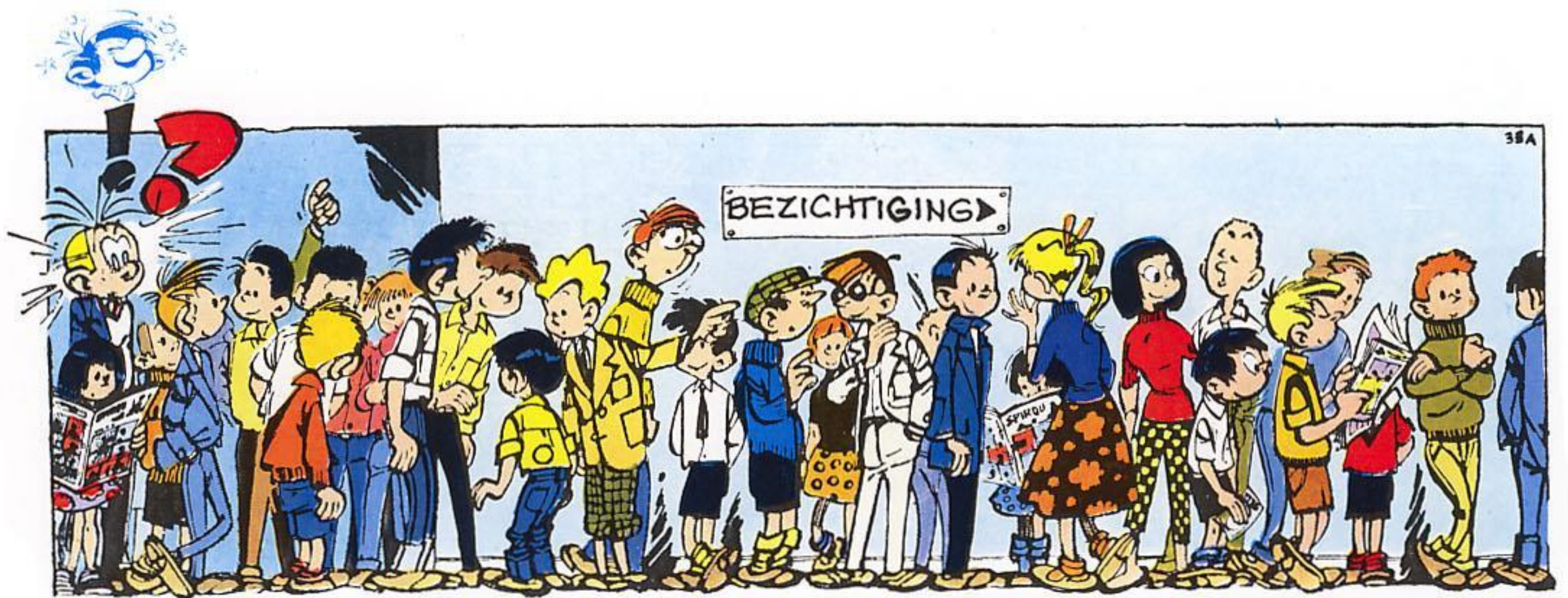

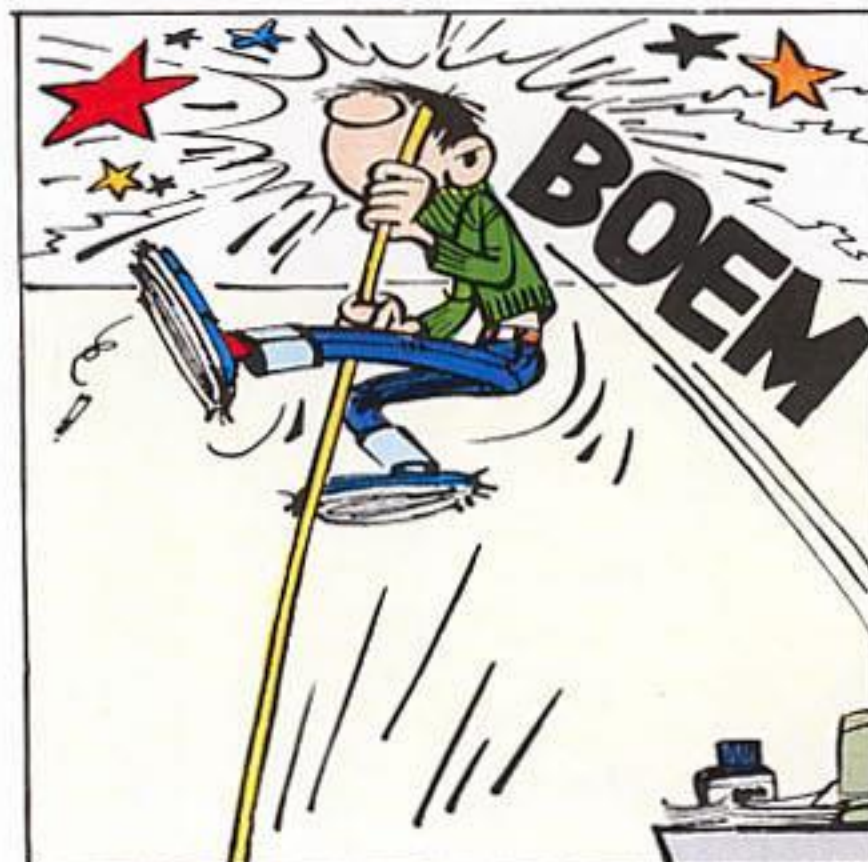
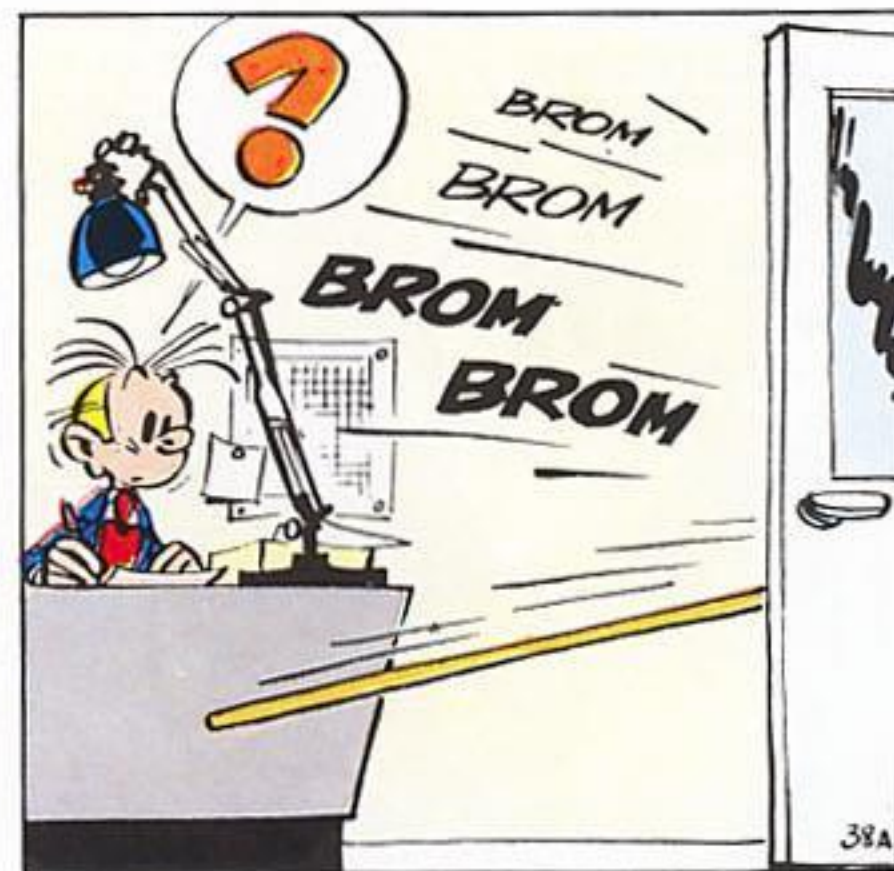
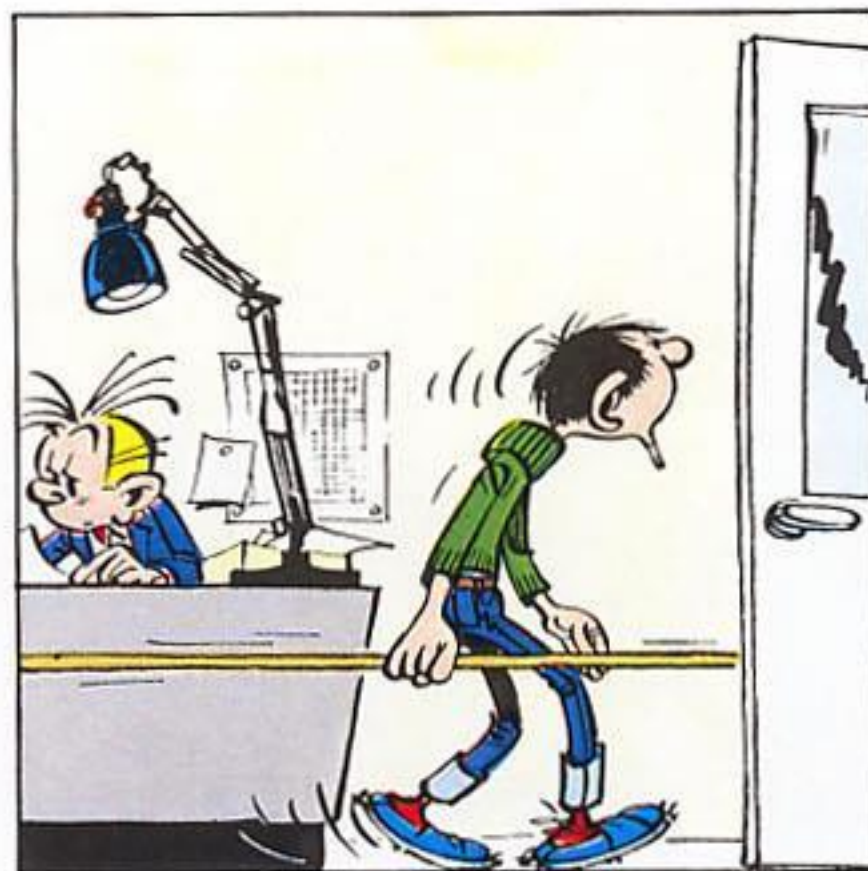

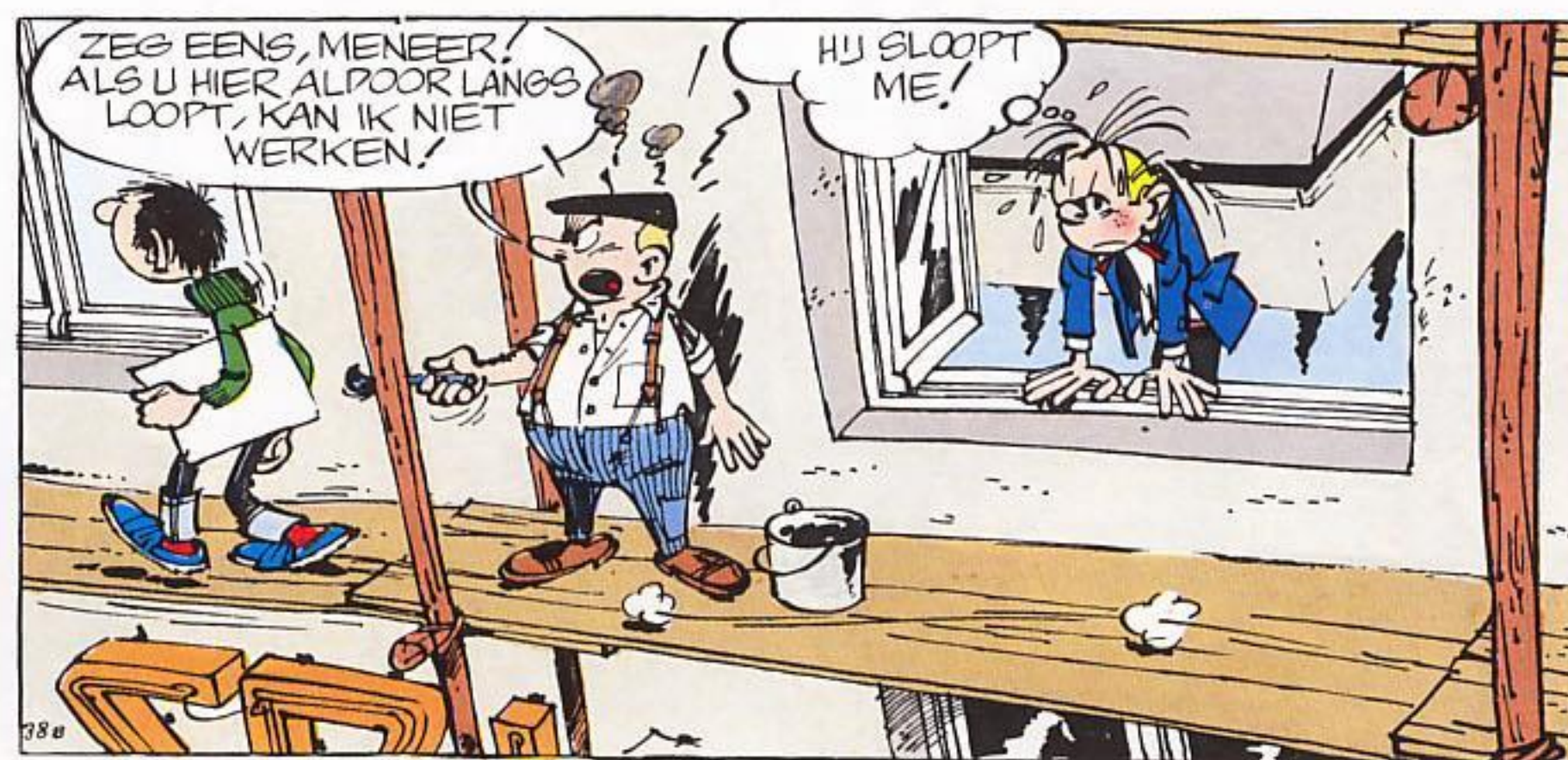
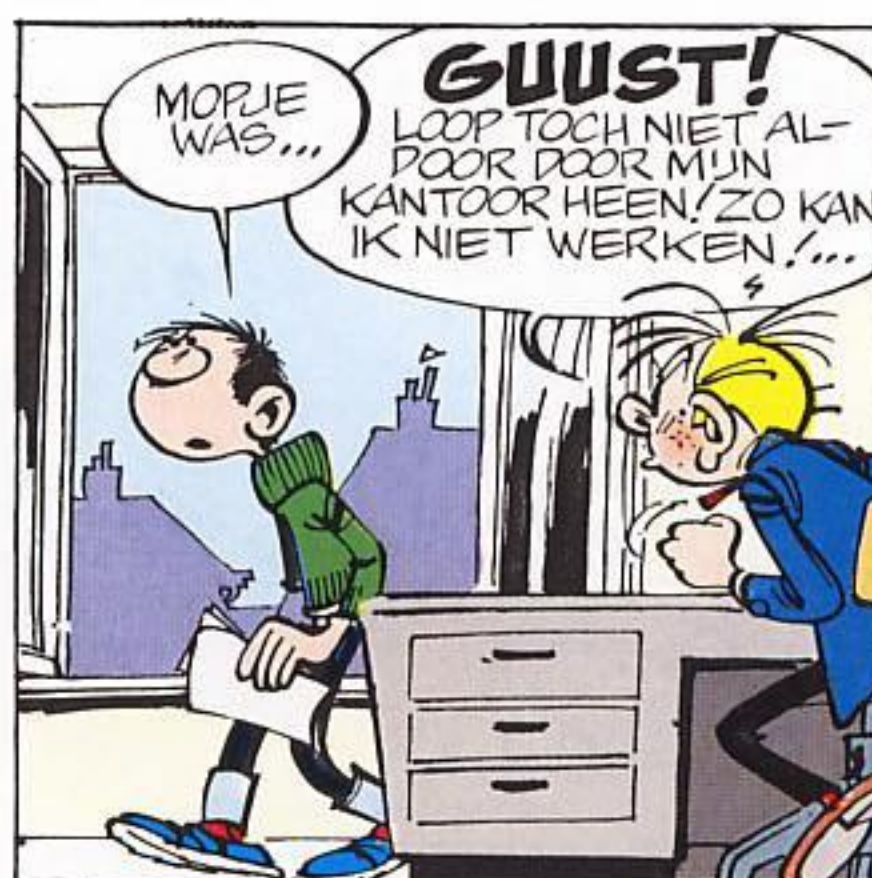

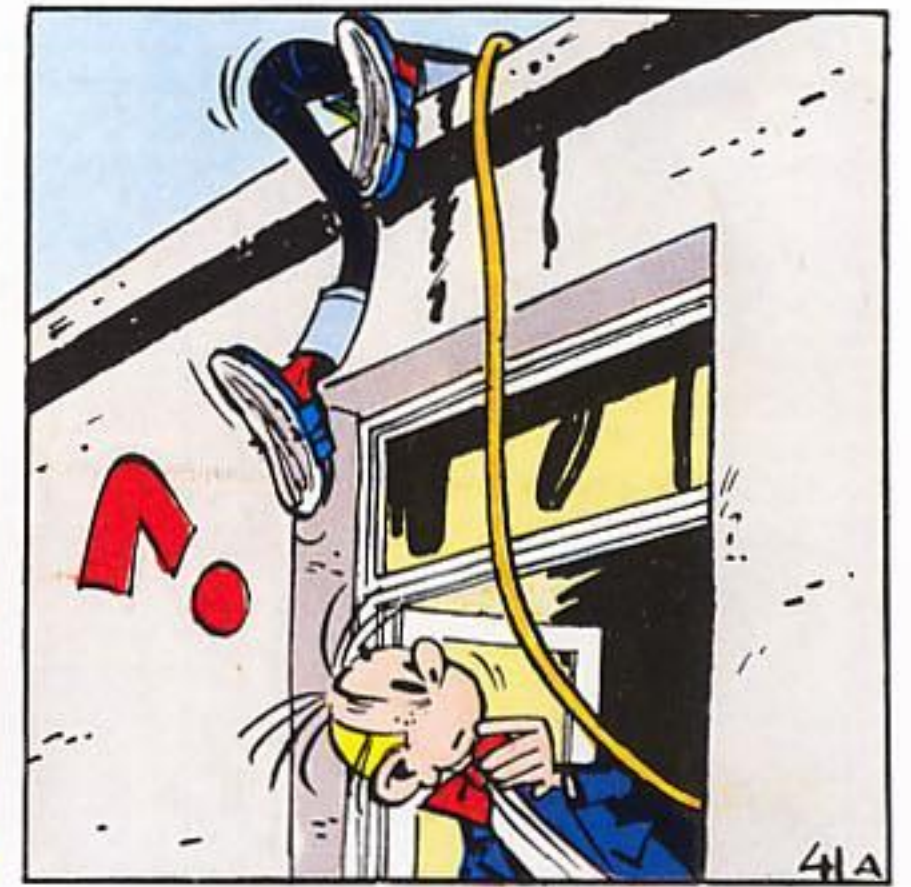
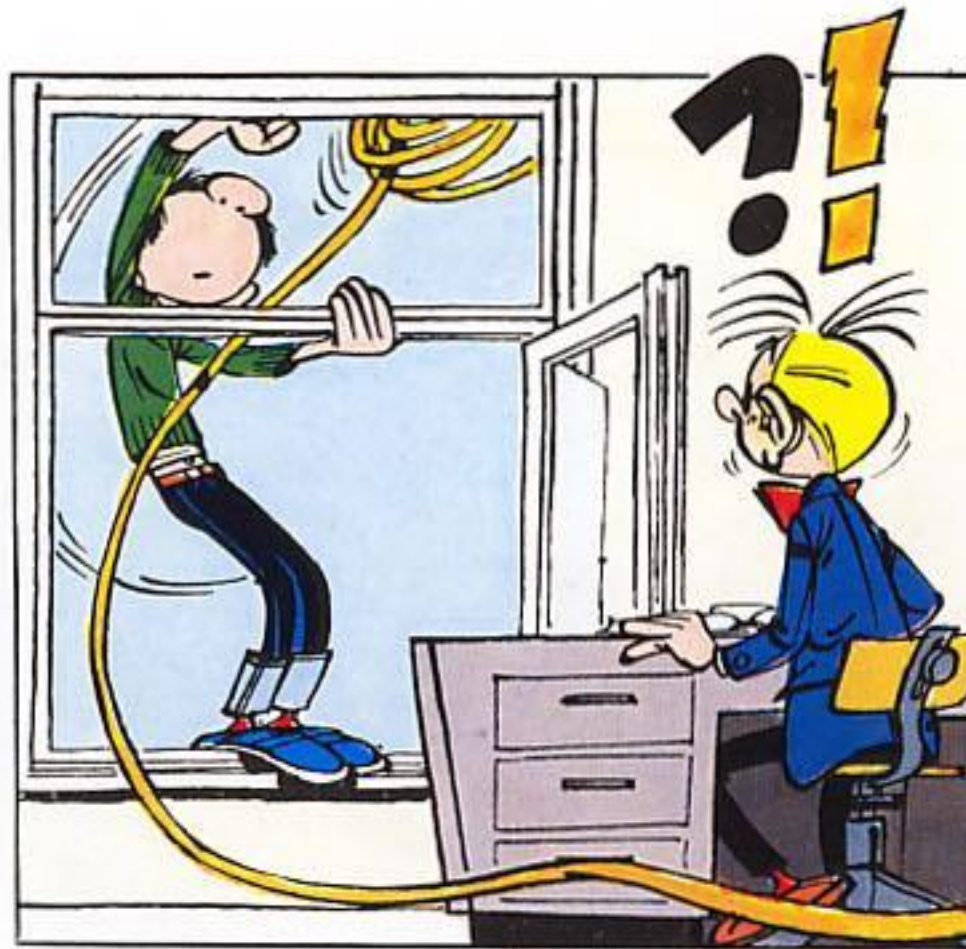

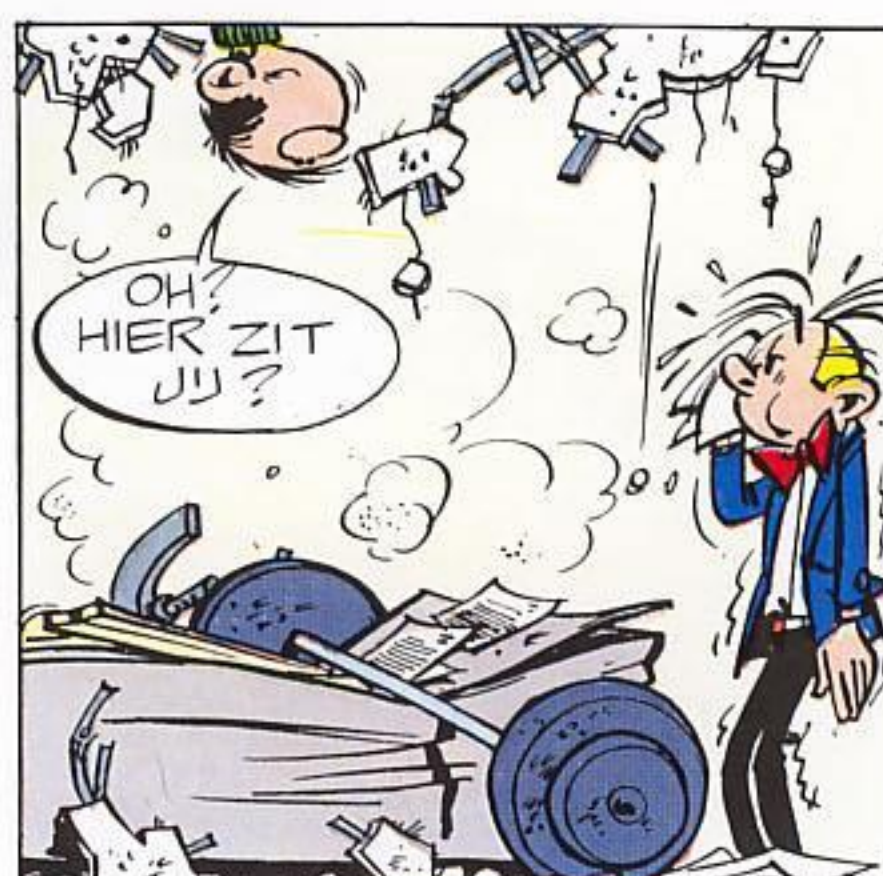
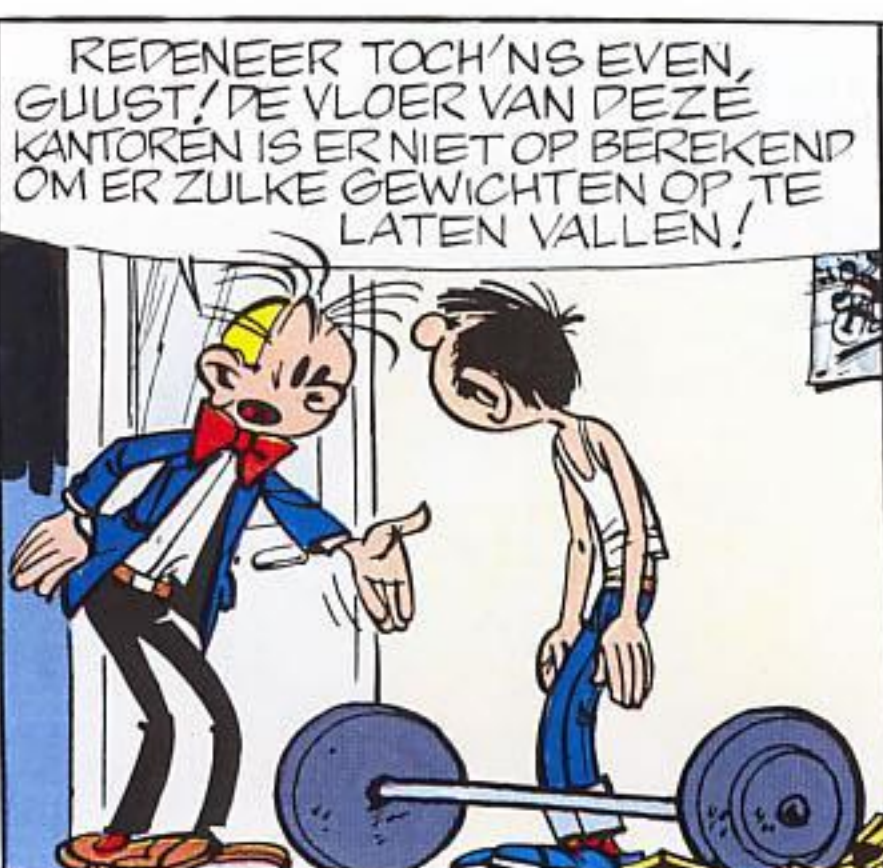
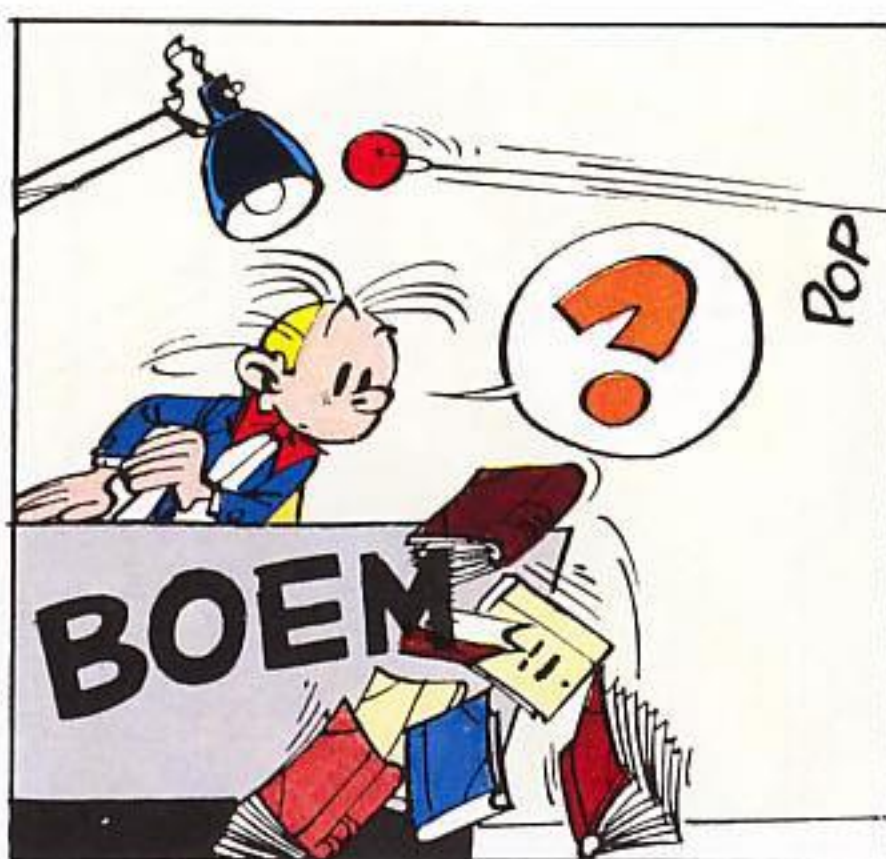
ZO, DENK JE?

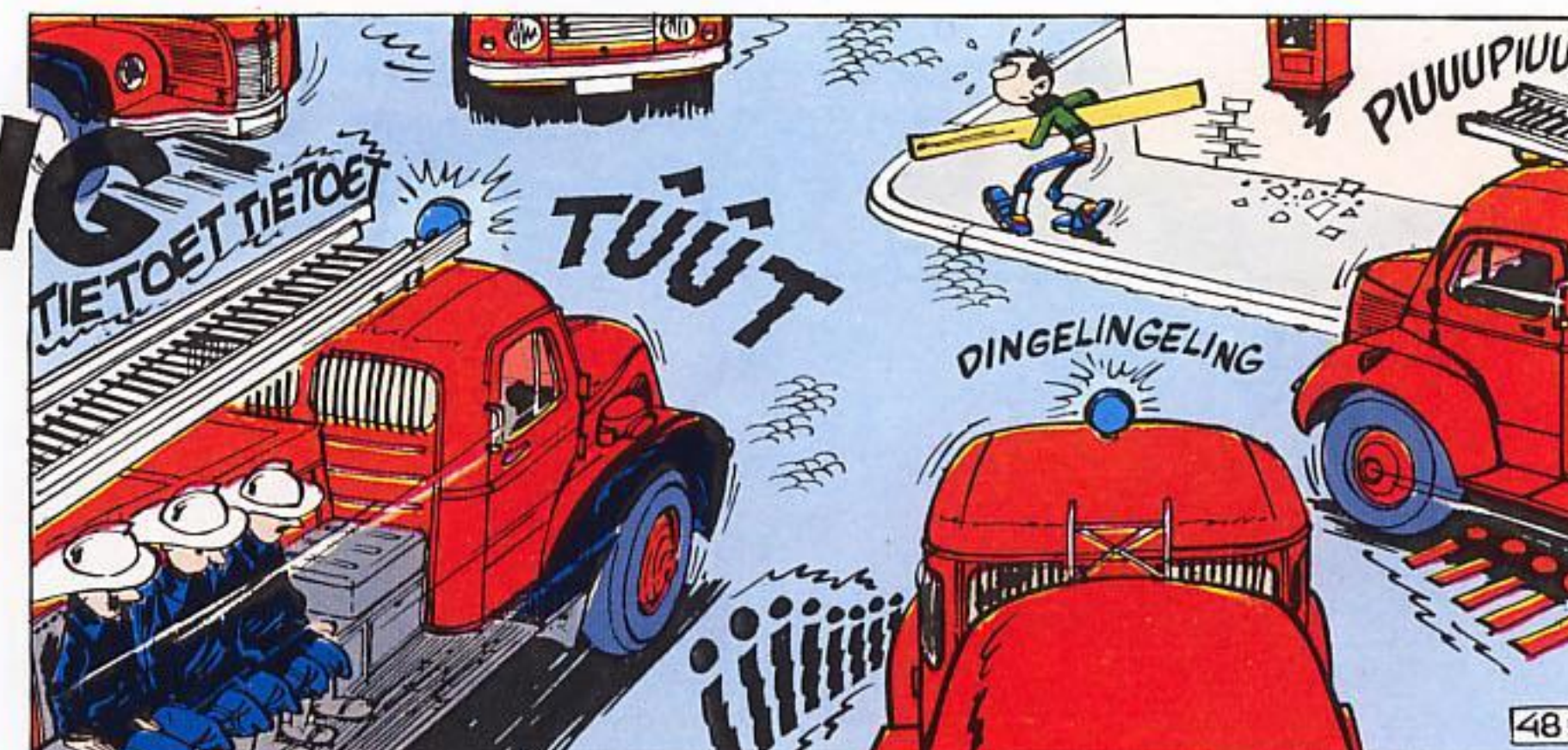

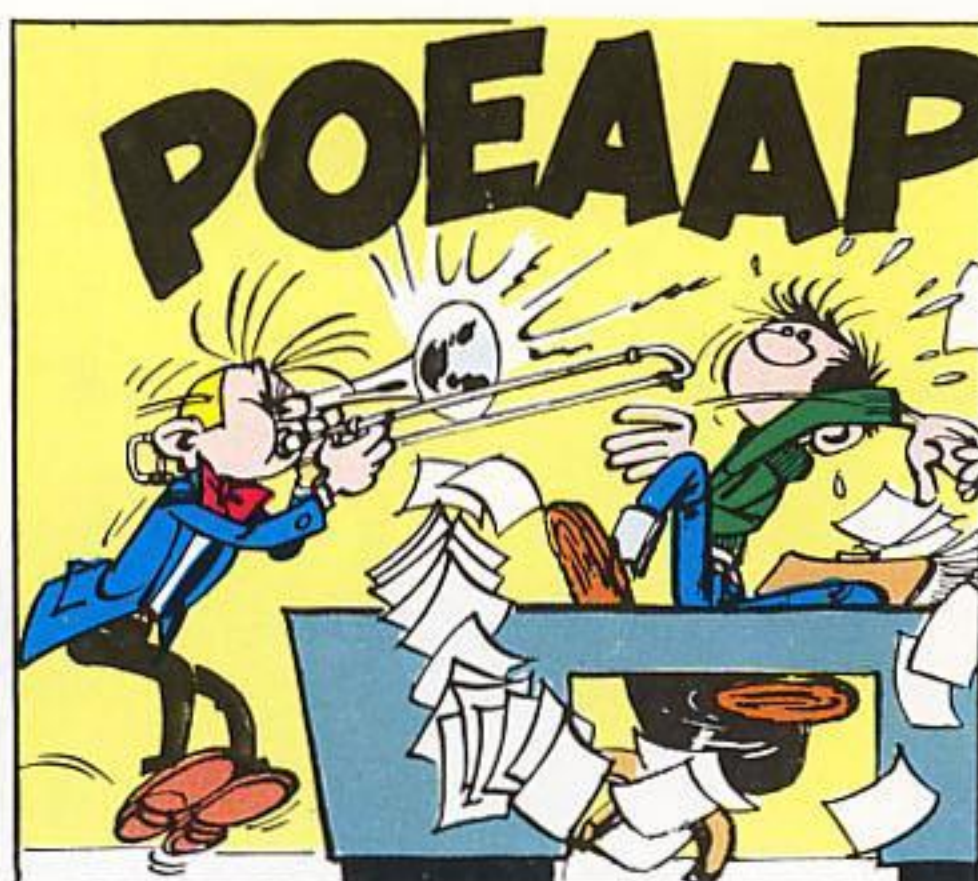

'S AVONDS...

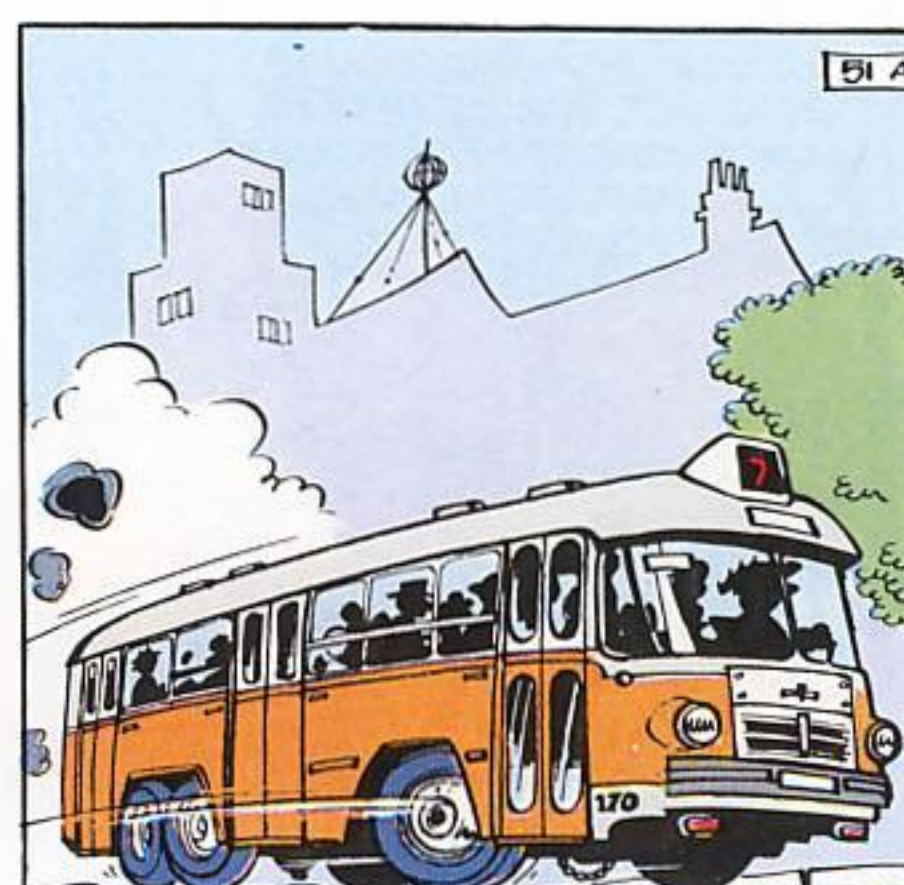
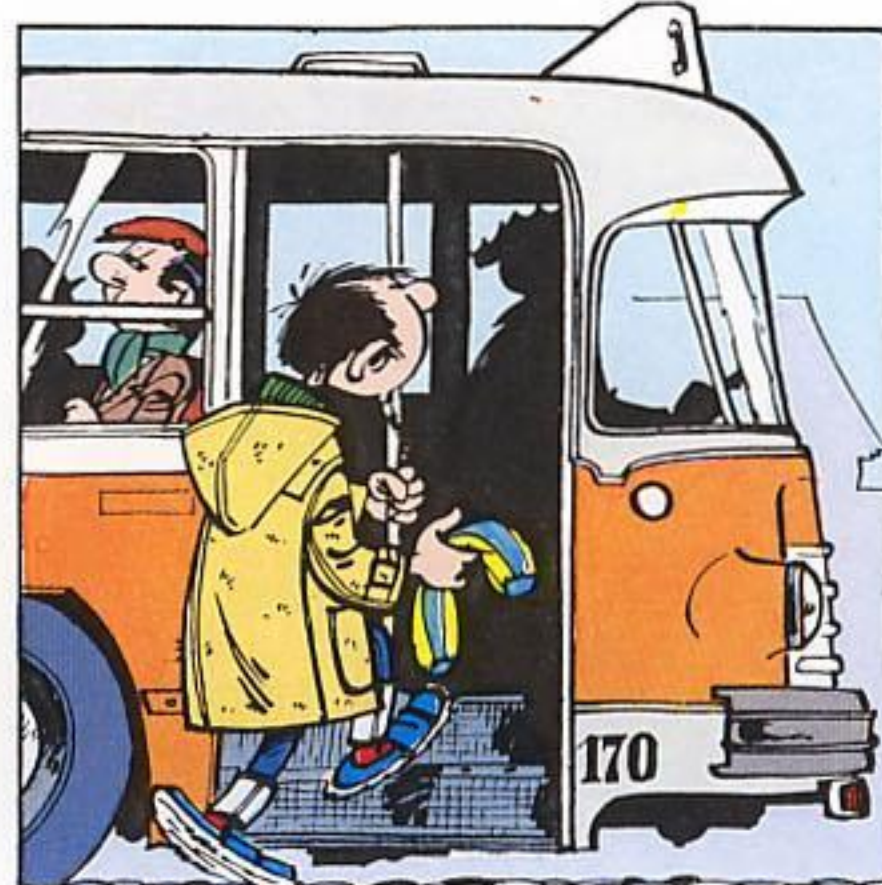
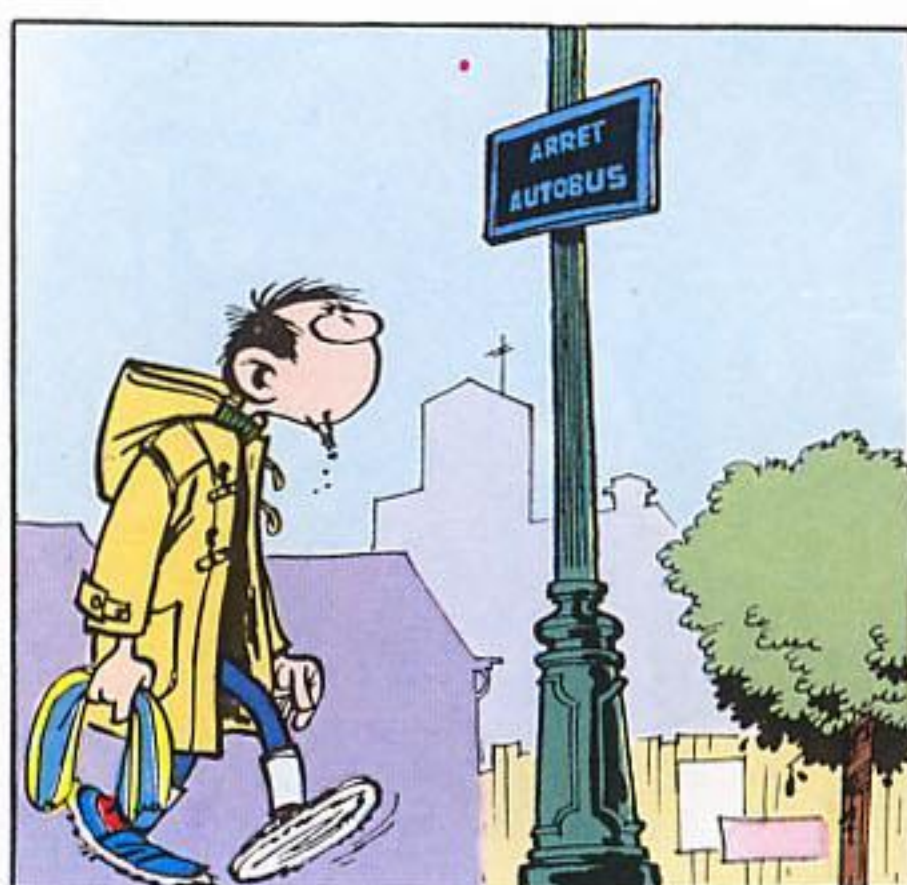

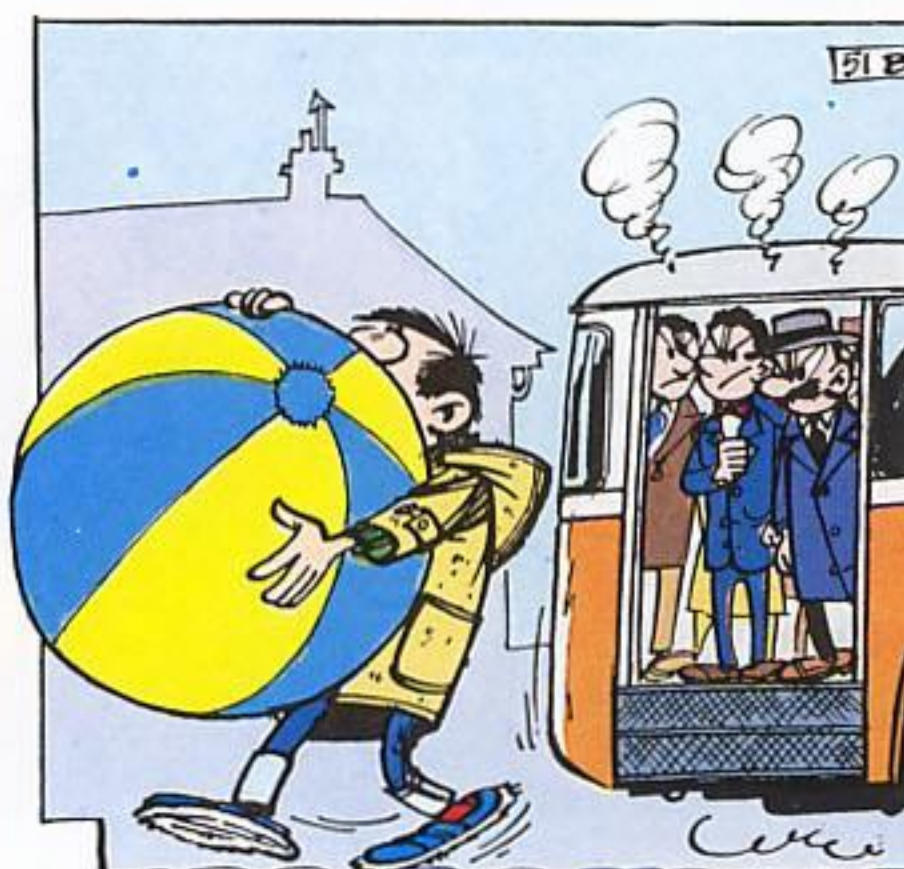
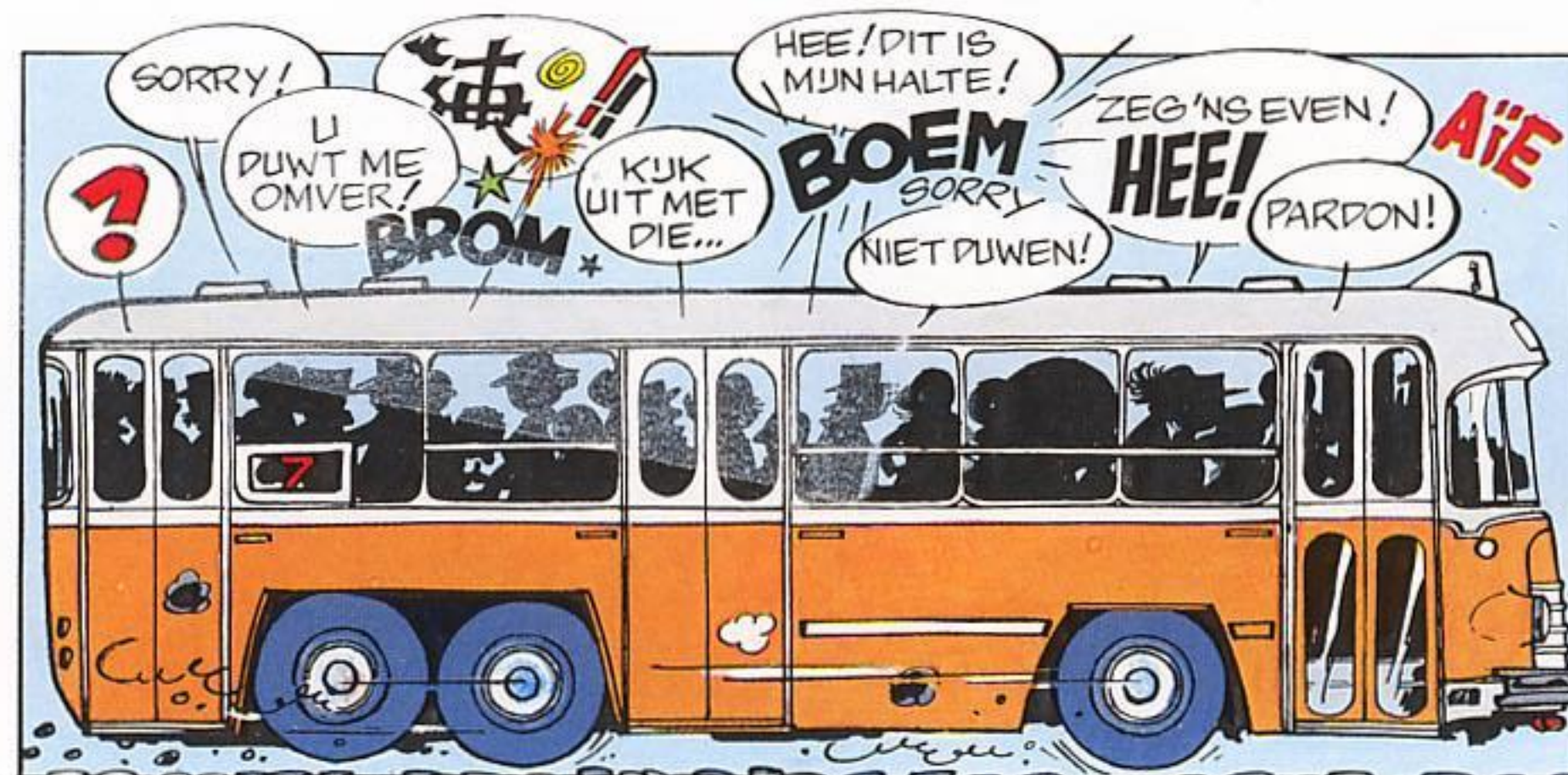
49A

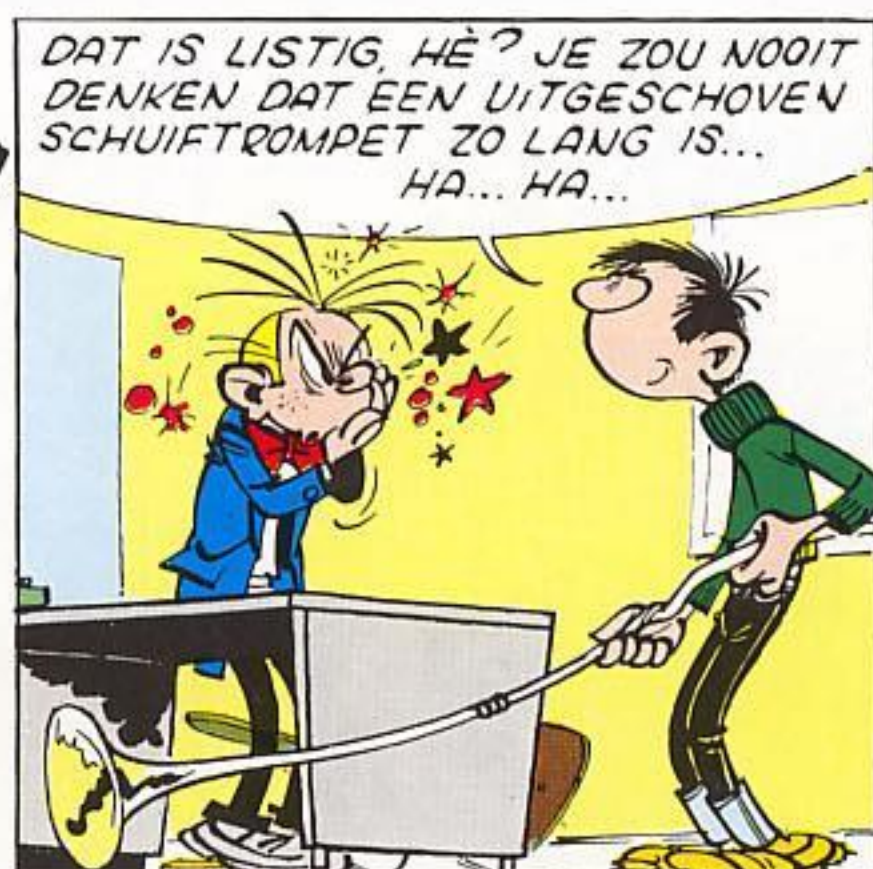
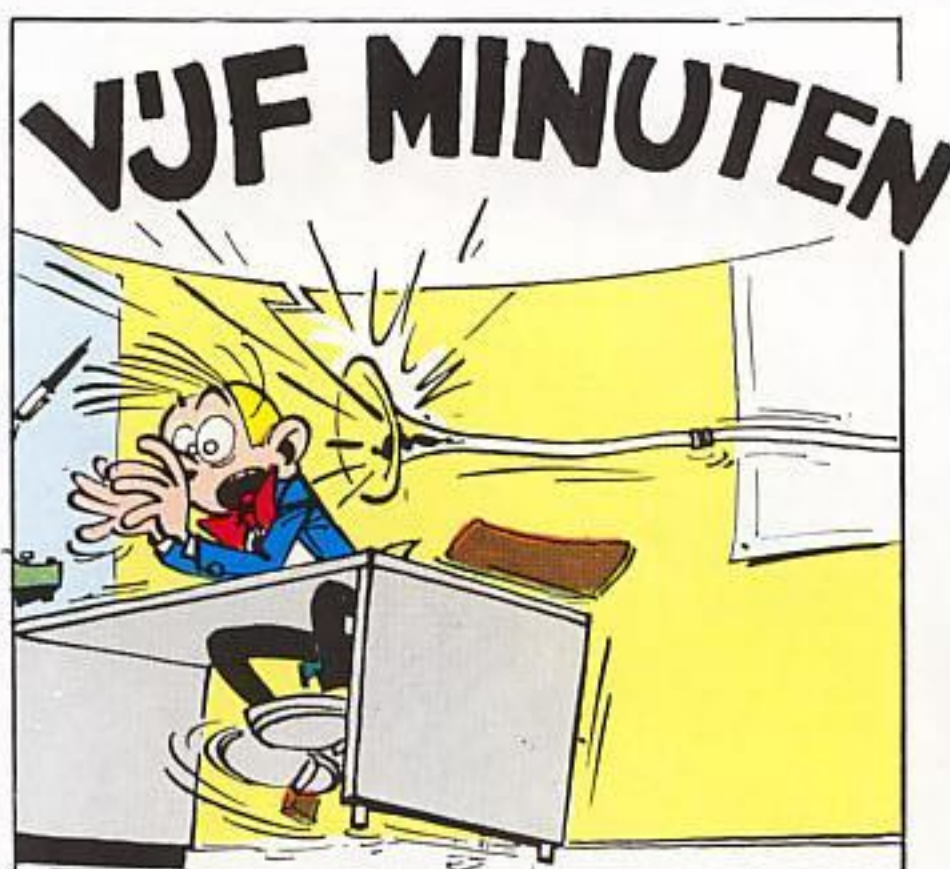
49B

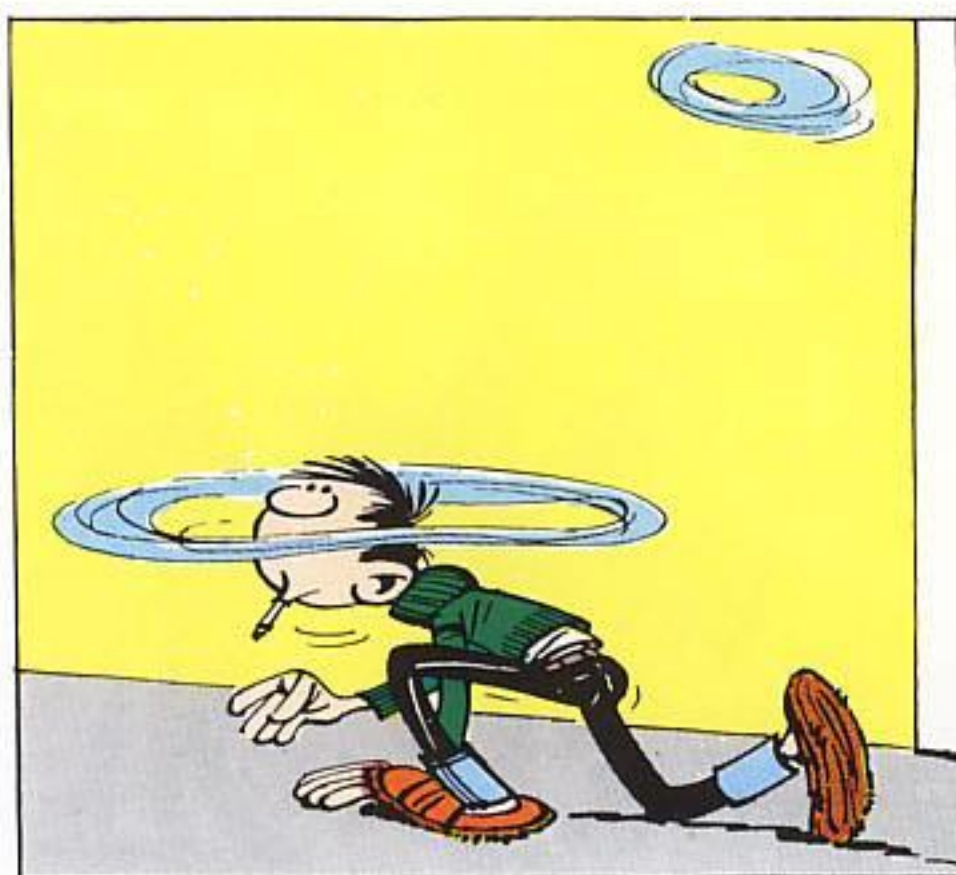
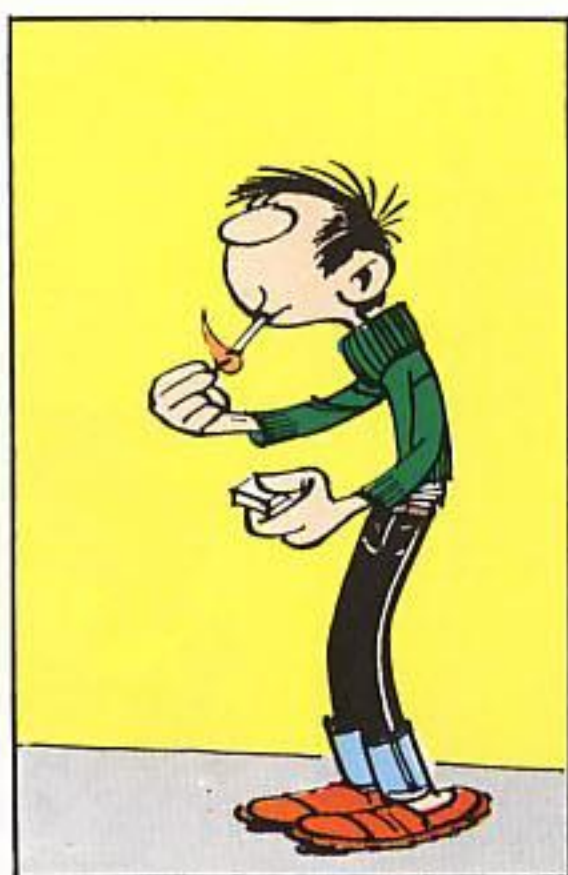
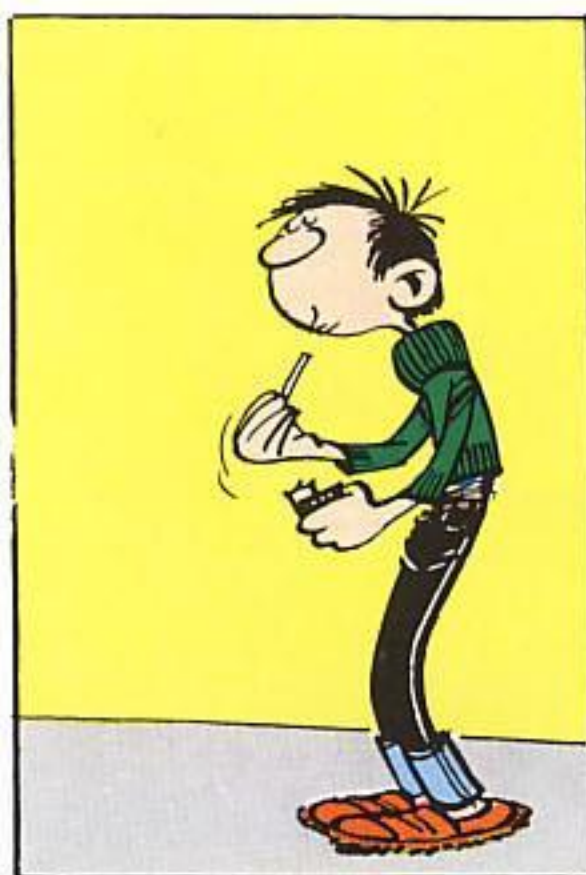

51A

51B

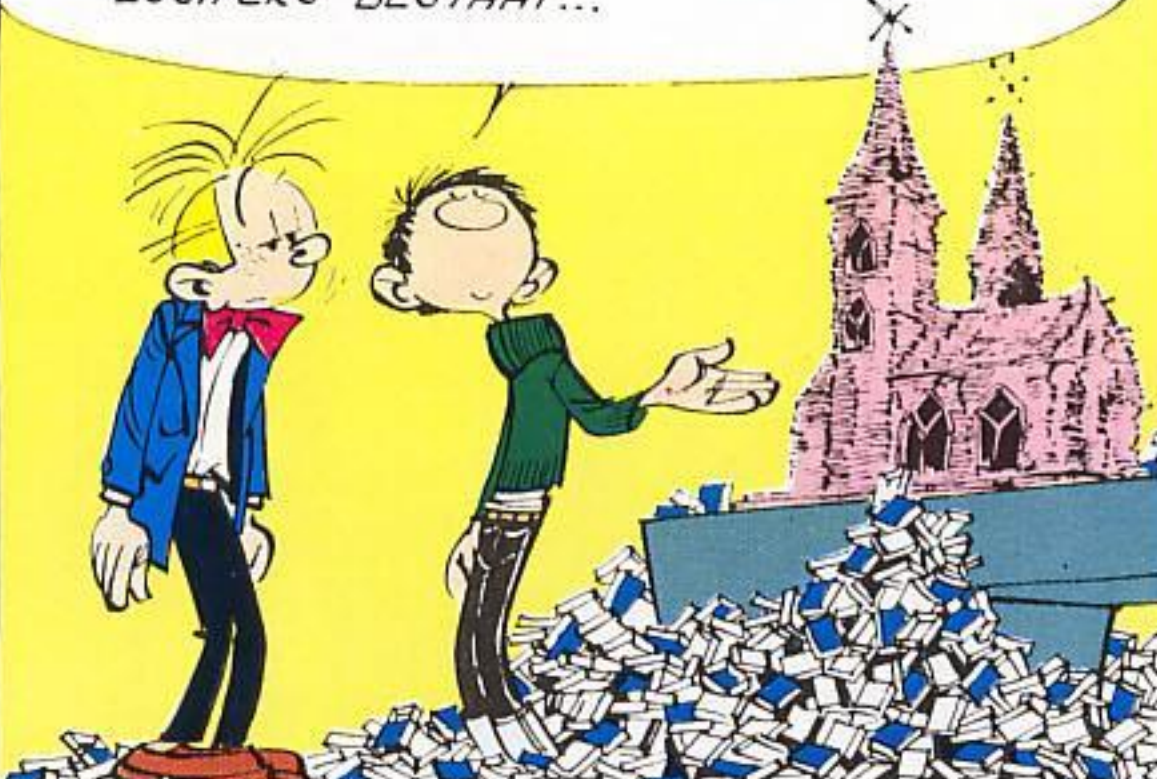

JA, JA, KOM MAAR, KWABBERNOOT! ZO IETS HEB JE NOG NOOIT GEZIEN!!

GOED

KJK, EEN KATHEDRAAL DIE HELEMAAL UIT LUCIFERS BESTAAT...

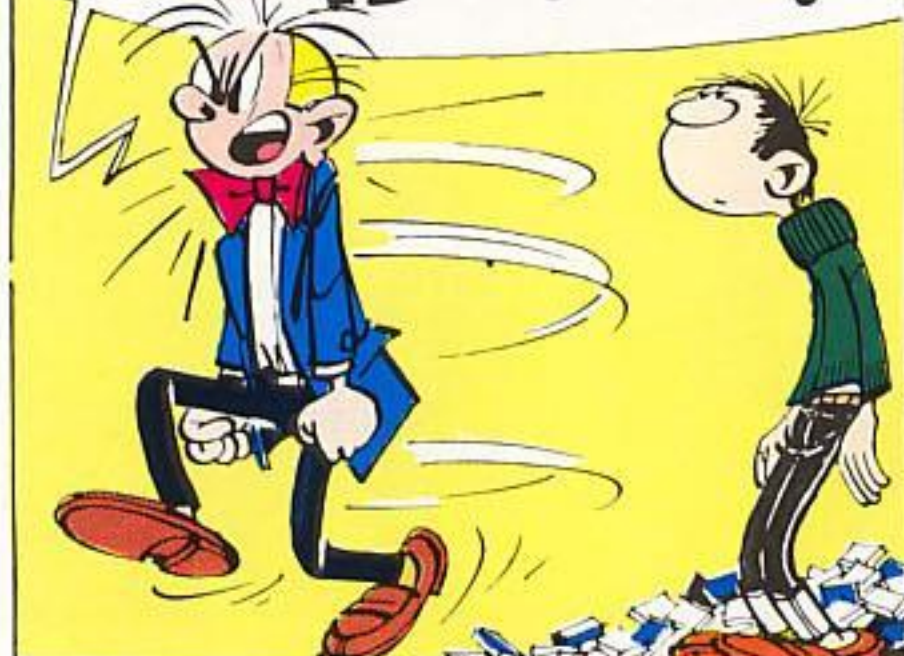
ER ZITTEN ER ACHTTIENDUIZEND ZESHONDERD ZEVEN EN VEERTIG IN... GEWELDIG, HÉ?

JA.

56A

GEWELDIG IDIOT!

HOE KUN JE JE KOSTBARE TIJD AAN ZULKE NUTTELOZE DINGEN VERDOEN?

?

KWABBERNOOT, HEB JE GEEN VUUR VOOR ME?

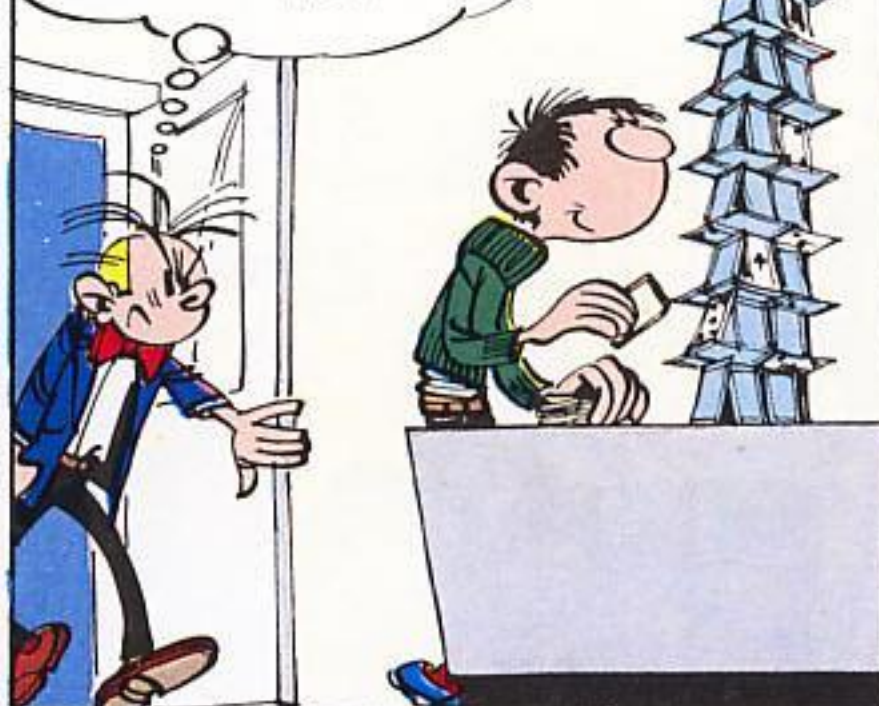
56B

DE POST? NIET GESORTEERD! DE STUKKEN? NOG NIET KLAAR! HJ HEEFT NIKS GEDAAN!!

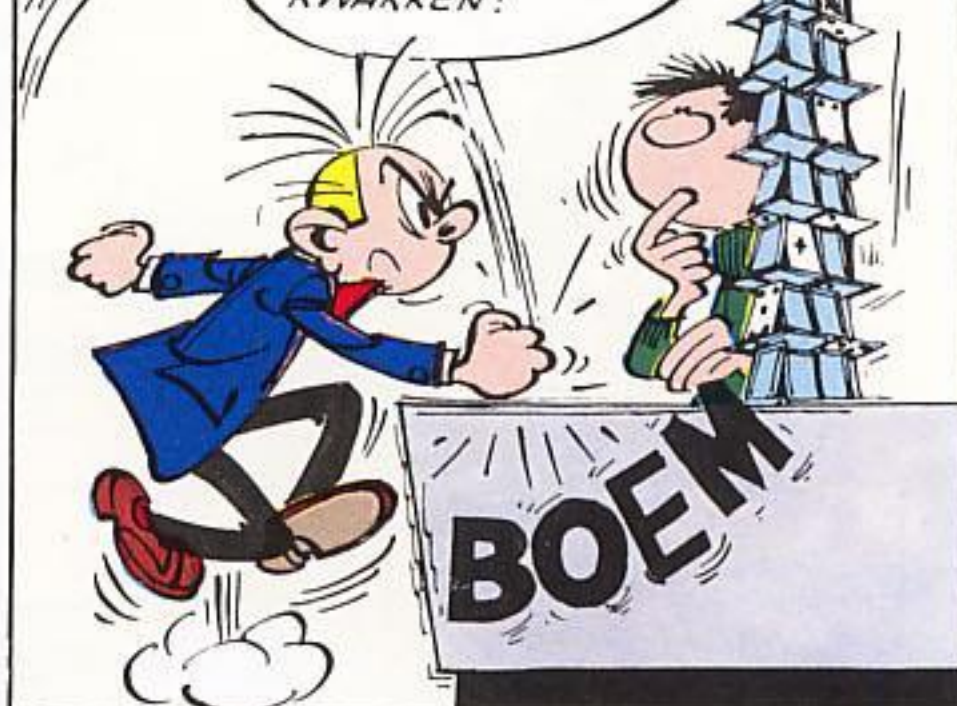

AHA, ZIT HET ZO? KAARTENHUISJES AAN 'T BOUWEN NU!

IK ZAL DAT KAARTENHUIS OP DE GROND KWAKKEN!

57A

! ? ?

?

JE WINDT JE ZO OP... IK SNAP 'T AL...

ALS JIJ NIET VAN KNUTSELWERK HOUDT ZAL IK DIT KAARTENHUIS THUIS WEL AFMAKEN...

57B

